

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

mercredi

10-01-2001

10-01-2001

14:30 uur

14:30 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
WETSONTWERP EN WETSVOORSTELLEN	1
Wetsontwerp tot oprichting van een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank (overgezonden door de Senaat) (800/1 tot 9)	1
<i>Algemene bespreking</i>	1
<i>Sprekers: Jo Vandeurzen, Tony Van Parys</i>	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	5
Wetsvoorstel van de heer Fred Erdman tot wijziging van titel III van het tweede deel van boek III van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de structuren van de balie (892/1 tot 13)	5
- Wetsvoorstel van de heer Fred Erdman tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van natuurlijke personen en van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis ten gevolge van de nieuwe structuren van de balie (915/1 tot 5)	5
- Wetsvoorstel van de heer Servais Verherstraeten tot wijziging, wat de Nationale Orde van advocaten betreft, van het tweede deel, boek III, van het Gerechtelijk Wetboek (108/1 en 2)	5
- Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de balie (433/1 en 2)	5
- Wetsvoorstel van de heren Gerolf Annemans, Bart Laeremans en Francis Van den Eynde tot wijziging, wat de Nationale Orde van advocaten betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (445/1 en 2)	5
- Wetsvoorstel van de heren Claude Desmedt, Charles Michel en Thierry Giet, mevrouw Jacqueline Herzet en de heer Jean-Pierre Grafé tot wijziging van de artikelen 488 tot 508 van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op de oprichting van een Federale Orde van advocaten (465/1 en 2)	5
<i>Algemene bespreking</i>	6
<i>Sprekers: Jo Vandeurzen, Anne Barzin, Fred Erdman, Bart Laeremans, Jean-Jacques Viseur, Hugo Coveliers, voorzitter van de VLD-fractie, Jacqueline Herzet, Geert Bourgeois, Thierry Giet, Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	33
<i>Sprekers: Bart Laeremans, Hugo Coveliers, voorzitter van de VLD-fractie, Fred Erdman</i>	
Wetsvoorstel van de heer Richard Fournaux tot wijziging van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en	35

SOMMAIRE

Excusés	1
PROJET ET PROPOSITIONS DE LOI	1
Projet de loi créant une assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police (transmis par le Sénat) (800/1 à 9)	1
<i>Discussion générale</i>	1
<i>Orateurs: Jo Vandeurzen, Tony Van Parys</i>	
<i>Discussion des articles</i>	5
Proposition de loi de M. Fred Erdman modifiant le titre III de la deuxième partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne les structures du barreau (892/1 à 13)	5
- Proposition de loi de M. Fred Erdman modifiant le Code judiciaire, la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques et la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante afin de tenir compte des nouvelles structures du barreau (915/1 à 5)	5
- Proposition de loi de M. Servais Verherstraeten modifiant la deuxième partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne l'Ordre national des avocats (108/1 et 2)	6
- Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant les dispositions du Code judiciaire relatives au barreau (433/1 et 2)	6
- Proposition de loi de MM. Gerolf Annemans, Bart Laeremans et Francis Van den Eynde modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne l'Ordre national des avocats (445/1 et 2)	6
- Proposition de loi de MM. Claude Desmedt, Charles Michel, Thierry Giet, Mme Jacqueline Herzet et M. Jean-Pierre Grafé modifiant les articles 488 à 508 du Code judiciaire, en vue de créer un Ordre fédéral des avocats (465/1 et 2)	6
<i>Discussion générale</i>	6
<i>Orateurs: Jo Vandeurzen, Anne Barzin, Fred Erdman, Bart Laeremans, Jean-Jacques Viseur, Hugo Coveliers, président du groupe VLD, Jacqueline Herzet, Geert Bourgeois, Thierry Giet, Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
<i>Discussion des articles</i>	34
<i>Orateurs: Bart Laeremans, Hugo Coveliers, président du groupe VLD, Fred Erdman</i>	
Proposition de loi de M. Richard Fournaux modifiant la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection	35

bescherming van de consument teneinde een regeling te treffen voor het gebruik van de benaming "fabriekswinkel" (164/1 en 2)

Algemene bespreking 35

Sprekers: **Richard Fournaux, Jacqueline Herzet, Marc Verwilghen**, minister van Justitie, **Hugo Coveliers**, voorzitter van de VLD-fractie

Bespreking van de artikelen 37

BIJLAGE 39

INTERNE BESLUITEN 39

COMMISSIES 39

SAMENSTELLING 39

INTERPELLATIEVERZOEKEN 40

INGEKOMEN 40

INGETROKKEN 42

MEDEDELINGEN 42

COMMISSIES 42

VERSLAGEN 42

SENAAT 43

OVERGEZONDEN WETSONTWERPEN 43

AANGENOMEN WETSONTWERP 44

REGERING 44

INGEDIEND WETSONTWERP 44

VERSLAG 44

ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2000 45

ARBITRAGEHOF 45

ARRESTEN 45

BEROEP TOT VERNIETIGING 46

PREJUDICIËLE VRAGEN 47

REKENHOF 49

OPMERKINGEN 49

WIJZIGINGEN VAN HET PERSONEELSSTATUUT 50

JAARVERSLAG 50

INSTITUUT VOOR DE NATIONALE REKENINGEN 50

du consommateur en vue de réglementer l'usage de la dénomination "magasin d'usine" (164/1 et 2)

Discussion générale 35

Orateurs: **Richard Fournaux, Jacqueline Herzet, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice, **Hugo Coveliers**, président du groupe VLD

Discussion des articles 37

ANNEXE 39

DECISIONS INTERNES 39

COMMISSIONS 39

COMPOSITION 39

DEMANDES D'INTERPELLATION 40

DEMANDES 40

RETRAIT 42

COMMUNICATIONS 42

COMMISSIONS 42

RAPPORTS 42

SENAT 43

PROJETS DE LOI TRANSMIS 43

PROJET DE LOI ADOPTE 44

GOUVERNEMENT 44

DEPOT D'UN PROJET DE LOI 44

RAPPORT 44

BUDGET GENERAL DES DEPENSES 2000 45

COUR D'ARBITRAGE 45

ARRETS 45

RECOURS EN ANNULATION 46

QUESTIONS PREJUDICIELLES 47

COUR DES COMPTES 49

OBSERVATIONS 49

MODIFICATIONS DU STATUT DU PERSONNEL 50

RAPPORT ANNUEL 50

INSTITUT DES COMPTES NATIONAUX 50

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 10 JANUARI 2001

14:30 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 10 JANVIER 2001

14:30 heures

De vergadering wordt geopend om 14.34 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.34 heures par M. Herman De Croo, président.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Marc Verwilghen.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.
Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

**Berichten van verhindering
Excusés**

Jean-Pierre Detremmerie, met zending buitenslands / en mission à l'étranger;
Jef Valkeniers, buitenslands / à l'étranger.

**Wetsontwerp en wetsvoorstellen
Projet et propositions de loi**

01 Wetsontwerp tot oprichting van een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank (overgezonden door de Senaat) (800/1 tot 9)

01 Projet de loi créant une assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police (transmis par le Sénat) (800/1 à 9)

Algemene bespreking**Discussion générale**

De algemene bespreking is geopend.
La discussion générale est ouverte.

01.01 Jo Vandeurzen, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, ook ik wil van het verhoogde podium genieten. Het biedt een totaal ander uitzicht.

Mijnheer de minister, geachte collega's, dit ontwerp dat ons is overgezonden door de collega's uit de Senaat werd ingediend door senator Vandenberghe. Het wetsontwerp beoogt de oprichting van een algemene vergadering voor vrederechters en rechters in de politierechtbanken. Het ontwerp werd voorbereid door het koninklijk verbond van vrederechters en rechters in politierechtbanken. Een algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken, georganiseerd op het niveau van het hof van beroep, zal worden belast met de aanwijzing van de beoordelaars van de leden van deze vergadering. Zo zullen de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken door gelijken worden beoordeeld.

Het ontwerp dat in de Senaat werd besproken heeft voor weinig fundamentele discussie gezorgd in de Kamer. Een aantal aanpassingen drong zich op door de termijn die verlopen was tussen de stemming over het ontwerp in de Senaat en de bespreking in de Kamer. De datum van inwerkingtreding was hierdoor alleszins voorbijgestreefd. Bovendien merkte de voorzitter van de commissie in zijn wijsheid op dat een aantal overgangsmaatregelen noodzakelijk waren, zoniet zouden de benoemingsprocedures die reeds waren aangevat voor de inwerkingtreding van deze nieuwe bepalingen moeten worden hernomen.

In de algemene bespreking werden ten slotte nog vragen gesteld over de opportuniteit om deze algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbanken te organiseren op het niveau van het hof van beroep en niet per gerechtelijk arrondissement.

In zijn repliek heeft de minister van Justitie erop gewezen dat het ontwerp in grote mate gebaseerd was op de wensen die de betrokkenen terzake zelf hadden geuit. De minister erkende dat er problemen zouden ontstaan in verband met de inwerkingtreding van het ontwerp. Bovendien achtte hij zich verplicht om de commissie erop te wijzen dat nog bijkomende moeilijkheden kunnen rijzen, met name de inwerkingtreding van de wet van 25 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons.

Deze wet had tot gevolg dat op dit ogenblik ongeveer 15 plaatsen van vrederechters vacant werden. Hun benoeming moest door een aantal amendementen mogelijk worden gemaakt.

Naast de problematiek van de evaluatie van de leden van de algemene vergadering, merkte de minister ook op dat er nog andere opdrachten toevertrouwd worden aan de leden van deze vergadering. Ze zal ook alle taken op zich nemen die een algemene vergadering gewoonlijk vervult, denken we maar aan de vorming en de ondersteuning van de leden en aan het vastleggen van algemene deontologische regels.

Tijdens de algemene bespreking werd nog kort stilgestaan bij de problematiek van de organisatie van de algemene vergadering van de vrederechters en de politierechters van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel. Deze algemene vergadering wordt in het ontwerp gesplitst terwijl dit niet gebeurt voor de algemene vergadering van de rechters van de rechtbank van eerste aanleg die op hetzelfde niveau georganiseerd wordt.

Na een korte algemene bespreking werd dan in de commissie overgegaan tot de artikelsgewijze bespreking. Een aantal amendementen, ingediend door de collega's, had betrekking op het feit dat de vrederechters geen deel uitmaken van een korps in de strikte zin van het woord. Ze werken als autonome rechters met specifieke functies en opdrachten. Vermits ze geen deel uitmaken van een korps, zo luidde de redenering van een aantal collega's, zou het juridisch verkeerd zijn hen een korpschef toe te wijzen. Een aantal amendementen strekte er dan ook toe één en ander te corrigeren.

De voorzitter van de commissie vroeg aandacht voor een aantal technische verbeteringen van de tekst, aangebracht door de juridische diensten van de Kamer.

In de loop van de discussie diende de regering, na overleg met de betrokkenen, een globaal amendement in dat in wezen, samen met een aantal subamendementen, het geheel van het oorspronkelijk ontwerp heeft vervangen. De minister stelde voor om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg als korpschef te behouden, evenwel niet met betrekking tot de evaluatie van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken. Op die manier zou het gemakkelijker zijn om problemen met benoemings- en aanwijzingsprocedures van de betrokken rechters te vermijden. In tegenstelling tot het oorspronkelijk ontwerp werd nu niet langer aan de voorzitter van de algemene vergadering de hoedanigheid van korpschef toegekend. Immers, zo stelde de minister, aan het concept van korpsen zijn een aantal welbepaalde en verreikende gevolgen verbonden. Deze overstijgen de problematiek van de evaluatie. Door de voorzitter van de algemene vergadering die bevoegdheid van korpschef te geven, gaat men niet alleen veel verder dan de bedoeling was, daarenboven worden een hele reeks van quasi onoverkomelijke problemen gecreëerd op andere vlakken. De minister kondigde dan ook aan dat door zijn amendement en naar aanleiding van de aanpassing van de wet tot instelling van de adviesraad van de magistratuur hiervan ook gebruik werd gemaakt om deze wet aan te passen om zo een einde te maken aan een tegenstrijdigheid met betrekking tot de magistraten van het openbaar ministerie bij het Hof van Cassatie.

Op basis van dit globaal amendement heeft de commissie dan haar werkzaamheden hervat. Opnieuw werden amendementen ingediend. Deze strekten er onder meer toe ervoor te zorgen dat zowel de vrederechters als de rechters in de politierechtbanken evenwichtig aanwezig waren in de besluitvorming en in de verantwoordelijke posities binnen de algemene vergadering.

Een aantal amendementen had betrekking op de samenstelling van de evaluatiecommissies.

In extremis diende de regering nog een amendement in dat ertoe strekte de procedures tot invulling van vacatures van korpschef en deze van houders van een adjunct-mandaat die voor twee augustus 2000 werden aangevat en die nog

niet zouden zijn afgehandeld op 1 februari 2001 ab initio te laten hernemen, overeenkomstig de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek die op dat ogenblik van kracht zijn.

Op dit amendement werd door de verschillende leden van de commissie scherpe kritiek geleverd. Er werd op gewezen dat deze bepaling eigenlijk geen inhoudelijk verband heeft met de bepalingen die ertoe strekken een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank te organiseren. De minister heeft dit beaamd. Hij verdedigde het amendement door erop te wijzen dat het wetsontwerp de gelegenheid gaf een aantal anomalieën weg te werken die verband houden met de recente wetgeving over de depolitisering van de benoemingen in de magistratuur. De directe aanleiding van het amendement was een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof met betrekking tot de toepasbaarheid van de nieuwe benoemingsprocedure op de aanwijzing in een mandaat.

Vervolgens drong zich, volgens de minister, een aanpassing van de overgangsbepalingen van de oorspronkelijke Octopuswet op. Vroeger was het gebruikelijk dat, teneinde de benoemende overheid toch een mogelijkheid van objectivering en motivering van haar beslissing te verschaffen, de voordrachten van de korpschef door een collegiaal advies van de korpsoversten werden ondersteund. Dit collegiaal advies wordt nu ter discussie gesteld omdat dit blijkbaar met de scheiding der machten strijdig zou zijn. Concreet, zo betoogde de minister, is er nu een toestand gecreëerd waarbij, volgens de oude procedure, niet tot een aanwijzing in een mandaatfunctie kan worden overgegaan zonder dat er risico's op een opmerking van de Raad van State zouden zijn. Immers, zo stelde de minister, is het in de oude procedure gebruikelijk dat er een advies wordt gegeven. Deze adviezen worden thans in sommige gevallen niet meer geleverd.

Na deze discussie werd overgegaan tot de stemming. Het globaal amendement van de regering verving het leeuwenaandeel van de oorspronkelijke bepalingen uit het wetsontwerp. Het gehele wetsontwerp werd aangenomen met negen stemmen voor en zes onthoudingen.

01.02 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil collega Vandeurzen danken voor zijn uitstekend verslag. De kwaliteit van het huis is ons bekend. We kunnen ons alleen maar verheugen in de bevestiging van onze overtuiging.

Ik zal zeer kort zijn. U begrijpt dat de hervorming van de Orde van Advocaten de hoofdbroek vormt van de agenda van deze namiddag. Ik kon het evenwel niet laten om het woord te nemen naar aanleiding van de bespreking van dit wetsontwerp. Misschien kennen sommigen onder u de bijdrage die in bepaalde magazines verschijnt en waarin men informeert naar de toestand van personen die de laatste tijd uit de belangstelling zijn verdwenen. U herinnert zich misschien het artikel in Humo van een paar weken geleden met als titel "Hoe zou het zijn met Pierre Chevalier?". De minister zal zich dit artikel ongetwijfeld herinneren.

Naar aanleiding van de bespreking van dit wetsontwerp rees bij mij de vraag hoe het eigenlijk is met de zus van Didier Reynders. U weet wel; de zus van de minister van Financiën die in december 1999 werd benoemd tot voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik. Collega Giet, dit dossier is u ongetwijfeld bekend. De Raad van State heeft terzake in maart 2000 een vernietigingsbesluit uitgevaardigd. Hoe zou het zijn met de zus van Didier Reynders? Tot onze verrassing collega's, vinden we het antwoord op deze vraag in het wetsontwerp tot oprichting van een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank.

U zult mij ongetwijfeld zeggen dat ik me nog in nieuwjaarsstemming bevind maar niets is minder waar. In dit wetsontwerp vinden wij het antwoord op de vraag hoe het eigenlijk is met de zus van Didier Reynders. Bij het einde van de bespreking van dit wetsontwerp in de commissie werd door de minister van Justitie een zogenaamd technisch amendement nummer 19 ingediend. Dit amendement strekt ertoe een nieuw artikel 20 in te voeren. Collega Vandeurzen heeft naar dit amendement verwezen. Het gaat om een heel technisch, nauwelijks begrijpbaar amendement, ik citeer: "De procedures tot invulling van vacatures van korpschefs en deze van houder van een adjunct-mandaat, die voor 2 augustus 2000 werden aangevat en die nog niet zijn afgehandeld op 1 februari 2001 worden ab initio hernomen overeenkomstig de bepalingen van het gerechtelijk wetboek die op dat ogenblik van kracht zijn voor alle plaatsen die vacant waren vóór 2 augustus 2000 en die bij gebrek van kandidaten na 1 februari 2001 opnieuw worden bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad, zal de benoeming of aanwijzing geschieden overeenkomstig de bepalingen van het gerechtelijk wetboek die op dat ogenblik van kracht zijn." U zult toegeven dat dit technisch amendement op het eerste gezicht onbegrijpelijk is.

Als men het echter van naderbij bekijkt en in gewone mensentaal vertaalt dan blijkt dat dit louter technische amendement eigenlijk slechts van toepassing is op twee dossiers, met name de benoeming van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik en de benoeming van een advocaat-generaal te Mons. Wat is de bedoeling?

Het is de bedoeling dat op deze twee dossiers niet langer de oude procedure - die behelst dat de minister van Justitie benoemt - maar wel de nieuwe procedure zou van toepassing zijn. Ingevolge de Octopuswet is het hier de Hoge Raad voor Justitie die benoemt.

Collega's, mijnheer Bacquelaire, door dit louter technische amendement van de regering is het zo dat de minister van Justitie zich ontdoet van twee benoemingsdossiers waarin de politieke druk van de PRL op de minister van Justitie toch wel bijzonder groot moet zijn geweest. Het eerste gaat over de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik waar de zus van de minister van Financiën kandidaat is; het tweede over de advocaat-generaal bij het hof van Beroep te Mons waar onderzoeksrechter Leys kandidaat is.

Wat stellen we vast? In het wetsontwerp met betrekking tot de oprichting van de algemene vergadering van de vrederechters en de politierechters veegt de minister van Justitie die twee delicate politieke benoemingsdossiers onder de mat; hij schuift ze voor zich uit en ontdoet zich van deze twee concrete dossiers. Eigenlijk kunnen we ons hier alleen over verheugen, want de tendens tot objectivering van deze dossiers kan eigenlijk allen die het goed menen met Justitie positief stemmen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, toch hebben wij enkele bemerkingen bij de handelwijze in deze van onze minister van Justitie. Ten eerste, mijnheer de voorzitter en collega's leden van de commissie voor de Justitie, dit is een legistieke draak. Collega Giet, dit is een legistieke draak wanneer men in een wetsontwerp dat betrekking heeft op de algemene vergadering van de vrederechters en politierechters twee specifieke benoemingsdossiers gaat regelen. Het gaat alleen om die twee dossiers en men regelt slechts die twee problemen die aanleiding gaven tot politieke moeilijkheden. Collega's, dit is een legistieke draak met weinig voorgaanden.

Een tweede fundamentele bedenking gaat eveneens in de richting van de minister van Justitie. Eigenlijk is het zo dat hij dit dossier zo

lang heeft laten verrotten tot de oude procedure niet meer kon worden toegepast. Het is natuurlijk juist dat er redenen zijn om de nieuwe procedure nu op deze twee benoemingen toe te passen, maar was men diligent opgetreden, was men op het moment zelf van de vernietiging attent geweest, dan kon men in de oude procedure vlug tot een benoeming komen. Dit is niet gebeurd, in tegenstelling tot wat de minister van Justitie had gezegd in antwoord op een interpellatie van collega Poncelet, waar hij heel uitdrukkelijk had gezegd dat hij "dans les plus brefs délais" en "étant attentif à la surcharge du travail des magistrats à Liège", dus binnen de kortste tijd die benoeming zou regelen. Hij was er trouwens gerust over dat de oude procedure kon gelden, want hij had een specialist in het administratief recht ingeschakeld. Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, niets is echter minder waar en het gevolg is toch wel onbehoorlijk. Heel concreet betekent dit dat de rechtbank van eerste aanleg in Luik gedurende twee jaar zonder korpsverster zal moeten functioneren.

U herinnert zich dat de kaduke benoeming van mevrouw Reynders dateert van 30 december 1999. Vandaag zijn we een jaar later. Men heeft dus gedurende een jaar dit dossier laten rotten. Men moet nu de nieuwe procedure beginnen ingevolge dit amendement van de regering. Als men de verschillende termijnen voor de in te winnen adviezen en de te volgen procedures ingevolge de nieuwe wet in rekening brengt, zal men ten vroegste op het einde van dit jaar tot een benoeming komen van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik. Dit betekent, mijnheer Giet, dat de rechtbank van eerste aanleg in Luik gedurende twee jaar niet over een korpsverster zal beschikken. De vraag is of wij ons dit kunnen veroorloven. Is het werkelijk denkbaar dat wij legistiek dermate knoeien dat er gedurende twee jaar geen korpsverster aanwezig is in een belangrijk gerechtelijk arrondissement? Bovendien gaat het niet enkel over de afwezigheid van een korpsverster, maar ook over de sfeer die op die rechtbank abominabel is, dat hoef ik u niet uit te leggen. Men heeft daar niemand die het voorzitterschap effectief uitoefent - waarnemend natuurlijk wel - en zit met twee ondervoorzitters die elkaar beconcurreren in de ambitie om het voorzitterschap waar te nemen. Zij concurreren bij gebrek aan een beslissing terzake. Stel u de situatie voor: twee jaar open, geen voorzitter, geen korpsverster, en twee vice-voorzitters die elkaar beconcurreren. Dit is een concreet voorbeeld van onbehoorlijk bestuur en speelt in het nadeel van goede rechtsbedeling. Er kan geen twijfel over

bestaan dat de afwezigheid van een voorzitter en de afwezigheid van een beslissing daarover absoluut in het nadeel spelen van een goede rechtsbedeling. De CVP-fractie zal zich dan ook onthouden bij de stemming over dit wetsontwerp. Wij hebben geen probleem met de algemene vergadering van de vrederechters en politierechters, dat is evident. Als men echter dit wetsontwerp misbruikt om, met een legistische draak, het dossier Reynders onder de mat te moffelen en er zo voor te zorgen dat er in Luik gedurende twee jaar geen korpsoverste aanwezig zal zijn, maar wel twee elkaar beconcurrerende vice-voorzitters, dan noem ik dit onbehoorlijk bestuur. Dit moeten wij, waar dan ook, aan de kaak stellen.

Wij zullen ons dus onthouden bij de stemming over dit wetsontwerp, mijnheer de voorzitter. Het zou nuttig zijn dat u als voorzitter van de Kamer zou willen helpen toezien op de legistische kwaliteit. Ik geloof niet dat deze Kamer het zich kan veroorloven dergelijke draken goed te keuren. Dank u.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Parys, ik dank u hiervoor. Als u over legistiek spreekt, moet ik de genegen aandacht van de Kamer vestigen op de tweede uitgave van het Belgisch Staatsblad van 3 januari 2001, waarin de wet houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen naar de anthologie van het Staatsrecht zal worden verwezen voor de manier waarop zij daar is gepubliceerd.

De algemene bespreking is gesloten.
La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen **Discussion des articles**

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(800/8)**
Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(800/8)**

Het opschrift werd door de commissie gewijzigd in "wetsontwerp tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de oprichting van een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank".

L'intitulé a été modifié par la commission en "projet de loi modifiant diverses dispositions en vue de créer une assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police".

Het wetsontwerp telt 23 artikelen.
Le projet de loi compte 23 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 23 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 23 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

02 Wetsvoorstel van de heer Fred Erdman tot wijziging van titel III van het tweede deel van boek III van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de structuren van de balie (892/1 tot 13)

- Wetsvoorstel van de heer Fred Erdman tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van natuurlijke personen en van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis ten gevolge van de nieuwe structuren van de balie (915/1 tot 5)

- Wetsvoorstel van de heer Servais Verherstraeten tot wijziging, wat de Nationale Orde van advocaten betreft, van het tweede deel, boek III, van het Gerechtelijk Wetboek (108/1 en 2)

- Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de balie (433/1 en 2)

- Wetsvoorstel van de heren Gerolf Annemans, Bart Laeremans en Francis Van den Eynde tot wijziging, wat de Nationale Orde van advocaten betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (445/1 en 2)

- Wetsvoorstel van de heren *Claude Desmedt*, *Charles Michel* en *Thierry Giet*, mevrouw *Jacqueline Herzet* en de heer *Jean-Pierre Grafé* tot wijziging van de artikelen 488 tot 508 van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op de oprichting van een Federale Orde van advocaten (465/1 en 2)

02 Proposition de loi de M. Fred Erdman modifiant le titre III de la deuxième partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne les structures du barreau (892/1 à 13)

- Proposition de loi de M. Fred Erdman modifiant le Code judiciaire, la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques et la loi du 13 mars 1973

relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante afin de tenir compte des nouvelles structures du barreau (915/1 à 5)

- Proposition de loi de M. Servais Verherstraeten modifiant la deuxième partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne l'Ordre national des avocats (108/1 et 2)

- Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant les dispositions du Code judiciaire relatives au barreau (433/1 et 2)

- Proposition de loi de MM. Gerolf Annemans, Bart Laeremans et Francis Van den Eynde modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne l'Ordre national des avocats (445/1 et 2)

- Proposition de loi de MM. Claude Desmedt, Charles Michel, Thierry Giet, Mme Jacqueline Herzet et M. Jean-Pierre Grafé modifiant les articles 488 à 508 du Code judiciaire, en vue de créer un Ordre fédéral des avocats (465/1 et 2)

Ik stel u voor een enkele bespreking aan deze zes wetsvoorstellen te wijden.

Je vous propose de consacrer une seule discussion à ces six propositions de loi.

Algemene bespreking **Discussion générale**

De algemene bespreking is geopend.
La discussion générale est ouverte.

02.01 Jo Vandeurzen, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, ik ben ontroerd door de vleiende woorden van de heer Van Parys na een kort verslag en ben benieuwd wat hij zal zeggen na een uitvoerig verslag.

Mijnheer de minister, collega's, de tekst van het wetsvoorstel dat wij thans bespreken en dat veel belangstelling opeist, is het resultaat van een lange bespreking in de commissie voor de Justitie, met betrekking tot de vraag op welke wijze de advocatuur in ons land moet worden georganiseerd.

De onhoudbare toestand waarin de advocatuur zich momenteel bevindt inspireerde een aantal collega's om voorstellen te formuleren om uit de impasse te geraken. De initiatiefnemers van de diverse voorstellen moesten vaststellen dat de bepalingen in het gerechtelijk wetboek, die thans de structuur van de Nationale Orde van Advocaten regelen, niet meer beantwoorden aan de realiteit. De Nationale Orde van Advocaten functioneert niet meer naar behoren of, erger nog, helemaal niet meer. Een aantal tijdelijke verenigingen organiseerden zich op het terrein, namelijk de Vereniging van Vlaamse Balies in Vlaanderen en

de Conférence des Barreaux francophones et germanophones in Wallonië.

De advocatuur is ongetwijfeld een erg belangrijke actor op het vlak van justitie en het is bijgevolg begrijpelijk dat tal van collega's ervoor pleiten dat dringend in een nieuw degelijk wettelijk kader zou worden voorzien voor de werking van de advocatuur in zijn geheel.

De commissie startte haar werkzaamheden door de indieners van de diverse wetsvoorstellen de mogelijkheid te bieden de draagwijdte van hun voorstel toe te lichten. De heer Verherstraeten lichtte het wetsvoorstel toe dat hij samen met de heer Van Parys en mijzelf indiende. Hij motiveerde zijn voorstel door de vaststelling dat overal in Europa het beroep van advocaat een nieuwe invulling krijgt. In België echter dreigt dit beroep te verstarren, onder meer omwille van de huidige structuren van de Nationale Orde van Advocaten. De besluitvormingsprocedures bij de Orde zijn bijzonder log en complex en de werking van de Orde wordt geregeld geblokkeerd door grondige onenigheid tussen de Franstalige en de Nederlandstalige balies, hetzij de grote en de kleine balies.

Met zijn voorstel wenst de heer Verherstraeten de structuren van de huidige Nationale Orde van Advocaten te splitsen. Er zou een Vlaamse, respectievelijk een Franstalige Orde van Advocaten in het leven worden geroepen, met een grote autonomie. Het voorstel van de heer Verherstraeten laat de structuur en de werking van de lokale balies ongemoeid.

Een tweede wetsvoorstel werd ingediend door de heer Bourgeois. Ook hij baseerde zich op de vaststelling dat de huidige besluitvorming in de Nationale Orde van Advocaten geblokkeerd is. Een belangrijke aanleiding daartoe was ongetwijfeld de discussie over de verdeling van de vergoedingen voor de kosteloze rechtsbijstand. De Nationale Orde van Advocaten is volgens de heer Bourgeois een virtuele instelling geworden. Net zoals de heer Verherstraeten inspireerde hij zich bij het opstellen van zijn voorstel grotendeels op de aanbevelingen geformuleerd door de Vereniging van Vlaamse balies. Hij volgde de suggestie van de Vereniging van Vlaamse Balies die de voorkeur geeft aan een meer gedecentraliseerde organisatievorm. Volgens de indieners van het voorstel is hiervoor geen overkoepelende structuur meer nodig. Dat sluit geenszins samenwerking uit, maar deze moet de vorm aannemen van een geregeld contact tussen de dekens van beide orden. De indieners

relativeren ook het verdwijnen van de Nationale Orde van Advocaten.

Een derde wetsvoorstel werd ingediend door de heren Laeremans, Annemans en Van den Eynde. De analyse van de heer Laeremans sluit aan bij deze van de heren Verherstraeten en Bourgeois. Samen met de mede-indieners pleit ook hij voor een organisatiestructuur die beantwoordt aan de wensen van de Vereniging van Vlaamse Balies. Daarop wil hij voortbouwen.

Het laatste wetsvoorstel dat ter discussie kwam, was het voorstel ingediend door de toenmalige collega's Desmedt en Michel, alsmede door de heer Giet, mevrouw Herzet en de heer Grafé. Ook vanuit Franstalige hoek werd in de commissie toegegeven dat de structuur van de Nationale Orde van Advocaten aan hervorming toe is. Volgens de indieners van het voorstel staat de vraag centraal of op federaal niveau al dan niet een overkoepelende structuur moet worden behouden. De Franstalige collega's stellen vast dat de Vlaamse collega's hiervoor niet opteren in hun voorstellen. Het voorstel van de heer Desmedt gaat uit van de vaststelling dat Justitie een federale bevoegdheid is; hij pleit voor het behoud van een federale overkoepelende structuur met een beperkt aantal bevoegdheden.

Deze hebben in hoofdzaak betrekking op de vertegenwoordiging van de advocatuur ten aanzien van de Belgische en internationale overheden en de bepaling van de fundamentele regels van de beroepsethiek. De indieners stelden ook voor om een andere manier van besluitvorming op het federaal niveau te organiseren om zo een aantal blokkeringrisico's te vermijden.

Nadat alle wetsvoorstellen waren toegelicht, heeft de minister van Justitie zijn standpunt uiteengezet. De minister herinnerde eraan dat in de grote discussies over de hervorming van Justitie, in 1996 en 1997, de advocatuur heeft geschitterd door haar afwezigheid in het debat. Dat was ongetwijfeld een van de kwalijke gevolgen van de impasse die er heerst bij de Nationale Orde van Advocaten. De minister heeft de advocatuur aangespoord om zelf oplossingen aan te reiken, maar op 9 december 1999 heeft hij van de deken van de Nationale Orde moeten vernemen dat men er niet in was geslaagd om tot een akkoord te komen. Daarna zijn er nog pogingen ondernomen om een akkoord te vinden, maar die hebben opnieuw geen resultaat opgeleverd. De minister onderstreepte dat het belangrijk is dat het beroep zo goed mogelijk wordt georganiseerd. Hij

nodigde het Parlement uit om dienaangaande een goede oplossing te zoeken.

De commissie heeft vervolgens een aantal vertegenwoordigers gehoord. Zo werden hoorzittingen georganiseerd met de vertegenwoordigers van de Nationale Orde van Advocaten van België, de vertegenwoordigers van de Vereniging van Vlaamse Balies en de Conférence des Barreaux Francophones et Germanophones, de stafhouder van de balie bij het hof van cassatie en de leden van de ad hoc-werkgroep die een tijdje geleden heeft bemiddeld. Uiteindelijk zijn al deze vertegenwoordigers gehoord. Zij hebben allen een uitvoerige uiteenzetting gehouden die in het verslag is samengevat. Ik verwijs hiervoor naar het verslag.

De volgende thema's kwamen in de diverse getuigenissen en debatten telkens naar voor.

Is een overkoepelende structuur nodig? Zo ja, welke bevoegdheden moet die krijgen? Moet zij een arbitrerende rol vervullen?

Is het haalbaar dat deze aparte organisaties in staat zijn een behoorlijke vertegenwoordiging te organiseren, zowel op Belgisch als internationaal niveau?

Er werden vaak vragen gesteld over de manier waarop deze verschillende ordes, die in de praktijk zijn ontstaan, zich intern hebben georganiseerd.

Er werden vragen gesteld over de wenselijkheid om ook de werking van de lokale ordes en het tuchtrecht in de discussie te betrekken.

Al deze discussies zijn beëindigd met een aantal grote, gemeenschappelijke inzichten, die de commissievoorzitter heeft trachten te verwoorden.

Bij tal van collega's bestond een zekere frustratie over het feit dat de wetgever hier moest optreden omdat de beroepsgroep zelf er niet in is geslaagd om een bevredigende oplossing te vinden. Veel collega's vonden dat niet de beste manier van werken en er werd zelfs geopperd of het wel nodig was om in het kader van het Gerechtelijk Wetboek hier een en ander te regelen. Kon men niet beter terugkeren naar de vroegere toestand - toestand die de voorzitter nog heeft meegemaakt, maar ik niet - waarbij er in de praktijk geen wettelijk kader was voor het functioneren van de vertegenwoordiging van de advocatuur.

Een tweede ervaring die op een consensus in de commissie kon rekenen, was het volgende. Vele

collega's gaven de voorkeur aan een bepaalde theoretische constructie, maar ze waren wel van een zeker realiteitsbesef doordrongen. Vele collega's hadden liever een andere regeling getroffen, maar moesten vaststellen dat op het terrein er weinig sprake was van een affectio societatis. Het zou weinig zinvol zijn om een nieuwe wettelijke structuur te creëren die tot gevolg zou hebben dat men uiteindelijk nog niet kan functioneren omdat de spelers op het terrein daarvoor de bereidheid niet hadden.

Collega Erdman heeft op basis van deze discussie een eerste poging gedaan om een gemeenschappelijke tekst op te stellen. Die sloot zeer nauw aan bij de gedachte dat moest worden vertrokken vanuit twee autonome instellingen met een overkoepelende advisering en arbitrage, een scheidsgericht dat zou kunnen arbitrerende in conflicten tussen de beide instellingen. Deze tekst werd in de commissie besproken en hieruit bleek dat waarschijnlijk ook ruimte moet worden gemaakt voor intern overleg tussen de betrokken partijen.

Deze besprekingen zijn uiteindelijk uitgemond in een wetsvoorstel dat door de heer Erdman werd ingediend. Het voorstel, dat onder artikel 78 van de Grondwet viel, werd op technisch vlak geamendeerd waarbij de bepalingen die eigenlijk onder het toepassingsgebied van artikel 77 van de Grondwet vielen, eruit werden gelicht en in een apart wetsvoorstel werden opgenomen. De twee teksten die hieruit voortkwamen vormden de basis van de algemene bespreking in de commissie.

Dat brengt mij bij de algemene bespreking van beide wetsvoorstellen. Het voorstel van collega Erdman gaat uit van twee autonome instellingen: de Vereniging van de Vlaamse Balies en de Conférence des Barreaux francophones et germanophones. Alle lokale balies zijn verplicht zich bij een van beide instellingen aan te sluiten. Deze orden of instellingen beschikken over een algemene vergadering en een bestuurscomité. De organisatie en de werking van beide orden wordt vastgesteld in een huishoudelijk reglement volgens de oorspronkelijke tekst door een koninklijk besluit wordt bekrachtigd. Beide instellingen kunnen reglementen uitvaardigen en hebben de taak te waken over de eer, de rechten en de gemeenschappelijke beroepsbelangen. Zij zijn bevoegd voor de juridische bijstand, de stage, de beroepsopleiding van de advocaten-stagiairs en de permanente vorming van alle advocaten. Ze nemen initiatieven en maatregelen die nuttig zijn voor de opleiding, de tucht, de trouwheid aan het beroep en de behartiging van de belangen van de

advocaten en de rechtzoekenden. De reglementen die ze uitvaardigen zijn bindend voor alle advocaten van de aangesloten balies. De raden van orde van de balies blijven bevoegd voor tuchtzaken. De lokale balies hebben een aanvullende reglementaire bevoegdheid.

De bestaande vordering van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, die de nietigverklaring kan vorderen van reglementen die door een bevoegdheidsoverschrijding werden aangetast, die tegen de wetten indruisen of die op onregelmatige wijze zijn aangenomen, blijft bestaan. De twee instellingen kunnen echter ook een vordering tot nietigverklaring aanhangig maken bij een scheidsgericht dat is samengesteld uit zeven leden waarvan telkens drie door de leden van beide instellingen worden aangewezen. Bij gebreke aan overeenstemming wordt het scheidsgericht voorgezeten door de pro-stafhouder van de orde van de advocaten bij het Hof van Cassatie. De Vereniging van Vlaamse Balies en de Conférence des Barreaux francophones et germanophones kunnen een vordering tot vernietiging slechts instellen na een verplicht overleg op het niveau van de federale raad van de balies. Die raad bestaat uit tien leden, vijf aangewezen leden per instelling. Iedere instelling en elke balie kunnen problemen met betrekking tot de balie in het algemeen en de goede rechtsbedeling in het bijzonder aanhangig maken bij deze federale raad van balies. Hij kan alleen bij eenparigheid van stemmen in iedere groep van vijf afgevaardigden beslissingen nemen, die slechts een adviserende waarde hebben.

De vordering die door een van beide instellingen wordt aanhangig gemaakt brengt geen schorsende werking van het geviseerde reglement met zich. Bovendien spreekt het scheidsgericht recht in laatste aanleg. Het kan een aangevochten reglement - ik citeer - "geheel of gedeeltelijk nietig verklaren, als zijnde aangetast door een overschrijding van bevoegdheid, indruisend tegen de wetten, onregelmatig aangenomen of strijdig zijnde met de algemeen geldende deontologische regels".

De oorspronkelijke teksten bevatten eveneens een aantal overgangsbepalingen met betrekking tot de werking van de Belgische nationale Orde van Advocaten.

Ofschoon zeer veel collega's het met de basisstructuur van de voorstellen eens konden zijn, hadden sommigen kritiek. Zij opperden dat er tussen de conférence des barreaux francophones

en germanophones en de vereniging van Vlaamse balies problemen zouden kunnen ontstaan die betrekking hebben op de wijze waarop de een of de ander zijn reglementerende bevoegdheid uitoefent en een van de partijen van oordeel zou zijn dat er geraakt wordt aan een fundamenteel principe van het beroep. Voor hen moet het mogelijk zijn, weliswaar na een overlegprocedure, via een arbitrage te beslissen of een reglement dat is uitgevaardigd moet worden aangepast. Op die manier zou het arbitrerend college een normerende bevoegdheid krijgen. Bovendien is het volgens deze kritiek erg moeilijk om uit te maken wanneer er sprake is van een schending van de algemeen geldende deontologische regels.

Andere collega's hadden kritiek op de samenstelling van het scheidsgerecht en de rol van proost stafhouder van de orde van advocaten bij het Hof van Cassatie. Nog anderen stelden voor de benaming van de opgerichte instellingen aan te passen.

Van een andere aard was de kritiek van vooral de Franstalige collega's. Zij stelden dat er een minimale beslissingsbevoegdheid moest worden gehandhaafd op het federale niveau ten einde de balies in de nationale en een internationale organen te vertegenwoordigen en ervoor te zorgen dat de samenhang tussen de deontologische regels in het hele land verzekerd zou zijn. Zij waren eveneens van mening dat een instelling van een vordering tot nietigverklaring door de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie of door een van de nieuwe instellingen bij het scheidsgerecht een schorsende werking moest hebben. De reden die tot vernietiging aanleiding kon geven moest eveneens worden verduidelijkt. Voor een collega moesten de leden van het scheidsgerecht voor een vaste termijn worden aangewezen.

De heer Erdman, indiener van het voorstel, verdedigde zijn voorstel door onder meer te verwijzen naar de tuchtrechterlijke bevoegdheid van de plaatselijke balies. Deze kunnen advocaten veroordelen op grond van deontologische beginselen die al dan niet in een reglement zijn opgenomen. Hij verwees terzake naar het bestaande artikel 456 van het gerechtelijk wetboek. De indiener vroeg zich af waarom vragen in verband met plichtleer niet aan een scheidsgerecht zouden kunnen worden voorgelegd. Wat de vertegenwoordiging van de balie in de diverse organen en instanties betreft, argumenteerde hij dat het overleg vooral in de federale raad moet plaatsvinden. Als er geen akkoord mogelijk is, kan elke instelling haar

vertegenwoordigers afvaardigen.

De vertegenwoordiger van de minister gaf in de algemene bespreking nog een aantal technische opmerkingen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit was een korte beschrijving van de totstandkoming van de voorliggende teksten en hun draagwijdte. Mevrouw Barzin zal de artikelsgewijze bespreking toelichten. Het zal daarbij duidelijk worden dat tijdens de discussie terzake de basistekst van de heer Erdman op een aantal punten nog werd aangepast.

02.02 Anne Barzin, rapporteuse: Monsieur le président, je voudrais tout d'abord remercier le secrétaire de la commission, M. Amez, pour la qualité de la rédaction du rapport que nous vous présentons aujourd'hui.

Comme cela a été dit par mon collègue Vandeurzen, la commission a décidé de prendre la proposition de loi n° 892 de M. Erdman comme base pour la discussion relative à la modification des structures du barreau.

La discussion au sein de la commission a principalement porté sur l'article 4 de la proposition de loi. Celui-ci avait pour objet, dans la deuxième partie, livre III du Code judiciaire, de remplacer le titre III, c'est-à-dire les articles 488 à 508 du Code judiciaire.

Les nouveaux articles 488 et 489 concernent la composition et les organes de la Conférence des barreaux francophones et germanophone et de la Vereniging van Vlaamse balies.

L'article 490 prévoit, quant à lui, que le bâtonnier de l'Ordre des avocats à la Cour de cassation ou son représentant siège à l'assemblée générale de la Conférence des barreaux francophones et germanophone et de la Vereniging van Vlaamse balies.

Le nouvel article 491 du code judiciaire prévoit que les modalités de l'organisation de la CBFG et de la VVB sont déterminées dans un règlement d'ordre intérieur, qui est examiné par les barreaux affiliés, approuvé par les organes appropriés et confirmé par arrêté royal, dans les 30 jours, après avis du procureur général près la Cour de cassation.

Ces articles ayant donné lieu à moins de discussions que certains autres, je vous demanderai de vous référer au rapport écrit pour

en prendre connaissance dans le détail.

Les articles 492, 493 et 494 règlent les questions relatives à la représentation de la CBFG et de la VVB dans tous les actes judiciaires et extra-judiciaires, ainsi que dans leurs rapports avec les pouvoirs publics et les barreaux.

Les discussions au sein de la commission ont, pour l'essentiel, eu pour objet le chapitre relatif aux compétences de la CBFG et de la VVB. Celles-ci ont dorénavant pour mission de veiller à l'honneur, aux droits et aux intérêts professionnels communs de leurs membres. Elles sont compétentes en ce qui concerne l'aide juridique, le stage, la formation professionnelle des avocats-stagiaires et la formation permanente de tous les avocats appartenant aux ordres qui en font partie.

Elles prennent, par le biais de règlements, les initiatives et les mesures utiles en matière de formation, de règles disciplinaires, de loyauté professionnelle, de défense des intérêts des justiciables ainsi que, pour les relations entre les membres de barreaux différents, les règles et les usages de la profession.

Ces règlements sont portés à la connaissance du procureur général près la Cour de cassation, des procureurs généraux près les cours d'appel, de l'autre institution et des bâtonniers.

Les indications que je vous donne sont des décisions prises par la commission de la Justice. Le texte de M. Erdman a donc été modifié à la suite de l'adoption de certains amendements déposés par les membres de notre commission.

J'en viens ainsi à l'article qui a été le plus discuté lors de nos travaux, à savoir le nouvel article 501 du Code judiciaire.

Celui-ci concerne les recours en annulation, qui peuvent être exercés contre un règlement arrêté par l'autre institution, soit devant la Cour de cassation (ce qui est prévu par l'article 611 du Code judiciaire), soit par le tribunal arbitral.

De nombreux amendements à cet article ont été déposés et ce, par les collègues Bourgeois, Verherstraeten, Van Parys, Vandeurzen, Milquet, Laeremans, Schoofs, Giet et Herzet.

Le collègue Bourgeois a notamment voulu attirer l'attention des membres de la commission sur le problème du concours entre les deux recours, la composition du tribunal arbitral, principalement en ce qui concerne les avocats à la Cour de

cassation. Il estime que le recours devant la Cour de cassation est suffisant et que le tribunal arbitral est par conséquent superflu.

Les collègues Van Parys et Vandeurzen étaient d'avis que le vote à la majorité simple confère trop de pouvoirs au président du tribunal arbitral, dont la voix serait décisive.

Le collègue Laeremans a également formulé des objections à l'encontre de la prise de décisions au sein du tribunal arbitral et du fait qu'un groupe linguistique appuyé par l'ancien bâtonnier de l'ordre des avocats à la Cour de cassation puisse, seul, annuler un règlement ou une décision de l'ordre des avocats de l'autre groupe linguistique.

Des amendements ont été déposés par M. Laeremans, par les collègues Verherstraeten, Van Parys et Vandeurzen visant à prévoir que le tribunal arbitral statue à la majorité des 5/7. Le président de la commission, M. Erdman, y était également favorable.

Par ailleurs, plusieurs autres collègues ont déposé des amendements visant à suspendre la procédure devant le tribunal arbitral, dès que le procureur général près la Cour de cassation forme un recours en annulation conformément à l'article 611.

Mme Milquet et M. Giet ont chacun déposé un amendement visant à instaurer une composition plus stable du tribunal arbitral et à étendre ses compétences. Ce point de vue n'était pas partagé par l'ensemble des membres de la commission.

Finalement, après de longues discussions, les amendements de M. Giet et de Mme Herzet (n° 82 A et B) ont été adoptés par la majorité des membres de la commission. Ces amendements visent à remplacer les articles 501 et 502 du Code judiciaire, prévoient la suspension demandée par certains membres de la commission ainsi que la désignation des membres du tribunal arbitral pour un mandat de deux ans.

En outre, l'amendement 85 B du président Erdman a été adopté par 14 voix pour et deux abstentions. Cet amendement prévoit que la majorité des 5/7ième est exigée pour que le tribunal arbitral puisse annuler un règlement.

Les articles 503 et 504, que mon collègue M. Vandeurzen a déjà commentés, ont trait à la composition et aux compétences du Conseil fédéral des barreaux. A ce sujet, Mme Milquet a déposé des amendements afin que le Conseil

fédéral ait une compétence décisionnelle en matière de déontologie: ces amendements ont été rejetés.

La discussion au sujet du Conseil fédéral des barreaux a également porté sur le nombre de membres de ce conseil et la majorité requise pour que celui-ci puisse rendre un avis. La majorité des membres de la commission a adopté, à l'issue de cette discussion, l'amendement déposé par M. Giet et par Mme Herzet. Celui-ci prévoit que le Conseil fédéral des barreaux rend un avis - il n'a donc pas de compétence décisionnelle - et que celui-ci est rendu aux 3/5ième des voix des membres dans chaque groupe linguistique.

Les autres articles ont donné lieu à moins de discussion et, pour ne pas allonger ce débat, je vous demanderai de vous référer, pour les observations qui ont été émises à propos de ces articles, au rapport écrit. Je dois vous signaler, pour clôturer le sujet, que l'ensemble de la proposition de loi telle qu'amendée, a été adoptée par 10 voix contre 5.

Je précise également que la proposition de loi n°915 modifiant le Code judiciaire, la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques et la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante afin de tenir compte des nouvelles structures du barreau a donné lieu à très peu de discussion et a été adoptée par la commission par 10 voix contre 5.

02.03 Fred Erdman (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sta me toe voorafgaandelijk te betreuren dat we een lijdensweg moesten afleggen voor de totstandkoming van onderhavige wetgeving. In ieder geval huldig ik de rapporteurs, de heer Vandeuren en mevrouw Barzin, omdat hun verslag aantoonde dat de wetgever in deze kwestie niet over een nacht ijs is gegaan. Toen ik, om inspiratie te zoeken, even teruggreep naar het verslag van de heer Van Reepinghen, bleek daaruit dat een zogenaamde superstructuur moest worden uitgebouwd, omdat de diverse balies uiteenlopende wegen bewandelden. Ik heb daarin niets teruggevonden van de onbeschrijflijke strijd die oud-stafhouder Van Reepinghen in zijn eigen balie van Brussel moest voeren om de structuren van zijn balie enigszins te harmoniseren.

Voorts laat ik opmerken dat de opeenvolgende ministers van Justitie, van de heer De Clerck tot de heer Van Parys, en de huidige minister van Justitie, de heer Verwilghen, telkens opnieuw

hebben gehoopt dat een oplossing zou worden aangereikt door de betrokkenen zelf, die zich in alle discussies steeds op hun onafhankelijkheid beroepen. Ondanks de inspanningen van sommigen - het volstond nu eenmaal niet om eensluidende teksten aan de ene zijde ter stemming te leggen om een akkoord te bewerkstelligen - en de ellenlange discussies zijn zij er niet in geslaagd een compromis te vinden.

Gelet op de vaststelling dat de wettelijk bestaande structuren in de realiteit niet meer werkten en de impasse die er was ontstaan, heeft de minister het Parlement de bal toegespeeld om werk te maken van een oplossing, precies ook omdat een aantal parlementsleden reeds voorstellen hadden geformuleerd en omdat er rekening moest worden gehouden met de gevoeligheden die in ons land vaak het beleid zoniet hypothekeren, dan toch beïnvloeden.

Misschien is dit een stoute opmerking, wat niet echt strookt met mijn karakter, maar toch formuleer ik ze even. Hoewel het woord politiek soms een wrange nasmaak nalaat en men gemakkelijksheidshalve de politiek al te vaak met alles en nog wat opzadelt, hebben de betrokkenen in onderhavig dossier niet gearzeld te stellen dat de politiek de oplossing maar moest aanreiken.

Men kan natuurlijk niet van twee ruiven eten en bekritisieren dat de politiek bepaalde wegen bewandelt, als men het dossier aan de politiek heeft overgelaten. Deze gang van zaken werd in laatste instantie, door een in commissie bij meerderheid goedgekeurd voorstel, bestempeld als 'oude politieke cultuur'. Het zoeken naar een evenwicht en naar mogelijkheden om net die moeilijkheid te omzeilen die dit dossier zo lang heeft gehypothekeerd, werd ook beschreven als oude politieke cultuur. Welnu, ikzelf durf te zeggen dat dit in de eerste plaats 'cultuur' is en niet 'politieke' cultuur. Ik noem dit cultuur, omdat men bij het omgaan met mensen, zelfs als er beroepsgroepen bij betrokken zijn, er zou moeten in slagen bruggen te slaan daar waar dit essentieel is.

Ik wil hierbij onderstrepen dat - ik zou bijna zeggen, ondanks mijn antecedenten - het essentieel is en blijft dat het belang van de rechtsonderhorige overheerst en niet individuele noch andere belangen. Het is in het belang van de rechtsonderhorige dat de advocatuur haar rol kan spelen en terzelfder tijd ook haar stem op de haar geëigende wijze kan laten horen.

Wij hebben de opmerking gehoord en collega

Vandeurzen heeft dit nog in zijn verslag onderstreept, dat ieder van ons, vanuit zijn eigen invalshoek, misschien wel andere structuren had kunnen bedenken. Het is zelfs mogelijk - en ik wil hierbij niet persoonlijk worden - dat bepaalde parlementsleden vertrokken zijn van ideeën waarbij zij de federalisering van Justitie op het oog hadden, waarna zij op een bepaald ogenblik, eenmaal belast met andere functies, deze ideeën weer hebben moeten terzijde schuiven. Nu grijpen zij naar deze ideeën terug - dat is hun volle recht - maar zij kunnen ze niet realiseren. Deze collega's zullen samen met mij en misschien tot spijt van sommigen moeten vaststellen dat wij vandaag nog altijd in een land leven waar Justitie federaal is. Mijnheer Bourgeois, het is inderdaad zo dat door bepaalde bijzondere wetten bijzondere bevoegdheden aan de gewesten zijn toegewezen, maar de structuur van Justitie is en blijft federaal. Vanuit deze optiek en met zin voor realiteit moeten de structuren worden uitgebouwd.

De realiteit heeft mij gedwongen rekening te houden met het feit dat de Nationale Orde van Advocaten sinds bijna vier jaar niet meer efficiënt kan werken en er geen bruggen werden geslagen, wie daar ook schuld aan moge hebben. Het is dus realistisch - en dit is een mijlpaal in het politiek denken over deze structuren - dat de autonomie van de twee instellingen volledig - ik druk op dit woord - wordt erkend.

Vermits bepaalde collega's, mevrouw Talhaoui, hun nachtrust en die van hun familieleden verstoord zagen door faxberichten die zorgden voor een tekort aan papier in het toestel, maar vooral vermits men in laatste instantie nog analyses van de voorliggende tekst begon te maken, wil ik hier mijn verwondering uitspreken over het feit dat juristen blijkbaar de voorliggende teksten niet analyseren zoals ze zijn opgesteld.

Zo lees ik dat in deze nu plots de adviezen van de Federale Raad voor de Balies niet meer adviserend zouden zijn. Daar begrijp ik niets van. Een advies is immers een advies en aangezien het bedoelde artikel gewoonweg is herschreven om duidelijkheid te geven, verandert er niets aan de karakteristieke eigenschappen van een advies. Ook lees ik dat reglementen én beslissingen vatbaar zijn voor betwisting voor de Federale Raad en eventueel zelfs kunnen worden aangevochten voor de arbitrale colleges. Ik vraag mij af waar dat dan wel staat. Wat staat er dan anders dan dat alleen reglementen vatbaar zijn voor betwisting?

Ook lees ik dat men plots wel een superstructuur

heeft aanvaard. Zo onderstreept men dat de afvaardigingen voor de Scheidsraad voor twee jaar worden aangeduid. Ik geef toe dat niet mijn visie was op de samenstelling van het arbitraal college. In het kader van de overbrugging waarover ik het daarnet had, heb ik uiteindelijk toch aanvaard dat ook de afgevaardigden in het scheidsrechtelijk college voor twee jaar zouden worden aangeduid.

Ik heb vragen bij het beweerde overkoepelend orgaan. De heer Vandeurzen heeft daarstraks goed onderstreept dat in de ogen van de franstalige leden - bij een eerste benadering en zelfs tot op het laatste ogenblik in de amendementen van mevrouw Milquet - dit overkoepelend orgaan zijnde de federale raad een beslissende rol moest spelen en geïnstitutionaliseerd over bepaalde materies beslissingen die dwingend zijn voor allen moest nemen. Een analyse van teksten is toch wel een eerste vereiste voor juristen. In die omstandigheden is dus een soortgelijke analyse gemaakt in een polemische zin. Dat doet mij denken aan een verborgen agenda.

Last but not least. In deze heeft men inderdaad door de amendementen die de heer Giet en mevrouw Herzet op het laatst nog hebben ingediend, tekstwijzigingen aangebracht. Voor een groot deel waren die - zonder de verdiensten van deze leden te willen miskennen - echter niets anders dan de verduidelijking van de discussie over de tekst die ik had naar voren gebracht. Mag ik enkele voorbeelden geven?

Ten eerste, er is het verhaal van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie inzake onwettigheden zoals bepaald in artikel 611. In de kritiektekst die u in die fameuze nacht hebt ontvangen, wordt gezegd dat er nooit schorsing was ten overstaan van reglementen van de nationale orde en dat men nu een schorsing invoert. Het spijt mij, maar vandaag bestaat voor het uitwerken van de reglementen van de nationale orde er wettelijk een schorsingstermijn van drie maanden, de tijd die de procureur-generaal kan gebruiken om verhaal in te stellen bij het Hof van Cassatie. Wij hebben die termijn teruggebracht tot twee maanden, daarbij duidelijk onderstrepend dat alleen die termijn - en mogelijk gedurende de procedure na inleiding door de procureur-generaal wegens onwettigheid van een vordering - schorsend zou zijn ten overstaan van de betrokken reglementen.

Wij hebben niets nieuws ingevoerd, wij hebben integendeel de termijn verkort. Alle andere

verhalen die in deze tekst mogelijk zijn, werken niet schorsend, ondanks het aandringen van sommige collega's. Mevrouw Herzet zal mij niet tegenspreken, want ook zij heeft er op een bepaalde ogenblik op aangedrongen dat alle vorderingen schorsend zouden werken. Zelfs de vordering die zou worden ingeleid bij het arbitraal college is niet schorsend.

Waarom zegt men nu plots dat in deze superstructuren worden uitgebouwd en dat er toegevingen zijn gedaan? Bij het uitschrijven van de tekst is des te meer duidelijk geworden wat ik herhaaldelijk heb bevestigd en wat met zoveel woorden is opgenomen in het verslag, dat wanneer de procureur-generaal een vordering wegens onwettigheid inleidt en men de andere instelling de mogelijkheid biedt om zich daarbij aan te sluiten, het natuurlijk uitgesloten is dat diezelfde gronden nadien zouden kunnen worden ingeroepen ten overstaan van een arbitraal college. De "non bis in idem"-regel was reeds aangehaald in de discussie en is nu verwoord in de tekst. Wat is er dan zo nieuw aan de amendementen dat ze zo storend zijn geworden dat ze "mijn oorspronkelijk voorstel uitgehold zouden hebben"?

Het enige verschil is dat er voor het arbitraal college nu effectief een aanduiding komt van de scheidsrechters voor een periode van twee jaar. Dat geef ik grif toe. Ik had liever gezien dat dit zou gebeurd zijn "au cas par cas" waardoor eventueel specialisten zouden kunnen worden opgeroepen om te arbitreran voor bepaalde aspecten.

Ten tweede, in mijn oorspronkelijke tekst stelde ik de unanimiteit voor de adviezen van de federale raad, waarmee ik deze een morele kracht wenste te geven. Deze unanimiteit heb ik achteraf zelf afgezwakt tot viervijfde. Deze werd nu teruggebracht tot drievijfde in elke taalgroep.

Ten derde, beslissingen van het arbitraal college moeten worden genomen met vijf stemmen op zeven. Ik daag eenieder uit om een wettelijke tekst te vinden die deze grendel inbouwt. De heer Vandeurzen heeft tijdens de discussie herhaaldelijk aangetoond dat als men een gewone meerderheid zou aanhouden in het arbitraal college, men het risico liep - rekening houdend met de taalaanhorigheid van de voorzitter die lid zou zijn van de balie van Cassatie - de voorzitter de sleutel te geven om alle normen te bepalen.

Daarom heb ik een amendement op de amendementen-Giet ingediend - dit gebeurde trouwens op suggestie van de oppositie - om een

grondslag aan deze grendel te geven en tegelijkertijd de mogelijkheid te bieden een minoritaire nota toe te voegen, waardoor alle informatie kan worden gegeven.

Wat is er dan als uitholling gebeurd? Wat is er dan gedenatureerd aan het oorspronkelijke? Ik heb het vervoegen van de balie van Gent bij de VVB kunnen meemaken en ik was gelukkig te vernemen dat de balie van Namen uiteindelijk de Conférence heeft vervoegd, zodat de aanhorigheden van beide balies én de samenstelling van de instellingen niet veel problemen meer stelden. Indien echter de autonomie volledig wordt bevestigd, indien de Federale Raad enkel en alleen adviserend kan optreden, indien de procedure bij de Federale Raad elke vordering bij het arbitraal college moet voorafgaan, indien alleen de procureur-generaal over een vorderingsrecht beschikt waardoor de uitwerking van de reglementen twee maanden wordt geschorst, indien de vordering wordt uitgeoefend en er geen verdere vordering op die gronden kan geschieden, wat hebben wij dan wel toegevoegd? Gelukkig is dit een afzwakking van de zeer brede mogelijkheden die ik terzake voorstond, namelijk om dit verhaal voor het arbitraal college slechts mogelijk te maken voor de principes die in artikel 456 van het Gerechtelijk Wetboek zijn vervat en voor de internationale regels, laten we ze de CCBE-regels noemen.

Dat hebben we als grondslag gegeven. Dit maakt de essentie van het beroep uit en niet alle ongeschreven en geschreven regeltjes die ooit door balies zijn opgemaakt. Ik behoor nog tot de generatie die de deontologie een kwestie van aanvoelen en niet van neergeschreven regels vond. Men leidde alles inderdaad af uit artikel 456 Dankzij de opmerkingen van de oppositie over de grendel 5/7, zullen deze normen alleen kunnen worden vastgelegd indien er een bijdrage uit elke taalgroep in het arbitraal college is. Op basis daarvan kan ik zeggen dat wij goed werk hebben geleverd. Ik moet nu echter lezen dat men deze structuur bij voorbaat als onwerkbaar, als niet compatibel met de moderne aanpak van de huidige advocatuur bestempelt. Mijn antwoord daarop is dat men elke structuur kan uitbouwen en enkel kan laten werken, afhankelijk van de bereidheid van de mensen om de efficiëntie te verwezenlijken. Men reageert echter a priori op de inspanningen die door de hele commissie zijn geleverd, omdat men niet op alle punten zijn gelijk haalt.

Niemand kan mij verwijten dat ik niet heb geluisterd naar iedereen. Ik ben bij iedereen gaan

informerend. Op een bepaald ogenblik heeft men zelfs gesuggereerd dat wij vrij traag te werk zijn gegaan in de benadering van de problematiek. Wij hebben echter op een zo ruim mogelijke manier informatie willen inwinnen. Als men deze structuren a priori veroordeelt, dan ben ik inderdaad bevreesd over de mogelijkheden die deze structuren kunnen aanreiken.

We weten allemaal, dit werd tijdens de debatten herhaaldelijk gezegd, dat dit maar een eerste stap is naar een modernisering van de balie. We weten allemaal dat er onder meer met betrekking tot het tuchtrecht hervormingen moeten worden doorgevoerd. We weten allemaal dat er met betrekking tot de verhouding tussen advocaat en lokale orde problemen zijn die waarschijnlijk met wetgevend werk zullen moeten worden opgelost. Indien dit niet kan worden gerealiseerd in samenspraak met nieuwe structuren die boven elke discussie efficiënt kunnen werken, dan vrees ik voor elke inspanning die men op dat vlak wil leveren.

Aan degenen die mij dagelijks schrijven en vragen om de nationale orde niet te liquideren maar de structuur te behouden en te moderniseren, zou ik willen zeggen dat zij vier jaar de tijd hebben gehad om hun stem te laten horen in hun eigen geledingen ten overstaan van de verantwoordelijken in hun eigen balie. Als de wetgever nu zijn verantwoordelijkheid opneemt, is het te laat om ons nog te komen vragen dat wij de realiteit zouden miskennen.

Aan degenen die vandaag a priori zeggen dat zij om welke reden dan ook hun medewerking niet kunnen verlenen aan welke inspanning dan ook, zou ik ook iets willen zeggen. Ik geef een zeer karakteristiek voorbeeld voor wie de wordingsgeschiedenis heeft meegemaakt van de twee orden in Brussel. Ik was toevallig stafhouder in die tijd. Ik heb de laatste stafhouder van de unitaire balie gekend en ik heb de eerste twee stafhouders van de twee nieuwe orden gekend. Rekening houdend met de inspanningen die toen werden geleverd, heb ik niet willen tornen aan de principes die toen aan de basis lagen van dat akkoord, vermits toen meer dan ook gold dat er in Brussel een balie is en twee orden. Dit is de realiteit zoals ze destijds in Brussel werd onderhandeld en uitgewerkt.

Als men via een omweg nu reeds zou willen trachten nieuwe structuren voor Brussel op te richten moet men volgens mij rekening houden met het feit dat naar mijn oordeel het in de sterren staat geschreven dat men naar een splitsing van

het gerechtelijk arrondissement moet evolueren, alhoewel men daar vandaag niet op vooruit moet lopen. Vandaag zijn er in de realiteit echter een arrondissement, een balie en twee orden.

02.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Het ware logischer geweest om niet de naam "Vereniging van de Vlaamse Balies" te gebruiken omdat dit voor Brussel niet opging, maar voor die nieuwe instelling de naam "Orde" te gebruiken. Dit precies omwille van de Brusselse zaak.

02.05 Fred Erdman (SP): Mijnheer Laeremans, ik zie dat u de faxen tot het einde leest, maar ik ben niet bereid in deze aan fetisjisme te gaan doen. Indien men mij vandaag komt zeggen of indien men mij gisteren heeft gezegd dat het zo belangrijk is dat ieder van die instellingen zich "Orde" zou mogen noemen - niet dat ik een bepaalde aversie voor orden zou hebben, tenzij voor de Nieuwe Orde - waarom heeft men dan gedurende vier jaar als feitelijke vereniging een andere naam gekozen? Een feitelijke vereniging kan om het even welke naam kiezen en is helemaal niet gehouden aan bestaande structuren. Maar dat is niet de essentie. Indien het dat is, dan is het tot mijn grote spijt een minimaliseren van de inspanningen die we hebben geleverd. Ik dank diegenen die oorspronkelijk het initiatief hebben genomen om de bal te doen rollen, om voorstellen te formuleren, om daadwerkelijk aan te tonen dat er zich een probleem voordeed. Ikzelf heb getracht mijn bijdrage te leveren en ik vraag u met vertrouwen deze tekst, zoals hij uit de commissie is gekomen, goed te keuren.

02.06 Jean-Jacques Viseur (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je vous dirai d'abord qu'il fallait commencer par là. En effet, on ne pouvait plus parler de l'Ordre national des avocats mais du désordre national des avocats! Même si les juristes ont la passion de régler leurs problèmes à travers les organes judiciaires, lorsque l'on en arrive à régler ces problèmes par le juge des référés, cela signifie que l'on se trouve véritablement dans une situation impossible. Il était donc indispensable de modifier les choses.

Sur ce plan-là, la réforme était indispensable. C'était difficile mais il fallait le faire.

Après ce bref préambule, je pense que l'objectif que nous poursuivions était double.

D'une part, il fallait consacrer l'existence et le rôle de la conférence des barreaux francophones et

germanophone comme de la Vereniging van Vlaamse Balies. Il était indispensable qu'au-delà des arrondissements, il existe un organe régulateur officiellement reconnu de chaque côté de la frontière linguistique.

D'autre part, nous souhaitons que soit maintenue une structure fédérale décisionnelle dans deux domaines: la sauvegarde et l'honneur des droits et des intérêts professionnels communs des avocats, en ce compris les relations du barreau avec les pouvoirs publics fédéraux ou internationaux, et l'adoption en commun d'un minimum de règlements professionnels lorsqu'ils touchent aux règles et usages fondamentaux de la déontologie. On constate tous les jours, en effet, surtout à Bruxelles - notamment cette semaine au sujet d'un règlement concernant la succession des avocats -, que deux pratiques et deux déontologies différentes peuvent s'affronter sur le même territoire.

C'est pourquoi nous estimions que l'instance de représentation unique de la profession était une nécessité absolue et qu'il fallait lui donner de véritables compétences, non pas d'avis mais de décision.

Le compromis intervenu nous semble insuffisant puisque pour les décisions du Conseil fédéral, l'on se trouve dans une situation où une quasi-unanimité prévaut. Ce n'est donc pas à travers cet organe que nous trouverons une logique d'institution favorisant le développement de cette unification des règles essentielles de la profession.

La vie politique doit faire preuve d'un certain réalisme et à l'impossible nul n'est tenu. En l'espèce, il est clair que l'on se trouvait devant une impossibilité.

Cependant, en ce qui concerne le groupe PSC, et sans aucune nostalgie à l'égard du passé mais avec une vision s'inscrivant dans la perspective du rôle de la Belgique sur le plan international et de l'attachement que l'on peut ressentir au barreau vis-à-vis de sa position au centre de l'Europe, nous allons manifester cette réserve par une abstention qui se veut toutefois positive à l'égard du fait qu'à travers cette proposition de loi, nous sortons enfin de la situation totalement bloquée que nous connaissons actuellement. S'il eût sans doute été plus sage d'aller plus loin en ce qui concerne la compétence du Conseil fédéral, il vaut mieux avancer malgré tout plutôt que de maintenir les choses en l'état.

02.07 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, dit ontwerp heeft een lange voorgeschiedenis die intussen iedereen kent. Ik wil daar niet lang bij stilstaan, tenzij om te benadrukken dat het uiteenspatten van de nationale orde het zoveelste bewijs vormde van het feit dat de Belgische unitaire structuren hebben afgedaan, dat Vlamingen ook inzake justitie heel andere opvattingen hebben dan Franstaligen en ook een heel andere visie hebben inzake interne democratie en het opbouwen van een organisatie. In plaats van snel op de pijnlijke conflictsituatie te reageren en euthanasie toe te passen op structuren, de zieltogende nationale orde - ik zie de heer Coveliërs opkijken: blijkbaar wordt een stokpaardje in hem wakker -, heeft men naar goede Belgische gewoonte het probleem onwaarschijnlijk lang laten rotten. Altijd opnieuw heeft men geprobeerd Franstalige en Vlaamse advocaten rond de tafel te krijgen in het perspectief van een nationale orde, om hen dan uiteindelijk te verwijten dat het allemaal hun schuld was, dat het toch onbegrijpelijk was hoe de bemiddelaars die advocaten dan toch bij uitstek zijn, niet in staat waren zelf uit de moeilijkheden te geraken. Sommigen willen blijkbaar maar niet begrijpen dat de oorzaak van de problemen in de unitaire structuur zelf ligt en dat dus niet de advocaten schuld hebben aan de spanningen, maar wel degenen die de unitaire structuur - de unitaire dwangbuis - kost wat kost in stand willen houden.

Ik kan niet anders dan hier andermaal mijn grote verbazing en ontgoocheling uitdrukken over de houding van de VLD-fractie die dit debat keer op keer vertraagde en er niet voor terugschrok herhaaldelijk, mijnheer Coveliërs, als enige Vlaamse partij in te stemmen met de verdragingsmanoeuvres van PS en PRL. Eerst werd dit uitgesteld tot na het zomerreces, daarna tot na de gemeenteraadsverkiezingen enzovoort. Hugo Coveliërs, fractieleider van de VLD, heeft zich tijdens deze legislatuur en natuurlijk niet alleen in dit dossier - het zou dan een accident de parcours zijn - ontpopt tot een zeer trouwe dienaar van de Franstaligen. Wie had zoiets gedacht van een gewezen Vujovoorzitter!

(Protest van de heer Hugo Coveliërs)

Of vergis ik mij en bent u geen Vujovoorzitter geweest?

De **voorzitter**: Dit is geen persoonlijk feit, mijnheer Coveliërs. U krijgt echter het woord.

02.08 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik ken natuurlijk de mening van de heer Laeremans. Ik heb daar geen probleem mee. Ik ga ook niet elke keer zeggen dat hij eigenlijk een separatist is die heel wat mensen zand in de ogen strooit, want die stemmen wil lokken met andere problemen waarvoor zijn partij geen oplossingen heeft. In se is hij een separatist, wat zijn goed recht is, en ook een republikein, wat eveneens zijn goed recht is. Ik vind het fout om telkens wanneer iemand spreekt vanuit de politieke visie die hij heeft, hij probeert daar telkens andere dingen aan te koppelen. Ik ga straks niet zeggen dat u dit doet om separatistische redenen, maar ik vind het verkeerd dat u dit telkens blijft zeggen als ik gepoogd heb te handelen vanuit een liberale visie. Ik zal u straks zeggen wat de liberale visie op ordes is, en ook op hordes, als u wil. Het is fout daar telkens op terug te komen en dit toont eigenlijk de zwakheid van uw argumentatie aan.

02.09 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): De argumentatie zal ik nog ontwikkelen, collega Coveliers. U hebt echter het debat niet tegengehouden om het debat ten gronde over de ordes te starten, want dat debat werd helemaal niet gestart. U hebt daarvoor ook geen amendementen ingediend. U hebt verzaagd en geholpen te vertragen op een ogenblik dat dit de Franstaligen goed uitkwam, om zeker voor de verkiezingen geen standpunt te moeten innemen. Gelijkaardige hand- en spandiensten hebt u de Franstaligen ook verleend in heel andere dossiers. Ik denk dan aan de snelbelgwet en andere communautaire zaken, aan het Lambermontakkoord dat hier binnenkort zal worden goedgekeurd en waardoor ook de liberale vraag naar een eigen gerechtelijk arrondissement naar de prullenmand wordt verwezen.

In elk geval, ik moet eerlijk bekennen dat ik aangenaam verrast was door het voorstel dat door commissievoorzitter Erdman werd uitgewerkt en enkele maanden geleden werd ingediend. Ik heb het dan niet over de amendementen, maar over het uitgewerkte voorstel. Dit voorstel was niet perfect en dat hebben wij onmiddellijk gezegd, maar het vormde wel een zeer goede gespreksbasis en werd ook geapprecieerd door de Vereniging van Vlaamse Balies. Dat kon ook moeilijk anders, want het voorzag in grote autonomie voor de VVB en de Conférence en hield enkel een flinterdunne unitaire laag over.

Op dat moment moest ik mij heel bewust beheersen, want ik bevond mij in een delicate positie. Mocht het Vlaams Blok met het wieroekvat zwaaien, mijnheer Erdman, dan zouden de

Franstaligen niets goed meer hebben gevonden aan uw voorstel; dat zouden zij hebben gezegd dat er een Vlaams Blokker in u schuilt. Inmiddels kon u al wel gedurende zes dagen in De Standaard lezen dat er een Vlaams Blokker schuilt in elkeen.

02.10 **Fred Erdman** (SP): Mijnheer de voorzitter, ik beschouw dit wel als een persoonlijk feit.

De heer Laeremans kan dan wel de illusie hebben dat bij sommigen ideeën heersen die hij aanlokt, die hij suggereert en stimuleert. Maar ik kan hem verzekeren dat diegenen die zijn gedachtegoed tot het laatste zullen bekampen, met veel meer zijn dan hij vermoedt.

Voor het overige weiger ik dat de heer Laeremans op welke manier ook, insinueert dat ik een of ander idee van het Vlaams Blok zou genegen zijn.

Tot slot, mijnheer Laeremans, maakt het mij helemaal niets uit of u mijn voorstel al dan niet steunde.

02.11 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik kan de heer Erdman geruststellen, in die zin dat het vrij ironisch bedoeld was, wat hem wellicht is ontsnapt.

Ik verwees slechts naar de dagenlange publicaties in De Standaard, waarin werd gesteld dat in elke Vlaming een Vlaams Blokker schuilt, waarin het ook ging over het uitkippen van asbakken op straat, over te snel rijden en dergelijke; kortom, het was een waanzinnig stuk waarnaar ik met ironie verwees. En precies om te vermijden, mijnheer Erdman, dat u zou worden verdacht van een zekere sympathie voor ideeën rond separatisme, hebben wij in elk geval vermeden met het wieroekvat te zwaaien, hoewel wij duidelijk akkoord gingen met uw oorspronkelijk voorstel.

Hoe goed ook ik op de cruciale momenten trachtte te zwijgen over dit voorstel, het mocht niet baten want net vóór het einde van de marathon gaf de veteraan zijn fakkel door aan de uitgeslapen neofiet, zodat wij vandaag niet langer het voorstel-Erdman, maar wel de wet-Giet bespreken.

Wil men aan een of andere faculteit politieke en sociale wetenschappen het besluitvormingsproces in België analyseren, dan is dit een schoolvoorbeeld van unitaire recuperatie, van het unitaire gevecht om de autonomie van Vlaanderen en Wallonië zoveel mogelijk te fnuiken, waarbij telkens opnieuw wordt gegrepen naar

achterpoortjes, slinkse werkmethodes en ondemocratisch gedrag. Het is een loepzuiver voorbeeld omdat men bijna nooit de situatie meemaakt waarbij de regering weigert een standpunt in te nemen in een communautair conflict en openlijk alle vrijheid laat aan het Parlement. Het was een unieke kans om de democratie ten volle te laten spelen. Het was een eenvoudig dossier. Er bestond een feitelijke situatie die alleen maar officieel moest worden bezegeld. Het voorbeeld van de werkbaarheid van deze oplossing bestaat al bijna twintig jaar, met name in de werking van de autonome Nederlandse en Franse ordes in Brussel. Na de splitsing van de Brusselse balie is de verstandhouding tussen de advocaten alleen maar gegroeid.

Deze eenvoudige oplossing waarvoor in dit halfroond een meerderheid bestond en die eigenlijk grotendeels was vervat in het oorspronkelijk voorstel-Erdman, mocht niet tot stand komen. Immers, de meerderheid die hiervoor te vinden was, was geen goede meerderheid. Het was een Vlaamse meerderheid en dus per definitie een slechte, een niet-politiek correcte meerderheid. Onder geen enkel beding mocht een stemming plaatsvinden waar deze meerderheid zich zou laten gelden. Dit was beslist in de hoofdkwartieren van de PS en van de PRL door de echte machthebbers van dit land, de heren Di Rupo en Michel, die een dergelijke stemming beschouwen als een vreselijk precedent en die bovendien vrezen dat het verdwijnen van een unitaire structuur de voorbode zou kunnen zijn van de splitsing van Justitie.

Bijgevolg werd er haastig een tekst in elkaar geflanst door de trouwe pionnen Herzet en Giet, die tegen de belangen van hun eigen advocaten in, het voorstel Erdman helemaal op zijn kop hebben gezet en daarmee het zwaartepunt van de macht helemaal bovenaan hebben geplaatst. Weg de flinterdunne bovenlaag. Het wordt opnieuw een zwaar unitair orgaan dat de lakens uitdeelt. Een ernstige toelichting van deze amendementen of een ernstig debat hierover in de commissie was niet nodig. Het is allemaal zeer snel gegaan. De tekst was te nemen of te laten en de Vlaamse meerderheidspartijen - collega Erdman en collega Coveliers in het bijzonder - mochten hun stalen strottenhoofd in werking stellen om alles door te slikken.

Collega's, we kunnen dit land eigenlijk geen democratie noemen. De Vlaamse meerderheid in dit Parlement mag zich niet doen gelden, zelfs niet in dossiers waarin de regering de handen in

onschuld wast en alle verantwoordelijkheid naar het Parlement doorschuift. Een totaal onwerkbare, hopeloos complexe oplossing geniet de voorkeur boven een eenvoudige en doorzichtige oplossing, want er mogen zich immers geen precedents voordoen waaruit blijkt dat de Franstaligen in dit land eigenlijk in de minderheid zijn. Bovendien moet de unitaire fetisj kost wat kost worden gekoesterd. Zo gaat het in dit land en in dit Parlement altijd opnieuw. De macht van het getal, de wil van de echte meerderheid, mag niet meespelen. Zo zit dit land nu eenmaal in elkaar. In plaats van twee duidelijke, autonome, nationale orden - de VVB en de Conférence - die de advocaten op een duidelijke wijze in binnen- en buitenland vertegenwoordigen, krijgen we nu een uiterst dubbelzinnige structuur, waarbij de twee nieuwe unitaire organen - de Federale Raad van Balies en het Federale Scheidsrecht - die in het oorspronkelijk voorstel van Erdman een zeer beperkte bevoegdheid kregen, plots zeer veel macht naar zich toegeschoven krijgen en waarbij bovendien de procedure voor cassatie ingrijpender wordt. In het oorspronkelijk voorstel was de Federale Raad van Balies louter een overlegorgaan, dat alleen bij unanimité haar adviezen kon verstrekken en zeker geen bindende beslissingen kon nemen. Vandaag is die unanimité verdwenen en kan elke balie om het even welk probleem aanhangig maken, zodat de verdeeldheid binnen de VVB en de Conférence naar hartelust kan worden aangewakkerd.

Deze Federale Raad wordt bovendien het gespreksorgaan in het buitenland. Dat is nog veel erger. Gezien de snelle europeanisering van de advocatuur en het rechtswezen wordt het buitenland steeds belangrijker. De commissie die haar vertegenwoordigt op het niveau van de Europese Unie zal opdrachten en beslissingen uitvoeren in naam van de Federale Raad, en niet in naam van de VVB en de Conférence.

02.12 Fred Erdman (SP): Mijnheer de voorzitter, in elk dossier zitten elementen die soms tot de geschiedenis behoren. Ik kan u verzekeren dat ik schriftelijk, in mijn dossier, de bevestiging van een hoge vertegenwoordiger van de VVB heb gekregen dat met betrekking tot het mandaat dat aan de vertegenwoordigers in de CCBE zou worden gegeven, dit geen punt van discussie mocht zijn. De VVB was helemaal niet geschokt door de beslissing van het overleg om een eenvormig mandaat te geven.

Bovendien - wat u weer eens uit het oog verliest - is dit mandaat alleen mogelijk in zoverre een meerderheid in iedere taalgroep wordt bereikt om

dit mandaat te geven. Zo niet zwijgt België in het kader van de CCBE.

02.13 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, zo niet zwijgt België, maar hierdoor kunnen de Vlaamse en de Waalse orde zich niet uiten. U doet alsof ik hier de spreekbuis van de VVB ben. Ik ben dat absoluut niet. Het is niet omdat een hoge zegsman van de VVB u een bepaalde schriftelijke belofte doet dat ik daardoor ben gebonden. Ik stel alleen vast dat de Federale Raad van Balies via die commissie is vertegenwoordigd en niet de twee orden. Ze zijn zelfs geen orden.

02.14 Fred Erdman (SP): Ik geef u dat element mee omdat sommigen daardoor verrast zouden kunnen zijn.

02.15 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, een Vlaamse advocaat zal in elk geval op Europees niveau niet de stem hebben die de Nederlandse en Deense advocaten wel zullen hebben. Hij staat een paar tientallen treden lager, want hij is blijkbaar inferieur.

In het oorspronkelijke voorstel Erdman was het Scheidsgerecht een orgaan dat slechts zeer uitzonderlijk zou moeten samenkomen en voor ieder probleem ad hoc zou worden samengesteld. De vernietigingsbevoegdheid werd ook beperkt.

Dit wordt nu een permanent orgaan dat ongetwijfeld veel vaker zal samenkomen en het beschikt over de meest uitgebreide vernietigingsbevoegdheid die men zich kan inbeelden. Het kan alle mogelijke opportuniteitsgronden aanvoeren. Dit arbitraal college wordt dus veel machtiger dan de VVB en de Conférence zelf.

Ten derde wordt ook de procedure voor het Hof van Cassatie uitgebreid zodat de VVB en de Conférence elkaar ook voor dit forum kunnen bekampen. Tersluiks wordt in dit hoofdstuk de macht van de instellingen bijkomend beknot door de bepaling dat alle besluiten en reglementen pas na twee maanden definitief geldig zijn. De VVB waarschuwt er terecht voor dat het arsenaal aan strijdmogelijkheden dat vandaag wordt ingebouwd nog tot veel grotere vertragingen en blokkeringen zal leiden, wat zeer vreemd is in een tijdperk waarin wordt gestreefd naar minder regulering en waarin advocaten worden geconfronteerd met een snelle globalisering van economie en zakenleven en waarin ze bijgevolg snel en efficiënt zouden moeten kunnen inspelen op de evoluties. De regering heeft de woorden "snel en efficiënt"

echter een paar maanden na haar aantreden definitief uit haar logboek geschrapt.

Dit alles maakt duidelijk waarom de nieuwe instellingen, de VVB en de Conférence, nooit de naam "orden" zullen mogen dragen. Het is al lang geen semantische discussie over al dan niet verouderd taalgebruik meer, zoals de sluwe heer Erdman met zijn "couverture" heeft trachten te illustreren. De VVB en de Conférence mogen geen nationale orden worden want dan zou de werkelijke macht bij hen terechtkomen, dan zouden ze de Vlaamse en Waalse advocaten in het buitenland kunnen vertegenwoordigen en werkelijk autonoom optreden. De nationale orde wordt niet geschrapt, maar enkel geschorst en ze kan dus altijd opnieuw tot leven worden geroepen. Haar bevoegdheden worden verspreid over alle nieuwe instellingen die vandaag een wettelijk statuut zullen krijgen. Het zwaartepunt van de macht ligt hierbij natuurlijk bij de unitaire organen.

Het eindresultaat van dit debat is dat "om puur politieke en louter sentimentele redenen een draak van een structuur werd gebaard die als het ware nog complexer is dan de vorige. De reden voor dit politiek misbaksel hebben geen enkel uitstaans met de pragmatische en efficiënte oplossingen die de advocatuur verlangt" want "de politieke meerderheid wenst blijkbaar niet dat de advocatuur die een cruciale rol speelt in een goede rechtsbedeling op een efficiënte wijze zou worden gestructureerd". Dit zijn niet de woorden van het Vlaams Blok, die als antipolitiek zouden kunnen worden afgedaan, maar van de democratisch verkozen afgevaardigden van alle Vlaamse advocaten. Ze zijn zonder meer vernietigend voor de confraters van de meerderheidspartijen.

De Vlaamse advocaten gaan nog een stap verder in hun vernietigende kritiek. Ze stellen tegelijkertijd vast dat dit misbaksel bovendien bijzonder ondemocratisch is. In het nieuwe systeem kan een niet-verkozen orgaan, het college van arbiters, de beslissingen van een rechtstreeks verkozen orgaan, de VVB of de Conférence, om opportuniteitsredenen vernietigen. De Vlaamse balies vragen zich geheel terecht af hoe dit te rijmen valt met een moderne visie op representatieve democratie. Dit is in het Absurdistan dat België is haast een retorische vraag. Hoe kan van een Parlement dat niet op een democratische manier werkt en dat de Vlaamse meerderheid steeds opnieuw aan banden legt, worden verwacht dat het zelf democratische oplossingen uitwerkt?

Het verheugt mij dat vertegenwoordigers van de VVB, om wie het hier vandaag allemaal gaat, aanwezig zijn. Zij hebben hard gewerkt om het imago van de Vlaamse advocaten te verbeteren en om de rechtshulp voor de bevolking te verbeteren. Ze zijn het toonbeeld van een goede, hedendaagse structuur.

De VVB heeft vooral bewezen dat het op een autonome wijze veel beter, veel sneller en veel democratischer kan. Ik wil mijn bijzonder grote bewondering uitspreken enerzijds voor de wijze waarop de VVB onophoudelijk is blijven vechten tegen de archaïsche structuren van de nationale orde en, anderzijds dat de VVB zich niet heeft laten betuttelen door de zeer talrijke dwaallichten die haar op het unitaire pad hebben willen houden. Ongetwijfeld is dit in belangrijke mate te danken aan het strijderstemperament en de enorme werkkraft van de huidige VVB-voorzitter, de oud stafhouder van Brussel. Zij werd niet beloond. Integendeel, zij krijgt alle mogelijke verwijten naar haar hoofd geslingerd. Al de schuld voor de malaise wordt bij de VVB gelegd en niet bij het unitaire keurslijf waarin men de Vlaamse advocaten gevangen wil houden.

De behandeling van dit dossier in dit Parlement is voor het VVB ongetwijfeld een zeer rijke leerschool geweest. In mijn carrière als parlamentslid heb ik het nog nooit meegemaakt dat een beroepsgroep - nog wel de mijne - zo intensief met een parlementair dossier bezig is. Het VVB heeft kunnen vaststellen hoe taai en weerbarstig de Belgische unitaire krachten zijn. U hebt kunnen vaststellen welke advocaten u in de steek hebben gelaten en wie de rechtmatige belangen van de Vlaamse advocaten ondergeschikt heeft gemaakt aan partijpolitieke berekening. Zolang België bestaat, zullen dit soort taferelen hier schering en inslag zijn. België is immers gebouwd op Vlaamse toegevingen en op uiterst complexe compromissen die het systeem met de dag minder en minder overzichtelijk maken en minder en minder werkzaam. Dat is de reden waarom alles wat met de basispijlers van onze samenleving te maken heeft vierkant begint te draaien. Denken we maar aan het asielbeleid dat een grote chaos is geworden. Denken we maar aan de politiehervorming die in het honderd loopt. Denken we maar aan justitie waarin de bevolking nog steeds haar vertrouwen niet in heeft teruggevonden en waar geen of weinig verbetering te bespeuren valt. De parketten blijven wegzinken in het moeras van laksheid en inertie.

Ik dring er bij de VVB op aan de uitvoerige nota, verrijkt met de bevindingen van dit debat op te

sturen naar de advocaten omdat het van het grootste belang is dat ze weten wat hier gebeurd is.

De **voorzitter**: Mijnheer Laeremans, de debatten van de Kamer zijn publiek en kunnen op de websites gevolgd worden.

02.16 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik had het niet alleen over deze bespreking maar ook over de teksten die werden opgesteld door de VVB.

02.17 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, we kunnen punten geven aan elke advocaat die de tekst leest.

02.18 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Dat is een mogelijkheid.

Ik herhaal dat het van het grootste belang is dat de advocaten weten wat hier gebeurt en wie er op de rem is gaan staan.

Met uitzondering van de FET die aan deze problematiek aandacht heeft besteed, hoeft men op de pers niet te rekenen. De pers is meesterlijk in het afschermen van hetgeen zich in het Parlement afspeelt als dit niet in het unitair kraam past. De pers heeft dit dossier zo hard als mogelijk was doodgezwegen. Zij doet er alles aan om de bevolking wijs te maken dat de communautaire vrede groter dan ooit en er geen vuiltje aan de lucht is. Het verhaal van de nationale orde past niet in dit plaatje.

Collega's, het debat is niet ten einde. Er worden zoveel conflicten ingebouwd dat de problemen nog veel groter worden dan vandaag. Ik durf te hopen dat de Vereniging van Vlaamse Balies zich niet zal laten inkapselen in een nieuwe dwangbuis en de moed zal opbrengen de belangen van de Vlaamse advocaten en rechtsonderhorigen te laten voorgaan op achterhaalde Belgische illusies en hersenschimmen.

02.19 Fred Erdman (SP): Mijnheer Laeremans, ik acht mij gelukkig dat u mij niet hebt bewierookt en uw lof aan anderen hebt voorbehouden. Alleen vrees ik dat de wierook die u zopas over anderen hebt uitgestrooid, voor hen schadelijker is dan uzelf kunt indenken.

02.20 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Erdman, u hanteert een typische linkse en uiterst-linkse tactiek: u discrediteert alles wat het Vlaams Blok zegt, alsook al wie zich in een bepaalde aangelegenheid op dezelfde lijn van het

Vlaams Blok durft op te stellen. U probeert op die manier voortdurend degenen te verbranden die de objectieve bondgenoot zijn van het Vlaams Blok. Overigens, in sommige gemeenten zijn de socialisten en het Vlaams Blok inderdaad objectieve bondgenoten, omdat ze beide deel uitmaken van de oppositie, zoals in mijn gemeente. Welnu, die techniek werkt contraproductief in concrete dossiers, omdat de inwoners alle belang hebben bij een goede, eendrachtige oppositie. Ik vind uw stelling waarmee u personen probeert zwart te maken en beschadigen, met name dat, aangezien ze gelijk krijgen van het Vlaams Blok, ze er volkomen naast zitten, bijzonder betreurenswaardig.

Zo'n argument heb ik uzelf willen besparen, precies wegens de kern van de zaak en het belang van het dossier voor de Vlaamse advocaten. Blijkbaar betreurt u het ten zeerste dat wij stellen dat een vereniging waaraan u als advocaat ondergeschikt bent, meer gelijk heeft dan uzelf. Als we moeten kiezen, collega Erdman, dan kiezen we voor de VVB en niet voor de stelling die u daarstraks hebt ontwikkeld.

In ieder geval, ik wens de desbetreffende organisatie die de belangen van de Vlaamse advocaten behartigt en die ik misschien beter niet meer bij naam noem om collega Erdman te plezieren of niet meer mag noemen, veel succes wens met haar wedergeboorte.

02.21 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je voudrais tout d'abord remercier les deux rapporteurs pour l'excellence de leur rapport.

En raison de certaines circonstances, que l'on peut regretter, l'Ordre national des avocats s'est trouvé dans l'incapacité de pouvoir fonctionner efficacement et deux institutions distinctes ont vu le jour au sein de ce barreau.

Depuis plus de trois ans, on pouvait donc constater que cet Ordre était cliniquement mort. D'où la nécessité d'imaginer de nouvelles structures.

La profession n'étant pas parvenue à formuler elle-même des propositions en vue de se réorganiser, c'est donc par carence et par défaut que la commission de la Justice et le parlement doivent aujourd'hui intervenir. Il était important, comme l'a fait M. le président Erdman, de le souligner aujourd'hui.

Notre groupe, avec d'autres d'ailleurs, a déposé,

en février 2000, une proposition de loi visant à remédier aux causes de blocage de l'Ordre national des avocats tout en conservant le caractère fédéral de la Justice. Cette dernière est effectivement une compétence fédérale et notre groupe ne souhaitait pas que, par le biais des différentes propositions de loi déposées, s'amorce un transfert de compétence du fédéral vers les entités fédérées. Il nous semblait, en effet, indispensable que la déontologie des avocats reste uniforme et cohérente en Belgique et que la représentation des barreaux du pays auprès des instances internationales se fasse par l'intermédiaire d'un interlocuteur unique. La poursuite de cet objectif ne pouvait se faire que par la mise en place d'une structure faîtière disposant d'une capacité décisionnelle minimale au niveau fédéral. Je répète, et j'insiste sur ce point, que la Belgique est un Etat fédéral et la Justice est une compétence fédérale.

La proposition de loi déposée par M. Erdman, aujourd'hui un peu meurtri, bien qu'il ne doive pas l'être, le 11 octobre, constitue une excellente base de discussion même si, dans sa version initiale, cette proposition ne répondait pas suffisamment à nos revendications. Néanmoins, nous avons pu, sur base de ce texte et de réflexions remarquablement initiées par M. Erdman, accomplir un travail constructif et éviter une dualité de la profession qui, en fin de compte, aurait été préjudiciable au justiciable.

Je voudrais vous remercier, monsieur le président, pour la patience dont vous avez fait preuve, pour votre écoute, vos convictions et votre recherche du consensus. Sans votre travail, nous n'en serions pas là aujourd'hui.

Les arguments, que nous avons avancés avec d'autres en commission, ont permis d'élaborer de nombreux amendements. Sans entrer dans un inventaire des nouvelles dispositions adoptées, nous pouvons cependant en relever certaines qui, nous l'espérons, permettront la future mise en place d'une structure et ce dans l'intérêt de tous (avocats et justiciables). Il est vrai que M. Giet a traduit de façon remarquable dans des amendements l'essentiel de ce que nous voulions, l'objectif que nous recherchions. Il a affiné, précisé, complété les propositions de M. Erdman.

Je voudrais relever que le conseil fédéral des barreaux pourra rendre des avis adoptés au 3/5ème des voix au moins dans chaque groupe linguistique contrairement à l'unanimité prévue dans la proposition initiale. Nous espérons que ce quorum sera une protection contre de futures

situations de blocage décisionnel.

Nous soulignons également que les arbitres composant le tribunal arbitral seront désignés pour une période de deux ans. La permanence des arbitres permettra d'assurer l'impartialité du tribunal arbitral.

Force est de constater que le tribunal arbitral pourra être saisi d'un recours en annulation contre tout règlement « qui serait entaché d'excès de pouvoir, serait contraire aux lois ou aurait été irrégulièrement adopté ou qui mettrait en péril la sauvegarde de l'honneur de l'Ordre des avocats et le maintien des principes de dignité, de probité et de délicatesse qui font la base de la profession d'avocat telle que définie par l'article 456 et les règles internationales de déontologie ».

Par ces dispositions ou compétences qui relèvent désormais du tribunal arbitral, le recours en annulation pourra être utile et efficace.

Nous sommes aussi très satisfaits que la commission de la Justice ait accepté qu'une commission de quatre membres, mandatés par le conseil fédéral des barreaux, représente la Belgique auprès du conseil des barreaux européen. Il nous semble important pour l'image, la cohérence et le rôle de la Belgique qu'un interlocuteur unique représente les avocats de l'ensemble du pays.

Grâce à ces dispositions, nous souhaitons aussi qu'une déontologie uniforme soit maintenue en Belgique. Il serait en effet incohérent de voir se côtoyer deux déontologies différentes au sein d'un Etat alors que les règles de droit et de procédure restent les mêmes. C'est pour éviter cette incohérence que nous avons souhaité étendre les compétences du conseil fédéral des barreaux et du tribunal arbitral dans ce sens.

Je voudrais aussi rappeler combien, après les auditions, les échanges d'avis, les lettres reçues et les courriers divers et variés, les débats furent longs et difficiles. Les divergences d'opinions entre les avocats des deux groupes linguistiques se sont reflétées au sein de notre commission. Il fallait organiser une cohabitation alors que les uns voulaient faire sécession et que les autres n'en voulaient pas. Et si le divorce est bel et bien consommé, nous étions loin d'un divorce par consentement mutuel. Mais nous espérons qu'avec cette proposition de loi, un réel dialogue se réinstallera entre les avocats des deux côtés de la frontière linguistique, au sein de ces nouvelles institutions.

Le texte adopté par la commission de la Justice est un peu en retrait - c'est vrai et je veux bien l'avouer - par rapport à la proposition que nous avons déposée avec d'autres groupes. Cependant, l'essentiel de ce que nous voulons et estimons indispensable a été défendu et préservé jusqu'au bout: les acquis sont bien là et je crois que la raison a prévalu. Nous pensons que, grâce à nos amendements, les institutions et les recours mis en place par ces textes pourront fonctionner dans l'intérêt général.

Le bon fonctionnement des recours qui pourront être exercés devant le conseil fédéral des barreaux, devant le tribunal arbitral et devant la cour de cassation dépendra de la bonne volonté de chacun. Une réelle concertation entre les avocats de notre pays pourra exister au sein de ces deux institutions. L'existence de la "vereniging" et de la conférence des barreaux francophones et germanophone est aussi réalisée. Ces deux institutions pourront exercer leurs compétences réglementaires, et organiser leur composition et leurs modalités de fonctionnement avec autonomie. La conciliation entre autonomie et cohérence au sein de notre pays semble donc être acquise.

La structure est à présent organisée. Nous pensons que la commission de la Justice a fait ce qui était en son pouvoir, ce qui était de son devoir. Tout n'est cependant pas gagné. Il nous reste à souhaiter que les acteurs qui composent les institutions mises en place agissent ensemble, avec bonne volonté, avec impartialité et diplomatie; c'est vrai qu'il en faudra et qu'il en faudra beaucoup.

Ces éléments sont indispensables au bon fonctionnement de la profession. Comme M. Erdman, nous voulons y croire.

Pour conclure, monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, le groupe libéral soutiendra la proposition de loi, étant convaincu que la structure organisée permettra une meilleure organisation de la profession d'avocat des deux côtés de la frontière linguistique: une organisation efficace, harmonieuse, soucieuse d'éviter les conflits. C'était le but de nos travaux et l'objectif fixé est donc atteint. Il appartiendra maintenant aux hommes de bonne volonté, tant à la conférence des barreaux qu'à la "vereniging", de poursuivre l'œuvre entamée avec le même esprit de consensus et de sens de l'intérêt général, celui de la justice et celui des justiciables.

02.22 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij staan aan het voorlopig einde - ik zeg voorlopig einde, want het gaat om artikel 75, voorzitter Erdman - van een dossier dat een sukkelgang heeft gekend. Toen duidelijk bleek dat de Nationale Orde van Advocaten nog alleen maar bij wet en niet meer in feite bestond en heel het dossier was geblokkeerd, hebben wij - u hebt erop gewezen, collega Erdman, voorzitter van de commissie voor de Justitie - niet alleen de huidige minister van Justitie, maar ook zijn beide voorgangers, de heren Van Parys en De Clerck, herhaalde malen geïnterpelleerd. Geen van hen heeft in dit dossier zijn verantwoordelijkheid opgenomen. Binnen de regeringen Dehaene en Verhofstadt kon voor dit dossier geen oplossing worden gevonden en de ministers hebben de bal telkens naar de beroepsgroepen doorgeschoven.

Vorige sprekers hebben erop gewezen dat ook zij hadden gehoopt dat de beroepsgroep zijn verantwoordelijkheid zou nemen, uit de moeilijkheden zou geraken en tot een oplossing zou komen. Dit was wishful thinking, van bij het begin. De bal werd teruggespeeld naar een fictieve, niet meer bestaande beroepsgroep. Eigenlijk was er geen Nationale Orde van Advocaten meer, terwijl er in Vlaanderen een nieuwe, dynamische Vereniging van Vlaamse Balies was ontstaan, die haar verantwoordelijkheid opnam, die een eigen leven leidde en eigen regels ontwikkelde, die deelnam aan het publieke debat.

Wanneer men hier zegt dat de beroepsgroep zijn verantwoordelijkheid niet heeft opgenomen, dan wil ik mij van deze uitspraak distantiëren, voor zover zij betrekking heeft op het terugspelen van de bal naar de Vereniging van Vlaamse Balies. Op federaal vlak was er geen regeling meer mogelijk, wat precies verband hield met de twee verschillende culturen. Ik heb ook wel wat contacten in de beroepsgroep - misschien minder dan u, collega Erdman - maar ik heb toch kunnen constateren dat mensen zonder enige politieke reflex, laat staan zonder een politieke Vlaamse reflex en die deel uitmaakten van de nationale structuren, na verloop van tijd echt ontmoedigd terugkwamen.

Zij zeiden dat er op federaal vlak niet meer kon worden bestuurd, dat er geen efficiënt noch consistent beleid kon worden gevoerd, dat er geen standpunten konden worden ingenomen die bijdroegen tot een vooruitgang op het gebied van de beroepsregels, of dat er regels zouden worden aanvaard, collega Herzet, die ertoe leiden dat er een federaal debat zou worden gevoerd. Ik leid uit

uw tussenkomst af dat u ervoor pleit dat al deze organen en structuren federaal zouden zijn.

Anderzijds hebt u uw toespraak volmaakt beëindigd met een hoopvolle boodschap voor de twee autonome instellingen. Zij zouden hun eigen dynamiek kunnen ontwikkelen, een eigen leven leiden en ik denk dat dit inderdaad de enige kans is op slagen en de enige realistische boodschap. Er is, of u het nu graag hebt of niet - dit heeft niets te maken met een politieke vooringenomenheid, noch met een politiek standpunt - tussen Vlaanderen en Franstalig België een wezenlijk verschil in cultuur, niet alleen op dit vlak, maar ook op andere terreinen en dit uit zich ook op het vlak van de rechtscultuur.

U hebt gezegd, collega Erdman, dat justitie vooralsnog federaal is. Dat is juist, maar wij zien dat er een eigen dynamiek ontstaat. Zelfs in de rechtspraak kan u gemakkelijk een aantal verschillen aantonen. Tot en met de Raad van State toe merkt u diverse ontwikkelingen en als er iets is wat in aanmerking komt voor defederalisering en wat gemakkelijk kan worden gefederaliseerd, dan zijn het precies de structuren van Justitie, die perfect lokaliseerbaar zijn.

U hebt gezegd - ik weet niet of u het exact zo hebt gezegd, maar het kwam erop neer - dat de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel in de sterren geschreven staat en deel uitmaakt van een onafwendbare evolutie. Ik ben het met u eens, maar wij zullen er een duwtje of een grote duw moeten aan geven. Deze splitsing zal moeten worden tot stand gebracht en ik ben ervan overtuigd dat ook de overige justitiële structuren vroeg of laat zullen worden gedefederaliseerd.

Dat het met de vroegere orde van advocaten zover is gekomen, is in hoofdzaak te danken aan het zelfbewuste optreden van de groep Vlaamse advocaten. Zij hebben immers los van politieke beschouwingen ingezien dat met die nationale orde geen vooruitgang te boeken viel en zij hebben zeer zelfbewust hun eigen vereniging opgericht die een eigen dynamiek heeft ontwikkeld die heeft geleid tot waar we vandaag staan.

Bij ontstentenis van regeringsinitiatieven, heeft het Parlement diverse voorstellen gedaan. Ik ga ze niet nader toelichten. Ik dank de rapporteurs voor hun voortreffelijke verslaggeving waarin zij hebben gewezen op die diverse voorstellen. Ik heb er geen enkele moeite mee te bevestigen dat de zaak was geblokkeerd. Wij gingen van interpellatie naar interpellatie en van incident naar incident.

Ook waren er van de Franstalige zijde pogingen tot uitstel. Ik zeg het maar zoals wij het aanvoelden en zoals het waarschijnlijk ook was. Op een zeker ogenblik hebben zij al hun hoop op een uitspraak van de rechterlijke macht gevestigd. Er was een procedure ingeleid en het parlementair initiatief moest dan maar worden uitgesteld in de hoop dat in kortgeding een uitspraak zou worden gedaan die een einde zou maken aan die prille autonomie van de vereniging van Vlaams Balies. Op zijn minst hadden zij gehoopt dat deze autonomie onder een vorm van curatele werd geplaatst. Dat is gelukkig niet gebeurd.

Uiteindelijk kwam er een meer dan lovenswaardig initiatief van de voorzitter van de commissie voor de Justitie. Ons werd gezegd dat dit initiatief door de meerderheid werd gedragen, wat achteraf niet het geval bleek te zijn. Van meet af aan hebben wij dat initiatief beschouwd als een basis van bespreking. We hadden het niet verwacht en het was niet wat wij hadden voorgesteld, maar toch was het een lovenswaardig initiatief.

Mijnheer Erdman, u hebt een aantal keren verwezen naar uw antecedenen. Voor zover ik die kan inschatten, was het naar mijn aanvoelen een verregaand voorstel. Ik heb dat ook in de commissie voor de Justitie gezegd. Ik citeer even iets uit uw toelichting: "In deze stand van zaken moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen de notie wenselijkheid en de notie haalbaarheid. Het heeft geen zin structuren voor te stellen die niet zouden kunnen worden aanvaard, weze het dat de voorgestelde formules niet tot een volledige consensusaanvaarding kunnen leiden." Dit is volgens mij een goede weergave van wat uw voorstel beoogde en van de structuren die u voorstelde. U lichtte toe - en de anderen bevestigden dat - dat dit voorstel door de meerderheid werd gedragen. Ik tracht even de uitgangspunten van uw voorstel samen te vatten.

Een eerste uitgangspunt is de autonomie van de twee ordes. U noemt het instellingen. Ik zal niet aan woordfetisjisme doen, alhoewel ik wel een voorstander ben van de benaming orde. Ik vind dat de vereniging inderdaad een zekere bescheidenheid aan de dag heeft gelegd door zolang zij een feitelijke vereniging was, ook die naam te hanteren. Eenmaal de splitsing een feit zal zijn en er twee volwaardige instellingen zullen zijn, vind ik dat zij de naam orde verdienen. Dit terzijde, belangrijk is dat u uitgang van de autonomie van de vereniging van de Vlaamse Balies en van de Conférences.

Een tweede uitgangspunt is dat u een formele

overlegstructuur tussen beide ordes creëerde, de Federale Raad van de Balies. In uw voorstel staat uitdrukkelijk dat het een structuur is die slechts adviezen kan verlenen en dat deze adviezen met unanimiteit moeten worden genomen. Dat was uw aanvankelijke voorstel.

Het derde voorstel was de mogelijkheid van behoud tot voorziening in cassatie, artikel 611. Dat uitgangspunt werd volgens mij door niemand betwist, het is dan ook een logisch voorstel.

Het vierde punt was dat u uitwerking gaf aan een echte arbitrageprocedure. Ik kon daar in bepaalde mate inkomen, ook al was ik er geen voorstander van. Het ging echter om een arbitrageprocedure. Een feitgericht kon een reglement nietig verklaren als het aangetast was door een overschrijding van bevoegdheid, indruiste tegen de wetten of onregelmatig aangenomen was volgens artikel 611. U hebt hieraan toegevoegd dat dit ook mogelijk was als het strijdig was met algemene deontologische regels. Daar wrong voor ons het schoentje. De arbitrageprocedure die open stond voor het aanvechten van reglementen strijdig met algemene deontologische regels blijft voor ons een al te rekbaar begrip. Het begrip kan dermate breed ingevuld worden dat dit aanleiding kan geven tot het herhaald aanvechten van reglementen. Het is niet precies genoeg omschreven, vooral in het licht van de twee rechtsculturen in dit land. Deze twee rechtsculturen uiten zich nu al in de reglementen die aangenomen worden door de Vereniging van Vlaamse Balies. Deze reglementen stemmen niet overeen met degene die gehanteerd worden in het Franstalig landsdeel. Op niet onbelangrijke terreinen zien we dat er standpunten ingenomen worden, onder andere door de Vereniging van Vlaamse Balies. Ik wijs maar op het grote knelpunt van de multidisciplinaire vennootschap waaromtrent wij een wetgevend initiatief zullen moeten nemen. U weet dat ik daarvoor een voorstel ingediend heb. Als wij de richtlijn inzake vrije vestiging van advocaten omzetten in Belgisch recht, zijn wij hoe dan ook verplicht om wettelijk een standpunt in te nemen tenzij we alles vrij laten. Ik hoop echter dat dit niet het standpunt van de meerderheid is. De Vereniging van Vlaamse Balies heeft ter zake een standpunt ingenomen dat ik kan onderschrijven. Men ziet dat daar aan de andere kant van de taalgrens over gezwezen wordt of dat men andere standpunten inneemt. Het strijdig zijn met de algemene deontologische regels kan dus een werkbaar begrip zijn maar ik vrees dat het in dit tweeledige land te rekbaar is.

Een tweede bezwaar tegen uw voorstel was dat

wij niet wilden dat er een overkoepelend orgaan kwam. Ik zal niet zeggen dat u echt een overkoepelend orgaan creëert maar de Federale Raad werd in uw voorstel toch geïnstitutionaliseerd. Deze raad kreeg een adviserende bevoegdheid en moest aanvankelijk unaniem beslissingen nemen. Dit werd nu afgezwakt. Wij gingen ervan uit dat er autonomie moest zijn en dat er occasioneel informeel overleg moet zijn. Dat is heel normaal en tussen gecultiveerde mensen is dit een evidente zaak. Als het informeel overleg niet tot oplossingen zou leiden, zou men zich wat de advocaten betreft kunnen richten op de regels van de Europese Unie. Ik vond dat dit perfect hanteerbaar was. U ging echter verder en dat was ons tweede bezwaar. Ik heb in de commissie reeds gezegd dat ik uw voorstel niettemin een zeer aanvaardbare basis voor de bespreking vond. Ik meen dat de meerderheid en de oppositie constructief meegewerkt hebben om tot een oplossing te komen. Ik heb daar in elk geval in de mate van mijn mogelijkheden toe bijgedragen. Ik heb ook geprobeerd wetsverbeterend te werken in voorstellen die niet van ons uitgingen. Ik vond dat het debat vrij goed verliep. Er waren tussentijds serieuze pogingen tot federale recuperatie die niet doorgegaan zijn. Als een duiveltje uit een doosje kwamen er op het einde echter amendementen van de collega's Giet en Herzet die duidelijk een recupererende doelstelling hadden. Mevrouw Herzet heeft in haar uiteenzetting bevestigd dat zij die bedoeling had en dat zij de autonomie wil inperken. Zij gaat ervan uit dat dit federale structuren zijn. Zij had de bedoeling uw voorstel, dat reeds op onze bezwaren stuitte, nog in te perken. Het gevolg is dat de bevoegdheid van de federale raad, die in uw initiële voorstel adviserend was, verder gaat. In uw voorstel hadden de beide ordes autonomie, ook in hun buitenlandse betrekkingen. Hier werd niets over bepaald maar het kwam erop neer dat de Vereniging van Vlaamse Balies en de Conférence als autonome instellingen zouden kunnen deelnemen aan Europese organen. Net zoals voor andere landen waar meerdere ordes aanwezig zijn zou gelden dat zij allen hun standpunten zouden kunnen innemen in de CCBE.

Het gevolg van het amendement-Giet-Herzet is nu in elk geval dat de Federale Raad een commissie mandateert om standpunten in te nemen in de CCBE. U hebt terecht in uw repliek gezegd dat België zwijgt wanneer er geen overeenstemming is. Dat is allerm minst een ideale oplossing. Ik verkies persoonlijk dat beide instellingen hun stem kunnen laten horen, dat zij aan het debat kunnen deelnemen. Het zij zo, als daaruit een

verschillende cultuur blijkt.

02.23 Fred Erdman (SP): Mijnheer Bourgeois, dit punt is eigenlijk afhankelijk van de reglementering-CCBE. Vandaag, in de doodstrijd van de nationale orde, heeft België een delegatie, samengesteld uit twee afgevaardigden van de VVB en twee afgevaardigden van de Conférence. België is lid van de CCBE, zoals België lid van Europa is. We hebben zelfs met de gewestelijke en gemeenschapsmateries, ook inzake de federalisering van Landbouw, nog altijd de verplichting een federaal minister met een portefeuille-Landbouw te gelasten in de vertegenwoordiging in de Europese instanties. Alle andere internationale contacten blijven totaal autonoom, maar specifiek voor de CCBE is er, ook inzake haar contacten met de leden van de delegatie, bij ontstentenis van een eensgezinde visie van de delegatie geen standpunt. Ik heb mij daarover goed gedocumenteerd.

02.24 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, de uiteenzetting van de heer Erdman was interessant.

Dat is inderdaad de situatie. Als ik naar de website van de CCBE ga, stel ik vast dat voor diverse, zelfs unitaire landen, meerdere balies aanwezig zijn en deel uitmaken van de CCBE. Het is niet uitgesloten dat twee autonome instellingen voor ons land hun standpunten hadden kunnen bekendmaken, hoewel er bij de stemming misschien slechts één stem zou zijn geweest. Ik hoop dat u het met mij eens bent dat dit een democratisch tekort is. Wij hebben een Vereniging van Vlaamse Balies, die democratisch wordt samengesteld. De Conférence zal hopelijk ook democratisch worden samengesteld. Zij kunnen in Europa echter geen stem uitbrengen, vanwege het paritair comité dat zijn mandaten van de Federale Raad krijgt. Het is jammer dat wij bij gebrek aan consensus moeten zwijgen. Het zou een rijkdom zijn indien de twee culturen op Europees vlak aan bod zouden kunnen komen.

Een tweede gevolg van het amendement-Giet-Herzet is dat er geen echte arbitrageprocedure meer is. Een arbitrageprocedure is per definitie ad hoc, wordt samengesteld wanneer een geschil rijst. Nu is er als het ware een permanente beroepskamer. Men heeft immers mandaten van een bepaalde duur. Dat wijkt af van de specificiteit van een arbitrageprocedure. Weliswaar is er nog steeds een gekwalificeerde meerderheid nodig, maar de gronden waarop de arbitrage kan worden aangevat zijn voor ons niet aanvaardbaar.

Tenzij ik mij vergis, zit er ook een foute verwijzing in het amendement. Er wordt zelfs gezegd dat de nietigverklaring kan worden gevorderd, wanneer het reglement een gevaar voor de eer van de Orde van Advocaten vormt.

Ik heb de indruk dat die Orde van Advocaten niet langer bestaat, maar dit maakt nog steeds deel uit van de tekst zoals hij voorligt.

Collega Coveliers, ik weet dat u straks een ander discours wil houden maar het mag dan niet worden beperkt tot de Orde van Advocaten. Volgens mij moeten we streven naar een uniforme regeling van het tuchtrecht van alle orden. Het lijkt mij de hoogste tijd om dit debat te voeren. De Vereniging van Vlaamse Balies is volgens mij vragende partij om hieraan mee te werken. Het zou mij plezieren om mee te werken aan een wetgevend initiatief op dit vlak. U hebt gelijk dit punt te willen aankaarten maar het lijkt mij echter ook verstandig dit nu even gescheiden te houden om tot een oplossing te kunnen komen.

Een tweede bezwaar bestaat erin dat die vage toetsingsnormen en het geïnstitutionaliseerde tuchtrecht onaanvaardbaar zijn. Mijnheer de voorzitter, ik moet eraan toevoegen dat de amendementen "en stoemelings" werden ingevoerd al moet gezegd dat wij over de rest van het voorstel diepgaand hebben kunnen discussiëren. Collega Herzet heeft nogmaals de bedoeling van deze amendementen beklemd. Heel de operatie kwam in elk geval over als een inbraak in uw voorstel die niet kon rekenen op een consensus binnen de meerderheid.

02.25 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je voudrais dire à M. Bourgeois que je suis déçue de sa manière d'interpréter les choses. Vous avez souhaité, ainsi que certains de vos collègues, vous avez espéré et en tout cas fait semblant de croire que c'était un projet de loi. Il s'agissait d'une proposition de loi soumise à discussion au sein de la majorité, comme toutes les propositions de loi. Nous avons estimé en temps voulu devoir déposer des amendements. C'est logique dans un travail parlementaire, c'est logique au sein d'une commission. Cela n'avait rien à voir avec la majorité. Cela relève de l'initiative parlementaire que de déposer des amendements sur n'importe quelle proposition de loi.

Nous n'avons fait que préciser et affiner la proposition Erdman. Il y avait une base de réflexion et une base de discussion. Je n'aime pas qu'on me traite intellectuellement de malhonnête.

Je ne le supporte pas et vous le savez bien!

02.26 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik betwist uiteraard uw parlementair initiatiefrecht niet en u heeft het recht te amenderen, maar collega Erdman zal niet tegenspreken dat zijn voorstel werd gepresenteerd als een consensusvoorstel dat werd gedragen door de meerderheid. Correctheidshalve voeg ik er aan toe dat u van meet af aan hebt gezegd dat dit voorstel vatbaar was voor amendering.

02.27 Fred Erdman (SP): Mijnheer de voorzitter, collega Bourgeois, u is toch niet van gisteren parlamentslid? Wanneer een voorstel wordt ingediend, komt de eerste toetsing van diegenen die het voorstel dragen en tekenden. Welnu, dit voorstel is alleen en uitsluitend door mij getekend. Ik heb wel laten verstaan dat, na de reacties uit Franstalige hoek op de ingediende voorstellen, met vragen tot uitstel, ik wel de verzekering had gekregen dat men bereid was te spreken over het voorstel dat ik en uitsluitend ik had ingediend. Laat daarover geen misverstand bestaan. Ik heb er geen probleem mee dat mevrouw Herzet en de heren Giet en Coveliers technische verbeteringen of verduidelijkingen zouden aanbrengen, mocht dit een volledige consensus in de commissie mogelijk maken, wat veel zwaarder zou gewogen hebben op de belangengroepen.

Uiteindelijk heeft men zich gebaseerd op een verkeerd geïnterpreteerde tekst en tezelfdertijd heeft men de tekst willen affineren omdat die uit een bepaalde hoek kwam. De louter theoretische vraag kan worden gesteld of, mocht ik zelf de amendementen Herzet en Giet hebben ingediend, of de reactie dezelfde zou zijn geweest.

02.28 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, collega's, het voorstel is inderdaad alleen door u getekend, maar dan wel door de voorzitter van de commissie voor de Justitie, behorend tot de meerderheid en uit de reactie van de leden van de meerderheid bleek duidelijk dat hierover voorafgaand overleg was gevoerd.

Collega Erdman, toen de amendementen Herzet en Giet werden ingediend, heb ik kunnen vaststellen dat het aan de kant van de Vlaamse parlementsleden, op uw stem na, heel stil bleef. Ik wil hier dus stellen dat hierover zeer weinig werd gedebatteerd. Ik kan u evenwel verzekeren dat - indien die voorstellen van u kwamen - ik er met dezelfde rationaliteit zou tegen gereageerd hebben, zoals ik ook heb gezegd wat in uw voorstel voor ons onaanvaardbaar was. Dit doet

helemaal niets af aan de waarde van uw voorstel.

Mijnheer de voorzitter, ik besluit met te zeggen dat, ondanks de beperkingen aangebracht in het aanvankelijke voorstel, ondanks de lange lijdensweg, ondanks de bijkomende amendementen Herzet en Giet die nu zijn aanvaard, de realiteit toch zijn weg zal vinden. De autonoom werkende Vereniging van Vlaamse Balies zal haar weg vinden, welke ook de structuren zijn die obstakels kunnen vormen. Ik hoop ook van harte dat die vereniging haar eigen dynamiek zal vinden. De vereniging is geïnstitutionaliseerd. Zij heeft haar sporen verdiend. De vereniging valt niets te verwijten, maar ik ben er niet de spreekbuis van. Ik heb mijn eigen interpretatie van de teksten, wat zo hoort in een parlement. De grote historische verdienste van deze vereniging is dat zij een groep zelfbewuste advocaten heeft verenigd die een structuur wilden uittekenen die tegemoet kwam aan de belangen én van de leden van de balie én van de rechtzoekenden. Ik hoop dan ook dat de leden van andere ordes, die mij ook aanspreken over deze aangelegenheid, dezelfde moed en hetzelfde zelfbewustzijn zullen opbrengen.

02.29 Thierry Giet (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, tout d'abord, je remercie les rapporteurs et les services de la commission de leur travail.

Le groupe socialiste est heureux de voir enfin aboutir le dossier relatif à l'Ordre national des avocats même si, comme d'aucuns sinon tous, il faut regretter que le législateur ait dû intervenir pour imposer de nouvelles structures au barreau. En effet, sans aucun doute une concertation entre membres de la profession sur l'avenir des structures professionnelles aurait été préférable. Or, depuis 1997, nous avons dû constater que l'Ordre national des avocats a été mis à mal par des velléités communautaires aboutissant à une sécession afin sans doute, dans l'esprit de certains, de forcer une fédéralisation de la justice.

Pourtant, les objectifs essentiels de l'Ordre national apparaissent clairement dans le rapport Van Reepinghe précédant le projet de code judiciaire. Je le cite: "La sauvegarde des intérêts généraux des avocats, de leur honneur et de leurs droits, leur représentation dans leurs rapports avec les autorités publiques nationales, supranationales ou étrangères pour la détermination et l'unification des règles et usages de la profession d'avocat en raison précisément des relations confraternelles entre les membres des barreaux demeurés distincts et autonomes."

La situation prouve que dans la pratique - et j'en suis conscient - de nombreux problèmes se sont posés à la suite d'interprétations divergentes des compétences susmentionnées de l'Ordre national des avocats. Ils se sont finalement cristallisés sur la répartition des indemnités des pro deo. Faut-il pour cela en conclure que la profession d'avocat doit être uniquement gérée par des organes régionaux? Notre groupe s'y oppose fermement car nous considérons que le barreau exerce une fonction essentielle dans l'administration de la justice et l'accès au droit et à la justice pour les citoyens. Les avocats garantissent la défense et la protection des droits fondamentaux à leurs clients et, de ce fait, ils doivent être tenus aux mêmes règles et usages déontologiques fondamentaux.

La justice et ses organes ressortissent au fédéral et doivent y demeurer. Il en est, à notre sens, de l'intérêt de tous et ce d'autant plus qu'aucune autre institution au regard de la justice, que ce soient les cours et tribunaux, Conseil d'Etat, notaires, huissiers de justice, Conseil supérieur de la justice, n'envisage une scission. Ainsi, comme il est communément admis que ces organes ressortissent à l'Etat fédéral, pourquoi dès lors agir différemment pour les avocats?

Cette division en deux organes amenait de multiples questions: est-ce l'intérêt des justiciables, que sans doute on a trop oubliés dans ce débat, ainsi que des avocats de voir le barreau, organe nécessaire au fonctionnement de la justice, se diviser selon les frontières linguistiques et régionales pour ce qui concerne la déontologie et la défense des intérêts de la profession et des justiciables à l'égard des autorités fédérales? Comment expliquer à un justiciable que, suivant qu'il aille prendre conseil au nord ou au sud ou que son problème ressortisse à un tribunal du nord ou du sud, les règles seront différentes? Comment les relations entre avocats de deux ordres du barreau de Bruxelles et plus particulièrement au sein d'associations mixtes peuvent-elles se réaliser pratiquement si les règles sont fondamentalement différentes suivant l'organe régional duquel dépendent les avocats?

Pour nous, la dualité potentielle stricte était néfaste. Actuellement, la déontologie fondamentale fait l'objet d'une réglementation au niveau national et c'est bien ainsi. Seules les règles complémentaires pourraient être appréciées différemment suivant les spécificités locales. Les différents arguments avancés par certains de nos collègues flamands ne me

semblent pas fondés. Tant M. Van Doosselaere que M. Glansdorff l'ont démontré lors des auditions.

Par ailleurs, il est nécessaire de maintenir un interlocuteur unique à l'égard des instances supranationales et plus particulièrement européennes.

Ces deux éléments, base de notre réflexion dans la présente réforme, sont essentiels et ne peuvent être mis en péril. Ceci ne nous empêche, néanmoins, pas de consacrer l'existence des deux associations régionales, la "Vereniging" et la "Conférence", car il nous apparaît nécessaire de rapprocher les barreaux locaux, trop souvent dispersés et leur permettre de traiter ensemble certaines questions les concernant.

En outre, chaque association peut se structurer et s'organiser comme elle le désire sous réserve de l'approbation royale qui assure une transparence et une sécurité juridique. L'accord sur ce plan ne semble pas faire défaut.

Quant au maintien d'un organe fédéral et la définition de ses compétences, notre groupe est, en définitive, satisfait de la solution dégagée, équilibrée, cohérente et praticable.

En effet, il était souhaitable de mettre en place un système permettant de prévenir les conflits susceptibles de naître à la suite de l'adoption d'un règlement de déontologie différent, voire même contradictoire.

A ce titre, la création d'un tribunal arbitral est de nature consensuelle, puisqu'elle permet de résoudre, au sein même de la profession d'avocat, les conflits entre les deux associations régionales en matière de déontologie ainsi que le contrôle de la légalité, de la régularité de l'adoption du règlement et l'écueil de tout excès de pouvoir avec garantie d'une certaine unité dans les règles de déontologie.

Elément tout aussi essentiel avant tout recours en annulation par une des deux associations: une procédure de concertation est obligatoire.

Nous considérons, par ailleurs, que ce tribunal ne doit être ni une juridiction permanente ni un tribunal dont la composition varie suivant les circonstances. Dans ce cas, les nominations au coup par coup pourraient bloquer le processus en cristallisant le conflit via ces nominations, ce qui n'est pas l'objectif poursuivi. L'indépendance et la distance doivent être assurées, tout comme l'expérience des arbitres.

Quant au Conseil fédéral des barreaux, ses compétences sont équilibrées, même si notre groupe aurait préféré un système plus contraignant et de plus amples compétences décisionnelles. Nous espérons, dès lors, que la profession prendra son avenir en main et acceptera les avis rendus par ce nouvel organe.

Par contre, le groupe socialiste estime important que les mandants de représentation au niveau européen et plus précisément à la CCBE soient conférés par le Conseil fédéral. La Belgique doit parler d'une seule voix, faute de quoi elle serait déforcée. Ceci est d'autant plus vrai que les organisations européennes ne reconnaissent pas les entités régionales et il est fondamentalement indispensable que sa voix se fasse entendre, en raison du processus d'harmonisation actuellement engagé au niveau européen.

Nous tenons également à souligner avoir défendu l'idée d'une harmonisation et d'une coordination des différents recours possibles contre un règlement de la "Vereniging" et de la "Conférence". En effet, la sécurité juridique doit être assurée tant pour les justiciables que pour les avocats. De même, l'existence de décisions contradictoires sur un même règlement litigieux doit être évitée. Dès lors, la solution adoptée par la commission est satisfaisante grâce à:

1. Un effet suspensif en cas de recours devant la Cour de cassation.
2. Une possibilité pour la "Vereniging" et la "Conférence" d'intervenir volontairement devant la Cour de cassation pour épuiser les motifs de recours devant cette instance.
3. Une saisine du tribunal arbitral pour excès de pouvoir, illégalité ou adoption irrégulière dans la seule hypothèse où aucun recours devant la Cour de cassation n'a été exercé.

Pour terminer, je voudrais tout d'abord remercier le président de la commission pour son engagement dans ce dossier, son réalisme et sa ténacité.

Par ailleurs, nous espérons que le Procureur général de la Cour de Cassation soit sensibilisé à la mission plus importante dont il est investi.

Enfin, nous espérons que les avocats s'engagent de bonne foi dans ces nouvelles structures.

Si, pour des raisons communautaires ou autres - le propos pourrait d'ailleurs s'adresser à l'ensemble de la profession européenne - les avocats flamands ou francophones ne sont pas

capables de s'inscrire dans une structure minimale de collaboration au sens étymologique du terme, je ne donne pas cher, à court ou à moyen terme, de la profession d'avocat dans ses spécificités et privilèges, dans son rôle d'auxiliaire de la justice et dans son monopole de la plaidoirie. C'est aux avocats et aux institutions qui les représentent qu'il appartient de décider et de choisir entre le confinement et le rayonnement.

02.30 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de tussenkomst van de heer Giet werd aangehaald dat wij het in de commissiebesprekingen misschien te weinig zouden hebben gehad over de rechtsonderhorigen en de justitie. Ik moet dat toch ergens tegenspreken. Wellicht kwam dat te weinig expliciet aan bod, daarin kan ik volgen. Onderhuids hebben wij het er echter permanent over gehad. In een wereld die hoe langer hoe meer geglobaliseerd is, met een justitie die hoe langer hoe internationaler wordt en hoe langer hoe meer commercieel wordt benaderd - wij komen nu op deontologisch glad ijs - zal de advocatuur zich voor een stuk aan bepaalde macro-economische gegevens moeten aanpassen. Dit moet wil men een goede, dus ook snelle justitie hebben. Ook daar heeft de advocatuur haar rol te spelen. Wil die advocatuur, en de Belgische in het bijzonder, daar overleven, dan zullen wij ook tegemoet moeten komen aan die macro-economische gegevens en die marktconforme gegevens als klantvriendelijkheid en klantgerichtheid. Die hebben hoe dan ook een belangrijke rol te spelen en dat vergt soms een snelle aanpassing van de reglementen, iets waar wij in de nationale orde niet meer in slaagden. In die zin denk ik dat wij wel voor een stuk bezig zijn geweest met de belangen van justitie en van de rechtsonderhorigen.

02.31 Thierry Giet (PS): Monsieur le président, je comprends fort bien ce que M. Verherstraeten veut dire et je répète ce que j'ai dit à la fin de mon intervention.

Je crois que vous lancez le débat sur l'avenir de la profession d'avocat. Si nous devons effectivement nous engager avec la seule vision de la profession d'avocat comme étant une profession qui s'occupe des problèmes commerciaux ou macro-économiques, vous n'avez plus besoin d'une profession d'avocat organisée. C'est toute la problématique de l'avenir de la profession.

Chacun réfléchit comme il l'entend à l'avenir de la profession d'avocat mais je ne suis pas du tout convaincu que la direction prise par certains sauvegardera la profession d'avocat, bien au

contraire si vous voulez mon avis.

Nous n'allons pas engager aujourd'hui le débat sur l'avenir de la profession d'avocat avec ses spécificités. Si, pour vous, avocat égale conseil juridique, nous parlons évidemment de deux choses différentes.

02.32 Servais Verherstraeten (CVP): Voor een stuk kan ik in die woorden inkomen. De advocatuur zal altijd, hoe dan ook, dienaar van het recht blijven. Dat zal altijd onze primordiale opdracht blijven, anders verdient de advocatuur haar naam niet meer en kunnen wij best handelaars worden. Ik pleit zeker niet voor dergelijke advocatuur, maar anderzijds kunnen wij ook niet blind blijven voor bepaalde maatschappelijke tendensen.

Er is de historiek. Mijnheer de commissievoorzitter, ik werd toch wel wat verrast door het voorstel Erdman II, na het eerste voorstel waarin u trachtte een evenwichtsoefening te doen en een compromis te bereiken. Naar aanleiding van de reacties kwam u tot de conclusie dat dit niet zou lukken. Daaruit groeide dan het tweede voorstel dat door u werd ingediend.

Voor zover mijn geheugen nog fris is, herinner ik mij dat wij na een plenaire vergadering werden uitgenodigd op een commissievergadering waar u dit standpunt vertolkte. Welnu, mijnheer de voorzitter van de commissie, diezelfde avond, terwijl ik naar huis reed, vernam ik via de radio dat de meerderheid een akkoord had bereikt omtrent het voorstel waarvan enkele essentiële bepalingen werden herhaald zoals vervat in uw tweede voorstel. Trouwens, de dag nadien las ik hetzelfde in de kranten. Vandaar wellicht de bijeenroeping van de commissie.

Dat is geen verwijt, maar enkel de vaststelling dat dit document werd aangenomen, niettegenstaande u het alleen ondertekende en slechts indiende - en dat wisten wij - na overleg binnen de meerderheid. U heeft steeds voorgehouden dat amendement, voornamelijk van juridisch-technische aard, mogelijk was, maar dat het compromis binnen de schoot van de meerderheid eigenlijk zijn uitdrukking had gevonden in uw tweede voorstel.

In alle eerlijkheid, het voorstel houdt heel wat positieve punten in. Ik had geen bezwaren tegen uw auteurschap. Als jong stagiair leerde ik gedeeltelijk het vak door u te aanhoren in de hoven van beroep, mijnheer de voorzitter van de commissie. Dat zal onze relatie altijd tekenen. Als

dit auteurschap aan iemand toekomt, dan is het wel aan u. In dat verband gebiedt de intellectuele eerlijkheid mij te zeggen dat u uitging van de feitelijke toestand in 1997. Men kan veronderstellen dat de Vlaamse balies destijds een andere benaming wilden aannemen om zich een beetje te distantiëren van de Orde als dusdanig, maar dat is volgens mij niet de essentie van de zaak. U ging uit van autonomie met betrekking tot de begroting, tot de werking en tot de samenstelling. Ik apprecieer de bindende krachten van uw reglementen en het feit dat de lokale balies slechts aanvullend konden optreden en gebonden waren door de reglementen die werden goedgekeurd door de Vereniging en de Conférence. Wij hadden evenmin bezwaar tegen het principe van het scheidsrecht als dusdanig.

Met sommige bepalingen waren wij het evenwel niet eens en ik heb u deze punten onmiddellijk laten kennen. Volgens mijn interpretatie leunde uw compromistekst dicht bij de desiderata van de Franstalige dan van de Nederlandstalige balies. Meer in het bijzonder maakte ik de opmerking dat het scheidsrechtelijk college, naast de wetgevende controle - 611 - ook voor een stuk de opportuniteitscontrole waarneemt, waartegenover wij nog steeds huiverachtig staan.

Ik vrees dat de amendementen die werden ingediend, heel wat terecht geformuleerde ambities in uw voorstel gedeeltelijk zullen smoren. Ik moet wel toegeven dat alle positieve punten die ik aanhaalde blijven behouden. Toch kan niet worden ontkend dat de amendementen die in laatste instanties werden ingediend, tot meer strekken dan tot verduidelijking. U haalde ze daarnet aan.

Niettegenstaande de vereiste van een bijzondere meerderheid binnen het Scheidsrechtelijk College, stel ik vast dat we door de permanente installatie van dit college afwijken van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek omtrent arbitrage. Ik vrees dat dit consequenties zal hebben. Uw bedoelingen waren zeer nobel. Het is goed dat in het verslag is opgenomen dat u uitdrukkelijk vroeg dat een ad hoc-arbitragecollege zou bijeenkomen als een geschil zich voordoet. Bovendien moest de voorzitter een specialist zijn in het te behandelen geschilpunt. Dat was goed.

Door nu een algemeen, permanent college te installeren, vrees ik dat we een aanzuigeffect zullen krijgen. Dat is er hoe dan ook al, dus denk ik dat de drempel om het te vatten zich sneller zal voordoen. Men installeert hierdoor een conflictmodel. Het specialisme waarover de

voorzitter in uw aanvankelijk voorstel moest beschikken, is in dit voorstel niet meer terug te vinden.

Mijn huiver die ik ad finitio al had tegenover de opportuniteitscontrole van dit Scheidsrechtelijk College is alleen nog explicieter geworden. Artikel 611 vormt geen enkel probleem, maar ook artikel 456 van het Gerechtelijk Wetboek en de internationale normen spelen mee. Op basis van welke toets hebben we geen hogere norm? Dat arbitragecollege gaat, weliswaar met een bijzondere meerderheid, slechts voor een stuk haar eigen interpretatie en spelregels kunnen invullen.

In die zin zijn deze amendementen meer dan verduidelijkingen, want waren ze niet meer dan verduidelijkingen geweest, dan hadden we ze niet nodig gehad.

02.33 Fred Erdman (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer Verherstraeten, ik heb nooit ontkend dat met betrekking tot de wijze waarop het arbitraal college nu is geconcipeerd, een weg is afgelegd ten opzichte van mijn eerste visie. Laten we daarover geen discussie voeren. Als men een consensus zoekt, moet men eventueel bereid zijn even van zijn eigen visie af te wijken.

Veel belangrijker is uw zinspeling op de toetsing en de norm. Daar ben ik formeel in.

Vergeet niet dat advocaten zich geplaatst hebben gezien ten overstaan van veroordelingen om nog verder het beroep uit te oefenen op basis van dezelfde normen die nu als grondslag van toetsing in geval van betwisting tussen instellingen worden gehanteerd. Vandaag, ook na dit voorstel, laat men de lokale ordes toe om advocaten te veroordelen met een beroepsverbod omdat ze schade hebben toegebracht aan de eer en de waardigheid van het beroep en de principes van artikel 456, wat niet verder wordt gespecificeerd. Ik weet niet hoelang Straatsburg deze omschrijving zal behouden. Is het dan zo ondenkbaar en onaanvaardbaar wanneer boven op de bijzondere meerderheidsvereiste, dit de toetssteen tussen beide instellingen is en dat, na overleg, in volledig bewustzijn van hun opdracht, het onderwerp aan het arbitraal college wordt voorgelegd? Is het zo onaanvaardbaar om de toetsing aan dezelfde normen te laten gebeuren?

02.34 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, enige terughoudendheid is op zijn plaats omdat de beslissingen van het arbitragecollege bindend zullen zijn en enkel nog

op formalistische gronden zullen kunnen worden aangevochten.

Dit leidt mij bij de uitdrukkelijke formele toevoeging van "opdracht" aan de federale raad met betrekking tot de internationale vertegenwoordiging. Eigenlijk is dit een herhaling van het Hermes-akkoord rond landbouw. Ik vrees dat dergelijke oplossingen ertoe zullen leiden dat België op veel internationale bijeenkomsten de stomme van Portici zal moeten spelen omdat noord en zuid niet dezelfde mening hebben. Hierdoor zal onze stem niet worden gehoord.

Uiteraard is het gezond dat twee aparte instellingen met elkaar overleg plegen. Dit is zelfs onontbeerlijk. Niemand kan de christendemocraten verwijten niet open te staan voor overleg, consensus en compromis. Dit werd ons soms zelfs verweten. Een consensus mag echter niet worden opgelegd. Als de structuur op een dergelijke wijze wordt georganiseerd waarbij de consensus wordt opgelegd, groeit de vrees dat de consensus niet zal kunnen worden bereikt. De amendering was dan ook geen verbetering van de oorspronkelijke tekst.

Misschien is het wantrouwen, dat in het professionele veld aanwezig was, in dit voorstel te veel geïnstitutionaliseerd. Dit is jammer. Ik heb als oppositielid natuurlijk niet alle informele gesprekken bijgewoond. Ik kan mij echter niet van de indruk ontdoen dat de indiener van dit voorstel te weinig steun heeft gekregen van de andere Vlaamse meerderheidspartijen. Hierdoor werd een compromis bereikt waarover één partij tevreden is en één partij minder tevreden. Dan is het compromis niet ideaal. Dat is jammer en dat verwijt ik sommige Vlaamse meerderheidspartijen. Verschillende ministers van Justitie hebben pogingen ondernomen. Het stond in de sterren geschreven dat ze niet zouden slagen. Ik had gehoopt dat de minister de cruciale amendementen, die het voorstel van de heer Erdman hebben verslechterd, zou tegenhouden zodat de lijn van het compromis zou worden blijven gevolgd.

Dit voorstel is hoe dan ook een verbetering tegenover de bestaande regeling en het geeft beide balies de kans om de gewenste autonomie verder uit te bouwen. Ik denk niet dat de deontologische regels ver uit elkaar zullen groeien. Mocht dit toch het geval zijn, dan zij het zo. De advocatuur zal hoe dan ook sneller kunnen reageren op maatschappelijke evoluties en dat is iets waar de advocatuur, de gerechtelijke wereld en de rechtszoekende behoefte aan hebben.

02.35 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik had graag de confraters van de Vlaamse Vereniging van balies begroet. Het schijnt een gewoonte van corporatistische afvaardigingen te zijn de werkuren strikt te respecteren en om 17.00 uur stipt, na de toespraak van de heer Bourgeois, de zaal te verlaten.

02.36 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, om elk misverstand uit te sluiten, wil ik beklemtonen dat ik niet in naam van deze organisatie spreek. Mijnheer Coveliers, ik wil u erop wijzen dat diezelfde organisatie al de debatten in de commissie gevolgd heeft, ook in de late uren. U kunt niet beweren dat zij de kantooruren respecteren omwille van de afwezigheid op dit ogenblik. Dat hebben ze in het verleden nooit gedaan.

De voorzitter: Mochten al de Kamerleden zo stipt aanwezig zijn.

02.37 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer Laeremans, ik begrijp dat u zich aangetrokken voelt om deze mensen te verdedigen, zeker na de nachtelijke faxen. Ik heb alleen een vaststelling gemaakt. Ik heb vastgesteld dat beide confraters om 17.00 uur de zaal hebben verlaten. 17.00 uur is normaliter het einde van de kantooruren en een half uur nadat de laatste magistraat de rechtbank heeft verlaten.

Mijnheer de voorzitter, dit is geen boutade. Ik wil de voorzitter van de commissie voor de Justitie feliciteren omdat hij niet is ingegaan op de veelvuldige provocaties van de oppositie waarmee ze hem wilden doen zeggen dat hij de enige goede was en de anderen van de meerderheid dat niet waren. Hij heeft dit niet gedaan. Het is correct dat het werkstuk in grote mate aan hem te danken is. Hij heeft echter op een zeer democratische manier - wat in de meerderheid steeds het geval is - rekening gehouden met de overtuigingen van al degenen die aan het document hebben meegewerkt. Ik wil eveneens de beide rapporteurs bedanken - ik doe dit niet altijd - voor hun puike verslagen.

Mijnheer de voorzitter, men kan teruggaan tot de invoering van de orde van advocaten. De orde is niet zo oud. Ik vermoed dat u in 1967 reeds lid was van het Parlement. U hebt hieraan meegewerkt. U hoeft hierop niet fier te zijn.

De voorzitter: Aan welke initiatieven heb ik niet meegewerkt?!

02.38 **Hugo Coveliers** (VLD): Op dat ogenblik was ik een brave student en kreeg ik les van professor Storme die nog niet over de teksten beschikte maar alleen over de voorbereiding van het Parlement. Het verslag Van Reepghingen was de cursus over het gerechtelijk wetboek. Ik weet wat er aan de oprichting van de orde is voorafgegaan. Ik herinner me de kritieken op de arrondissementale orden en het gebrek aan samenwerking, het ons-kent-ons-principe in de tuchtzaken. In 1970 werd de nationale orde ingevoerd. De invoering werd in de beide landsdelen op een andere manier uitgevoerd. Dit had wellicht te maken met de lokale situaties die verschilden.

De advocatuur heeft altijd minstens de schijn hoog gehouden dat ze een beroepsgroep was die erg op haar onafhankelijkheid was gesteld. De opmerking van de heer Giet was terzake kenschetsend en legt de vinger op de wonde. Alles hangt af van de visie op de advocatuur. Meer zelfs, het is afhankelijk van een specifieke groep van die advocatuur. Een advocaat die zich alleen maar bezighoudt met commerciële belangen te behartigen heeft andere belangen dan de advocaat die strafpleiter. Dit blijkt zeer goed uit een aantal feulletons die dit verschil beklemtonen. Feit is echter dat deze advocaten in al hun onafhankelijkheid en na dertig jaar er niet in geslaagd zijn de nationale orde die in 1967 met veel tromgeroffel werd opgericht, tot een permanente en werkzame structuur uit te bouwen. Vraag is of dit niet in de hand werd gewerkt door de gewijzigde structuren. Denken we maar aan het systeem van pro deo waaraan Van Reepghingen destijds zelfs niet durfde te denken. Wellicht zijn niet de personen de oorzaak van de gebrekkige werking maar de structuren.

Ik denk dat - hier pleit ik voor de cliënten van de heer Laeremans - de oprichting van een vereniging van Vlaamse balies een goede zaak was, vooral nadat de ietwat weerbarstige balie van Gent tot toetreden werd bewogen, volgens sommigen gedwongen, en nadat ook in Namur in Wallonië een zelfde stap werd gedaan.

Men zou eigenlijk aan de beide verenigingen, die in 1997 werden opgericht en die ons nu zovele nachtelijke verwijten toesturen - niets is zo erg als een nachtelijk verwijt, want dan moet men kunnen rusten of ten minste iets in die zin doen -, kunnen vragen waarom ze, hoewel ze als balie een evolutie van 30 jaar hebben meegemaakt en als vereniging en conférence gedurende drie jaar ervaring konden opdoen, er niet in geslaagd zijn

voor beide samen - voor een groep alleen is het gemakkelijk - een oplossing te vinden. Rekening houdend met die mislukking was ik inderdaad erg verontwaardigd - dat is nog een eufemisme - over de persmededeling van de Vereniging van Vlaamse Balies van 5 juli 2000 waarin beweerd wordt dat de VLD medeplichtig is aan het communautair opbod. Welnu, ik zeg dat de Vereniging van Vlaamse Balies medeplichtig is aan het feit dat er gedurende drie jaar niets zinnigs werd voorgesteld. Als het enige resultaat enkele dwaze reglementjes is, waarvoor men puntjes gaat halen, dan bedank ik daar dus ook voor. Ik neem het verwijt dus niet en dat had ik de betrokken dames en heren graag willen zeggen.

02.39 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Dat ligt nogal op uw boterham, niet, mijnheer Coveliers?

02.40 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer Laeremans, ik heb niet de gewoonte om om 17.15 uur boterhammen te eten. Ik ben geen corporatistische vertegenwoordiger en werk zoals het hoort.

Mijnheer de voorzitter, ik kom niet terug op de inhoud van de voorstellen. Ik sluit mij aan bij de uiteenzettingen van de heren Erdman en Giet en mevrouw Herzet die daarin terecht de standpunten van de meerderheid hebben verwoord. Het is het voordeel van de laatste spreker dat hij of zij het daar niet over moet hebben, maar het debat kan verruimen.

Welnu, we hebben bijna twee jaar geleden gezegd dat wij ons federaal land voor hopelijk een periode van vier jaar zo goed mogelijk wensen te besturen. Als men in een federaal land een regeling moet vinden en normen moet vastleggen, gesteld dat er normen moeten zijn - neem het mij niet kwalijk, mijnheer de voorzitter, dat ik daar straks op terugkom -, die op dezelfde manier in het hele land toepasbaar zijn - dat maakt precies de rechtsstaat, de democratie -, dan moet men, nadat elkeen zijn visie heeft uiteengezet, tot een oplossing komen. Ik heb er geen enkel probleem mee het uitgewerkte compromis voor Vlaanderen te verdedigen, eraan toevoegend dat we het, als we het alleen hadden kunnen doen, het anders zouden hebben gedaan. De bewering dat de Vlaamse advocaat hierdoor achteruitgesteld zou zijn, is larie en apekool en klopt niet. De Vlaamse advocaat heeft wel andere problemen. Dat de heren Laeremans en Bourgeois die redenering in hun uiteenzetting ontwikkelen, verbaast me niet, want de ene opteert voor separatisme en de andere ook, weliswaar in bedekte termen. Dat de VVB dezelfde visie verdedigt, stelt mij teleur, want

niet alle advocaten, die jaarlijks hun bijdrage voor de VVB betalen, gaan daarmee akkoord. Overigens weten niet alle advocaten, die via hun lokale balie lid zijn van de VVB, wat de VVB daaromtrent heeft bepleit. Er werden daarover geen informatievergaderingen georganiseerd, noch werden de lokale balies daaromtrent geraadpleegd. Slechts de 8 corporatistisch vrijgestelden in de Koningsstraat hebben beslist wat het pleidooi van de VVB zou zijn, en dat neem ik hun kwalijk.

Maar ik ben bereid deze tekst overal te verdedigen, ook vanuit Vlaams standpunt.

Bij de verdediging van deze tekst ligt het probleem meer bij een ander aspect, namelijk wanneer men zou zeggen dat deze tekst het begrip "Orde" fundamenteel regelt en dan bedoel ik een Orde van vrije beroepen in een democratische maatschappij. Dat is deze tekst dus niet. Hij geeft slechts een tijdelijke oplossing voor een probleem dat vooral een probleem van verdeling van financiële middelen was, laten wij daar eerlijk in zijn.

Wij moeten gaan nadenken over wat wij verstaan onder het begrip deontologie, in het Frans déontologie fondamentale. Wij willen daar een debat over aangaan. Wij willen dus niet alleen voor de advocaten, maar ook voor de dokters, de apothekers, de architecten, de accountants, de notarissen, de gerechtsdeurwaarders, noem maar op, zeggen wat een Orde of een Kamer kan beslissen dat niet in tegenstrijd is met het mededingingsrecht. Ik wil u erop wijzen dat er een aantal beslissingen genomen zijn, ook door een jurisdictioneel college in dit land, die vonden dat dit niet kan. Ik denk aan het verbod op reclame, de ereloontarieven, een aantal bepalingen van de Orde van architecten.

Hoe kan u bijvoorbeeld motiveren dat een gebruiker, het weze een gebruiker van diensten in de rechtssfeer, niet naar een andere dienstverlener mag gaan, omdat de vorige niet is betaald? Dit is essentieel in strijd met het mededingingsrecht. Ik ben er mij van bewust dat dit voor de advocaten een interessante regel is, omdat zij op die manier zeker of quasi zeker zijn van het innen van hun ereloon, maar eigenlijk is dit niet conform het mededingingsrecht. Als men hierop doorboort, vindt men heel wat elementen terug die de vraag oproepen of dit nog kan, of dit nog tot de deontologie behoort, of sommige bepalingen essentieel zijn voor het vervullen van de maatschappelijke functie. Voor al deze beroepsgroepen zijn een aantal maatregelen

essentieel, ik ga daarover niet discussiëren, maar een aantal andere regels dienen louter en alleen de beperking van de mededinging en zij werden opgesteld door conservatieve of corporatistische groepen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zelfs rekening houdend met alle gevoeligheden, meen ik dat er uiteindelijk een tekst is tot stand gekomen waarvan iedereen - en ik apprecieer dat ook de heer Verherstraeten dat daarnet gedaan heeft - de waarde erkent en die door iedereen als een goede vertrekbasis kan worden beschouwd. Ik herhaal, langs Vlaamse kant wenste men aanvankelijk twee volledig autonome Orden en een externe autonomie, terwijl de Franstaligen eerder een overkoepelende structuur, met beslissingsbevoegdheid wensden en een beperktere autonomie.

Hetgeen uit de bus is gekomen is een verdedigbaar compromis, waarin iedereen zich min of meer kan terugvinden en dat een oplossing kan bieden voor de problematiek waarmee wij nu waren geconfronteerd. Is dit nu de beste structuur? Ik denk het niet, voor zover de beste structuur zou kunnen bestaan. Is het een goede structuur? Ik weet het niet, maar denk het wel, hoewel de toekomst dit zal moeten uitwijzen. Is de structuur werkzaam? Dat lijkt mij beslist zo, maar dat zal uiteraard afhangen van diegenen die er mee werken.

Ik wil ook nog dit zeggen tot de vertegenwoordigers van de confraters-advocaten. De bal ligt nu terug waar hij eigenlijk altijd had moeten liggen, namelijk op het veld van de advocaten en op het veld langs beide zijden van de taalgrens.

Ik denk dat deze tekst rekening houdt met het feit dat Justitie inderdaad een federale bevoegdheid is. Deze tekst biedt de mogelijkheid om het beroep van advocaat langs beide zijden van de taalgrens op een moderne, dynamische manier te laten evolueren in onze moderne rechtsstaat.

Ik vrees dat er uiteraard juristen zullen zijn die ongetwijfeld wegen zullen vinden om de werking van zowel de vereniging als van de conferentie in hoge mate te belemmeren. Nu is het echter aan de dames en heren advocaten om in afwachting van een zeer restrictieve wetgeving op de bevoegdheid van de verschillende ordes de beslissing te nemen om te stoppen met de achterhoedegevechten en eindelijk aan het werk te gaan.

02.41 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's, om drie redenen zal ik kort en bondig zijn. Ten eerste, hebben we kunnen bogen op een uitstekend rapport. Ten tweede, moet worden onderstreept dat het ter zake om de bespreking van wetsvoorstellen gaat, met andere woorden initiatieven van het Parlement. Dat was een bewuste keuze van de regering. Ten derde, denk ik dat heel veel, zo niet alles, wat aan bod moest komen in dit debat, ook aan bod is gekomen.

Toch wil ik er nog iets aan toevoegen. In eerste instantie was te voorzien dat bij de oprichting van de Nationale Orde, bij de invoering van het nieuwe gerechtelijk wetboek in 1967, een reeks van moeilijkheden kon voortvloeien uit de zware beslissingsprocedure, voorzien binnen de Nationale Orde en binnen de organen om tot een vlotte besluitvorming over te kunnen gaan. Het stond misschien voor een stukje in de sterren geschreven. Toch ben ik er van overtuigd dat de toenmalige Koninklijke Commissaris, de heer Van Reepingen, er net zoals wij, parlementsleden in de politieke wereld van vandaag, van uitging dat het beroep van advocaat in staat was om bepaalde problemen zelf op te lossen.

De stroom van moeilijkheden is in 1997 tot een hoogtepunt gekomen met de stafhouders van de Vlaamse Balies, met uitzondering van de stafhouder van Gent. De heer Van Parys had beter de vraag gesteld hoe het nu eigenlijk met de stafhouder van Gent zou zijn. De Algemene Raad van de Nationale Orde is toen geblokkeerd geraakt. Een inhoudelijke kloof in de besluitvorming en de zware beslissingsprocedure lagen aan de basis van de moeilijkheden. Vervolgens werden zonder wettelijke erkenning de Vereniging van Vlaamse Balies en de Conférence des barreaux francophones et germanophones opgericht en werd de verdere werking van de Nationale Orde beperkt tot het afhandelen van de lopende zaken.

Van bij mijn aantreden als minister van Justitie in de zomer van 1999, heb ik door intensieve bemiddelingspogingen getracht om de uiteenlopende standpunten van de beide verenigingen nader tot elkaar te brengen. Daarbij heb ik steeds beklemtoond dat een constructieve oplossing voor de herstructurering van de Nationale Orde slechts mogelijk was als de betrokkenen tot een consensus kwamen. Op het ogenblik dat we kozen voor het beroep van advocaat hebben wij immers geleerd dat het essentiële kenmerk van ons beroep het voorkomen van een geschil is. Als dat niet

mogelijk was, leerden wij toch minstens via verzoening een uitweg te zoeken. Het is dan ook betreurenswaardig dat een beroepsgroep die zo sterk op zijn onafhankelijkheid staat - dat is vandaag een aantal keren gezegd, sommigen hebben zelfs over een schijn van onafhankelijkheid gesproken - niet in staat blijkt om in zelf een oplossing uit te werken.

Dans l'espoir que la richesse d'un débat parlementaire, faisant abstraction des oppositions minorité/majorité, conduirait à une solution qui bénéficierait d'un soutien, aussi large que possible, le choix du gouvernement, de ne pas soumettre de proposition dans ce sens ou dans un autre aux chambres législatives dans le cadre du règlement de ce problème, était également délibéré.

Dans ce cadre, je souhaiterais également remercier le président de la commission de la Justice pour les efforts qu'il a prodigués dans la recherche d'une telle solution constructive. La proposition prévoit également une reconnaissance légale de la "Vereniging van Vlaamse balies", d'une part, et de la conférence des barreaux francophones et germanophone d'autre part. Un conseil fédéral des barreaux est créé pour permettre une concertation entre les deux institutions. Les contestations relatives aux matières concernant le barreau pourront être soumises à un collège arbitral.

Enfin, j'ose formuler l'espoir que ces nouveaux instruments seront utilisés par les deux institutions pour parvenir à un processus décisionnel sur le plan du contenu dans une atmosphère constructive et dans une loyauté mutuelle, ce qui nous a fait défaut depuis 1997.

Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, zodra de bepalingen van dit voorstel een definitief karakter hebben gekregen, zal ik uiteraard de noodzakelijke aanpassingen uitvoeren om een vlotte subsidiëring van de eerste- en tweedelijnsbijstand mogelijk te maken. Ik meen dat ik dan meteen ook het belangrijkste probleem dat op de tafel lag mee zal helpen oplossen.

De **voorzitter**: De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen **Discussion des articles**

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsvoorstel nr. 892. De door de commissie

aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(892/11)**

Nous passons à la discussion des articles de la proposition de loi n° 892. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(892/11)**

Het wetsvoorstel telt 13 artikelen.

La proposition de loi compte 13 articles.

Ingediende amendementen:

Amendements déposés:

Art. 9bis (n)

- 93: *Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/12)*

Art. 10bis (n)

- 11: *Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/3)*

- 64: *Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/4)*

Art. 12

- 67: *Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/4)*

- 19: *Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/3)*

- 94: *Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/12)*

- 95: *Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/12)*

- 96: *Bart Laeremans, Bert Schoofs (892/13)*

- 97: *Bart Laeremans (892/13)*

02.42 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijn eerste amendement houdt in dat heel het onderdeel met betrekking tot het scheidsrechterlijk college geschrapt wordt omdat wij hiermee deels de bevoegdheid van het Hof van Cassatie overlappen. Wij vinden het veel zinvoller om het bij één duidelijk instelling te houden die volgens ons voldoende bevoegdheden heeft. Nu voegt men er bovendien nog een permanent scheidsrechterlijk college aan toe.

02.43 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer Laeremans, weten uw cliënten dat u dit voorgesteld hebt?

02.44 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Coveliers, ik denk dat mijn cliënten daar net zo weinig als de uwe mee te maken hebben.

De **voorzitter:** Mijnheer Laeremans, wij hebben slechts één klant, de Belgische burger.

02.45 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijn cliënt hier is de Vlaamse kiezer. Die vind ik veel belangrijker.

Wij vinden in elk geval dat het geamendeerde artikel erop neerkomt dat er een nieuwe permanente beroepskamer wordt ingesteld die een veel te ruime bevoegdheid heeft. Wij stellen dan ook voor om heel dit scheidsrechterlijk college te schrappen als nieuwe instantie.

02.46 Fred Erdman (SP): Mijnheer de voorzitter, ik noteer, voor de geschiedenis, dat de heer Laeremans blijkbaar de visie heeft dat betwistingen tussen deze instellingen door de gewone rechtbanken zullen worden beslecht.

De **voorzitter:** Het laatste amendement van de heer Laeremans strekt ertoe artikel 504, §2 te schrappen.

Mijnheer Laeremans, uw zopas ingediende amendement gaat over de schrapping van artikel 504, §2. Wilt u dit amendement toelichten, mijnheer Laeremans?

02.47 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil eerst de heer Erdman even duidelijk maken dat het niet mijn hoop is dat de gewone rechtbanken moeten tussenkomen. Als een beslissing echter niet kan worden geschorst of vernietigd door een scheidsrechterend college, moeten de balieconflicten duren tot er een andere oplossing is. Een scheidsrechterend college lijkt mij overbodig te zijn, zeker na de wending die het College nu heeft genomen.

Wat het amendement betreft, ik hecht er veel belang aan omdat het, na het amendement Giet-Herzet, nieuw is. Het amendement houdt in dat de commissie wordt afgevaardigd vanuit de Raad van Balies; een commissie van vier leden die van de Raad van Balies opdrachten krijgt en in naam van de Federale Raad van Balies zal gaan spreken, dus niet in naam van de twee verenigingen, omdat zij geen mandaten kunnen geven. Zij kunnen slechts iemand aanduiden die dan uit naam van de Federale Raad van Balies moet spreken. De heer Erdman heeft daarnet duidelijk gezegd dat, indien er geen consensus in de Federale Raad van Balies is, België op Europees vlak moet zwijgen. Dat is zeer verregaand, daar het Europees niveau in de toekomst inzake het rechtswezen steeds belangrijker zal worden. Als wij in alle dossiers, waarin een blijvend meningsverschil bestaat, moeten meemaken dat de Vlaamse advocaten op Europees niveau moeten zwijgen, zal onze stem op dit belangrijk niveau niet worden gehoord. Dit zal tot nieuwe moeilijkheden leiden. Een positief punt is dan wel

dat dit op termijn toch opnieuw tot een conflict tussen de Conférence en de VVB, of in de Federale Raad van Balies zal leiden. Dit probleem zal in dit Parlement opnieuw ter sprake komen. Dat geef ik u op een blaadje.

De **voorzitter**: De amendementen en het artikel 12 worden aangehouden.
Les amendements et l'article 12 sont réservés.

De artikelen 1 tot 11 en 13 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 11 et 13 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen en artikel en over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements et l'article réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsvoorstel nr. 915. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(915/5)**

Nous passons à la discussion des articles de la proposition de loi n° 915. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(915/5)**

Het wetsontwerp telt 7 artikelen.
Le projet de loi compte 7 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 7 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 7 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

03 Wetsvoorstel van de heer Richard Fournaux tot wijziging van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument teneinde een regeling te treffen voor het gebruik van de benaming "fabriekswinkel" (164/1 en 2)

03 Proposition de loi de M. Richard Fournaux modifiant la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur en vue de réglementer l'usage de la dénomination

"magasin d'usine" (164/1 et 2)

Algemene bespreking **Discussion générale**

De algemene bespreking is geopend.
La discussion générale est ouverte.

Mevrouw Leen Laenens, rapporteur, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mme Leen Laenens, rapporteuse, se réfère au rapport écrit.

03.01 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, il y a environ deux ans sous la précédente législature, nous avons déjà déposé le texte d'une proposition de loi. Il nous avait été répondu à l'époque qu'il n'était pas nécessaire de légiférer davantage dans ce domaine étant donné que, sur une base jurisprudentielle et en appliquant les lois existantes, le ministre des Affaires économiques avait déjà la possibilité de réprimer les éventuelles tentatives de fraude quant à l'appellation « magasin d'usine ». Rassurés par les explications données par le ministre des Affaires économiques de l'époque, M. Di Rupo, nous avons abandonné le dépôt de cette proposition de loi.

Si nous avons redéposé aujourd'hui un texte qui a reçu le soutien d'une majorité des membres de la commission, c'est parce que de nombreux mandataires communaux, tant de la majorité que de l'opposition, qui participaient à la réunion de la commission ont témoigné du fait que dans leurs communes, dans leurs régions respectives, ils constataient des volontés évidentes de détourner l'esprit de la loi initiale quant à l'appellation « magasin d'usine ».

En deux mots, un « magasin d'usine » est un fabricant qui décide, à un moment ou l'autre de l'année et pas nécessairement en période de soldes, de liquider une production avariée ou qui ne correspond plus à la mode ou en tout cas qui ne fait plus l'objet d'une vente classique par les détaillants ou par la chaîne habituelle de distribution vers les clients.

Ainsi, un magasin d'usine est ouvert seulement quelques mois dans l'année et permet à des acheteurs potentiels de se procurer une marchandise qu'ils ne trouvent plus dans le circuit normal de distribution.

Or, nous constatons aujourd'hui que cette appellation « magasin d'usine » a été

complètement détournée de son objectif et nous assistons à la réalisation de certains investissements qui se présentent comme magasins d'usine alors qu'il s'agit en fait d'intermédiaires qui essaient de collationner auprès de différents commerçants certains produits en expliquant qu'ils sont les intermédiaires des fabricants.

Cette situation conduit naturellement à un détournement de l'esprit de la loi. De plus, c'est l'organisation de concurrences déloyales dans l'activité commerciale et cette pratique est parfois présentée comme une redynamisation de l'activité économique, voire même de certains cœurs de ville comme c'était le cas à Verviers encore récemment.

Certes, la loi indique clairement que ce type de détournement est interdit. La preuve en est que récemment un tribunal, à Gand, je crois, a ordonné la fermeture d'un de ces établissements. Il faut cependant reconnaître que cela dépend du dépôt d'une plainte ou de l'activité des autorités locales qui peuvent, dans certains cas, ne pas cautionner de telles pratiques ou, parfois, tout simplement les cautionnent.

A Verviers, par exemple, un débat important a eu lieu au conseil communal pour savoir s'il fallait accepter ou pas l'investissement alors que ce n'était pas fidèle à l'esprit de la loi.

Sur quoi certains jouent-ils pour contourner la loi? Ils ne donnent pas à l'affaire l'appellation « magasin d'usine » mais utilisent d'autres noms, anglais par exemple comme « outlet mall center » ou encore d'autres dénominations pour essayer de contourner la loi.

Le but du dépôt de cette proposition de loi est de voir réaffirmer le principe initialement prévu et élargir le concept de « magasin d'usine » à tous les magasins qui utilisent le même système de distribution et qui pourraient trouver un autre nom plus aguichant pour détourner la loi.

Au-delà du principe même contenu dans notre proposition de loi qui, je le rappelle, a été soutenue par une majorité des membres de la commission, nous pensons que, dans un système économique tel que le nôtre, nous avons encore besoin d'une régulation de l'activité économique.

Nous devons encore réguler l'activité économique et nous ne devons pas la laisser fonctionner selon les seules lois du marché, de l'offre et de la demande. Cette totale dérégulation risque de

condamner un peu plus les petits commerçants et les petites entreprises.

Nous sommes tous ici de plus en plus inquiets en voyant le manque de dynamisation commerciale, voire même l'insécurité etc. au cœur de nos villes. Nous cherchons tous les moyens de redynamiser le cœur de nos villes.

Maintenir une certaine régulation dans le jeu de l'offre et de la demande et de la distribution commerciale en évitant des abus comme ceux que je dénonce ici, et que nous tentons de corriger au travers de cette proposition de loi, vise aussi à rendre le jeu concurrentiel tolérable pour tous et en particulier les plus petits.

03.02 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): Monsieur le président, monsieur Fournaux, ces questions concernent, me semble-t-il, également les « secondes mains ». Votre proposition de loi aborde-t-elle également ce problème?

03.03 Richard Fournaux (PSC): Non. Dans la proposition de loi, nous avons simplement évoqué le problème des magasins d'usine. Pourquoi nous sommes-nous contentés de traiter ce problème? Parce qu'il est facile de légiférer en la matière? De plus, il y avait une certaine urgence. En effet, nous avons pu constater qu'il existait une certaine inflation dans le nombre de demandes d'ouverture de ce type de magasin aux quatre coins du pays.

M. le ministre a très justement répondu que la philosophie générale de notre proposition de loi était louable et qu'elle méritait d'être soutenue, même si elle n'était finalement pas nécessaire car, aux termes de la loi, il est déjà possible de réprimander l'ouverture de ces magasins.

Je répète que, malgré cela et malgré les contrôles effectués, nous constatons qu'il existe encore aujourd'hui des demandes d'ouverture de ce type de magasins et que certaines autorités communales tombent en quelque sorte dans le piège en soutenant de telles initiatives parce qu'elles pensent que cela peut contribuer à dynamiser leur région sur le plan économique.

Nous demandons que le législateur réaffirme solennellement et clairement le maintien d'une certaine forme de régulation et l'interdiction de ce type de magasins qui trichent avec l'esprit de la loi.

03.04 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, chers collègues, je vous donne lecture de la note rédigée par mon collègue M. Picqué.

"Je partage le souci de l'auteur de la proposition. Les relations entre vendeurs et consommateurs doivent être empreintes de clarté et de véracité. Les tromperies ne peuvent être tolérées.

La loi actuelle, et particulièrement l'article 23, 3° de la loi sur les pratiques de commerce, qui interdit toute publicité qui comporte des affirmations, interdictions ou représentations susceptibles d'induire en erreur sur l'identité ou les qualités du vendeur d'un produit ou de services, rencontre de manière adéquate l'objectif de la proposition.

Cette disposition a été activement contrôlée par les services de l'Inspection économique. Elle fait également l'objet d'une jurisprudence très claire. Ainsi, la cour d'appel de Gand (arrêt du 3 novembre 1999) dispose que "de aankondiging van een verkoop onder de benaming directe verkoop van fabriek (vente directe d'usine) door een groothandelaar die de goederen in consignatie heeft van de fabrikant is misleidend vermits de eigendom ontgaat van de fabrikant op de groothandelaar voor de verkoop van de klant zodat er geen rechtstreekse contractuele band tot stand komt tussen de fabrikant en de klant."

Le dispositif de cet arrêt rejoint entièrement la proposition discutée. La réglementation actuelle me paraît suffisante, il serait dès lors inutile et surabondant de modifier la loi sur les pratiques du commerce."

Mon collègue ajoute encore: "Je resterai, bien entendu, d'une grande vigilance quant à son application. Je crois, dès lors, chers collègues, que la proposition de loi de M. Fournaux n'a pas de raison d'être votée".

Le **président**: Cela signifie donc clairement que le gouvernement demande le rejet de la proposition.

03.05 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, de argumentatie van minister Picqué, zoals deze door minister Verwilghen werd voorgelezen, heeft mij volledig overtuigd. Wij zullen dan ook tegen dit wetsvoorstel stemmen.

03.06 **Richard Fournaux** (PSC): Monsieur le président, je voudrais simplement dire au ministre et à M. Coveliers qu'avant-hier, je me trouvais à Hannut, invité par les autorités locales qui, vous le savez peut-être, ne sont pas sociales chrétiennes mais libérales. En face de l'hôtel de ville de cette commune, se trouve un opticien. Ce dernier a fixé sur sa façade un panneau stipulant qu'il s'agit d'un

magasin d'usine.

Le ministre a beau dire, par le bais de son bien aimé collègue, que la réglementation existe et qu'il veillera à la faire respecter, fermer les yeux sur ce genre de pratique arrange certaines autorités communales.

De **voorzitter**: De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen **Discussion des articles**

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(164/1)**
Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(164/1)**

Het wetsvoorstel telt 3 artikelen.

La proposition de loi compte 3 articles.

Monsieur Fournaux, pour la clarté et si vous êtes d'accord ainsi que la Chambre, nous voterons demain sur votre proposition, document 164/1, qui "ne varietur" est passée en réunion de la commission du 12 décembre. Si l'article 1 est rejeté, la proposition sera rejetée. C'est donc ainsi que nous procéderons demain.

De artikelen 1 tot 3 worden aangehouden.
Les articles 1 à 3 sont réservés.

De stemming over de aangehouden artikelen zal later plaatsvinden.

Le vote sur les articles réservés aura lieu ultérieurement.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée à 18.20 heures. Prochaine séance le jeudi 11 janvier 2001 à 14.15 heures.
De vergadering wordt gesloten om 18.20 uur.
Volgende vergadering donderdag 11 januari 2001 om 14.15 uur.

BIJLAGE**ANNEXE****PLENUMVERGADERING****SÉANCE PLÉNIÈRE**

WOENSDAG 10 JANUARI 2001

MERCREDI 10 JANVIER 2001

INTERNE BESLUITEN**DECISIONS INTERNES****COMMISSIES****COMMISSIONS**

Samenstelling

Composition

Volgende wijzigingen werden door de PSC-fractie voorgesteld:

Commissie voor de Sociale Zaken*Effectieve leden*

De heer Jean-Jacques Viseur vervangen door de heer Raymond Langendries.

Plaatsvervangers

Mevrouw Joëlle Milquet en de heer André Smets vervangen door de heren Jean-Jacques Viseur en Luc Paque.

Commissie voor de Landsverdediging*Effectieve leden*

De heer Raymond Langendries vervangen door de heer Jean-Pol Poncelet.

Plaatsvervangers

De heer Jean-Pol Poncelet vervangen door de heer Jean-Pierre Grafé.

Commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen*Plaatsvervangers*

De heer Jean-Pierre Grafé vervangen door de heer Jean-Pol Poncelet.

Commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw*Plaatsvervangers*

De heren Raymond Langendries en Luc Paque vervangen door de heren Jean-Jacques Viseur en Jean-Pol Poncelet.

Commissie voor de Financiën en de Begroting*Plaatsvervangers*

Mevrouw Joëlle Milquet vervangen door de heer Raymond Langendries.

Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt*Plaatsvervangers*

Mevrouw Joëlle Milquet vervangen door de heer Jacques Lefevre.

Commissie voor de Justitie*Effectieve leden*

Mevrouw Joëlle Milquet vervangen door de heer Jean-Jacques Viseur.

Les modifications suivantes ont été proposées par le groupe PSC:

Commission des Affaires sociales*Membres effectifs*

Remplacer M. Jean-Jacques Viseur par M. Raymond Langendries.

Membres suppléants

Remplacer Mme Joëlle Milquet et M. André Smets par MM. Jean-Jacques Viseur et Luc Paque.

Commission de la Défense nationale*Membres effectifs*

Remplacer M. Raymond Langendries par M. Jean-Pol Poncelet.

Membres suppléants

Remplacer M. Jean-Pol Poncelet par M. Jean-Pierre Grafé.

Commission des Relations extérieures*Membres suppléants*

Remplacer M. Jean-Pierre Grafé par M. Jean-Pol Poncelet.

Commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture*Membres suppléants*

Remplacer MM. Raymond Langendries et Luc Paque par MM. Jean-Jacques Viseur et Jean-Pol Poncelet.

Commission des Finances et du Budget*Membres suppléants*

Remplacer Mme Joëlle Milquet par M. Raymond Langendries.

Commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique*Membres suppléants*

Remplacer Mme Joëlle Milquet par M. Jacques Lefevre.

Commission de la Justice*Membres effectifs*

Remplacer Mme Joëlle Milquet par M. Jean-Jacques Viseur.

Plaatsvervangers

De heren Jean-Pierre Grafé en Jean-Jacques Viseur vervangen door de heer Jean-Pol Poncelet en mevrouw Joëlle Milquet.

Commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing*Plaatsvervangers*

De heer André Smets vervangen door de heer Jacques Lefevre.

Commissie belast met de problemen inzake handels- en economisch recht*Plaatsvervangers*

Mevrouw Joëlle Milquet vervangen door de heer Jean-Jacques Viseur.

Subcommissie "Rekenhof" van de commissie voor de Financiën en de Begroting*Effectieve leden*

De heer Jean-Pol Poncelet vervangen door de heer Raymond Langendries.

Membres suppléants

Remplacer MM. Jean-Pierre Grafé et Jean-Jacques Viseur par M. Jean-Pol Poncelet et Mme Joëlle Milquet.

Commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la société*Membres suppléants*

Remplacer M. André Smets par M. Jacques Lefevre.

Commission chargée des problèmes en droit commercial et économique*Membres suppléants*

Remplacer Mme Joëlle Milquet par M. Jean-Jacques Viseur.

Sous-Commission "Cour des Comptes" de la commission des Finances et du Budget*Membres effectifs*

Remplacer M. Jean-Pol Poncelet par M. Raymond Langendries.

INTERPELLATIEVERZOEKEN*Ingekomen*

1. de heer Ferdy Willems tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de burgeroorlog in Angola".

(nr. 612 – verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

2. de heer Guido Tastenhoye tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie en tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het inwerkingtreden vanaf 10 januari 2001 van het nieuwe opvangsysteem voor asielzoekers".

(nr. 613 – verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

3. de heer Tony Van Parys tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de aantasting van de externe parlementaire controle op de federale politie door de versterking van de algemene inspectie ten nadele van het Comité P".

(nr. 614 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

4. de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de asielcrisis die in ons land is ontstaan en de improvisatie en ontreding die het falend regeringsbeleid veroorzaakt".

(nr. 615 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

5. de heer Jean-Paul Moerman tot de minister van Landsverdediging over "het Balkan-syndroom".

DEMANDES D'INTERPELLATION*Demandes*

1. M. Ferdy Willems au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "la guerre civile en Angola".

(n° 612 – renvoi à la commission des Relations extérieures)

2. M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale et au ministre de l'Intérieur sur "l'entrée en vigueur, le 10 janvier 2001, du nouveau système d'accueil pour les demandeurs d'asile".

(n° 613 – renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

3. M. Tony Van Parys au ministre de l'Intérieur sur "l'atteinte que le renforcement de l'inspection générale au détriment du Comité P porte au contrôle parlementaire externe de la police fédérale".

(n° 614 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

4. M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "la crise qui a éclaté dans notre pays en ce qui concerne l'accueil des demandeurs d'asile et sur l'improvisation et la confusion qui règnent à la suite de l'échec de la politique gouvernementale".

(n° 615 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

5. M. Jean-Paul Moerman au ministre de la Défense nationale sur "le syndrome des Balkans".

(nr. 616 – verzonden naar de commissie voor de Landsverdediging)

6. de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Justitie over "de dringende noodzaak de 'snel-Belg-wet' fundamenteel te herzien".

(nr. 617 – verzonden naar de commissie voor de Justitie)

7. de heer Karel Van Hoorebeke tot de eerste minister over "de desastreuze selectiewijze van de directeurs bij de federale politie".

(nr. 618 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

8. mevrouw Michèle Gilkinet tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opvang van de kandidaat-vluchtelingen".

(nr. 619 – verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

9. de heer Guy D'haeseleer tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de nefaste gevolgen van het Rosetta-plan voor de jongeren".

(nr. 620 – verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken)

10. mevrouw Annemie Van de Casteele tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het Rosetta-plan".

(nr. 621 – verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken)

11. de heer Dirk Pieters tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de gerechtelijk directeur van de gedeconcentreerde gerechtelijke eenheid te Brussel".

(nr. 622 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

12. de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het onverwachte ontslag van de heer Luc De Smet als commissaris-generaal voor het vluchtelingenbeleid en de benoeming van de heer Pascal Smet, de adjunct-kabinetschef van de minister, tot de nieuwe commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen".

(nr. 623 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

13. de heer Jos Ansoms tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "het gerommel in de regering rondom de NMBS en de gevolgen daarvan voor de goede gang van zaken in het bedrijf".

(nr. 624 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

(n° 616 – renvoi en commission de la Défense nationale)

6. M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "la nécessité de réformer d'urgence et de façon fondamentale la loi accélérant la procédure de naturalisation".

(n° 617 – renvoi à la commission de la Justice)

7. M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "la façon désastreuse dont ont été sélectionnés les directeurs de la police fédérale".

(n° 618 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

8. Mme Michèle Gilkinet au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'accueil des candidats réfugiés".

(n° 619 – renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

9. M. Guy D'haeseleer à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les conséquences néfastes du plan Rosetta pour les jeunes".

(n° 620 – renvoi à la commission des Affaires sociales)

10. Mme Annemie Van de Casteele à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le plan Rosetta".

(n° 621 – renvoi à la commission des Affaires sociales)

11. M. Dirk Pieters au ministre de l'Intérieur sur "la nomination du directeur judiciaire de l'unité judiciaire déconcentrée de Bruxelles".

(n° 622 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

12. M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "la démission inopinée de M. Luc De Smet en tant que commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et son remplacement par M. Pascal Smet, chef de cabinet adjoint du ministre".

(n° 623 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

13. M. Jos Ansoms à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "les remous que suscite la SNCB au sein du gouvernement et les conséquences de ces remous sur le bon fonctionnement de la société".

(n° 624 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

14. de heer Daniël Vanpoucke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwending van de 'assessmentprocedure' als selectiemiddel voor de primo-benoemingen".

(nr. 625 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

15. de heer Pieter De Crem tot de minister van Landsverdediging over "het bestaan en de gevolgen van het Balkansyndroom".

(nr. 626 – verzonden naar de commissie voor de Landsverdediging)

16. de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "de Europese aspiraties van Brussel".

(nr. 627 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

17. de heer Paul Tant tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de tweede selectiegolf bij de benoemingen voor de federale politie".

(nr. 628 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

18. de heer Jan Mortelmans tot de minister van Justitie over "de nationaliteitsfraude".

(nr. 629 – verzonden naar de commissie voor de Justitie)

19. de heer Koen Bultinck tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "niet-optimale behandeling van kanker in ons land".

(nr. 630 – omgewerkt in mondelinge vraag)

20. de heer Jean-Pol Poncelet tot de eerste minister over "de organisatie van de gedeconcentreerde eenheid van de federale politie voor het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde".

(nr. 631 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

14. M. Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "le recours à la procédure d'évaluation comme moyen de sélection pour les primonominations".

(n° 625 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

15. M. Pieter De Crem au ministre de la Défense nationale sur "l'existence et les effets du syndrome des Balkans".

(n° 626 – renvoi à la commission de la Défense nationale)

16. M. Bart Laeremans au premier ministre sur "les ambitions européennes de Bruxelles".

(n° 627 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

17. M. Paul Tant au ministre de l'Intérieur sur "la deuxième vague de sélection en ce qui concerne les nominations à la police fédérale".

(n° 628 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

18. M. Jan Mortelmans au ministre de la Justice sur "les fraudes aux naturalisations".

(n° 629 – renvoi à la commission de la Justice)

19. M. Koen Bultinck à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le traitement du cancer dans notre pays, qui n'est pas optimal".

(n° 630 – transformée en question orale)

20. M. Jean-Pol Poncelet au premier ministre sur "l'organisation de l'unité déconcentrée de la police fédérale pour l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvoorde".

(n° 631 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

Ingetrokken

Retrait

Bij brief van 4 januari 2001 deelt de heer Dirk Pieters mee dat hij zijn interpellatie over "de schadelijke belastingregimes" (nr. 608) intrekt.

Ter kennisgeving

Par lettre du 4 janvier 2001, M. Dirk Pieters fait savoir qu'il retire son interpellation sur "les régimes d'imposition dommageables" (n° 608).

Pour information

MEDEDELINGEN

COMMUNICATIONS

COMMISSIES

COMMISSIONS

Verslagen

Rapports

Volgende verslagen werden ingediend:
namens de commissie voor de Binnenlandse Zaken,
de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt,

Les rapports suivants ont été déposés:
au nom de la commission de l'Intérieur, des Affaires
générales et de la Fonction publique,

- door mevrouw Kristien Grauwels, over het wetsontwerp tot wijziging van artikel 66 van de provinciewet en tot invoeging van een artikel 242bis in de nieuwe gemeentewet, inzake het beleidsprogramma (nr. 996/3);

- door de heer Tony Smets, over:

- . het wetsontwerp tot wijziging van artikel 24 van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging (overgezonden door de Senaat) (nr. 776/6);
- . het wetsvoorstel van de heren Hubert Brouns en Marcel Hendrickx tot wijziging van de artikelen 1 en 24 van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging (nr. 132/3); namens de commissie voor de Justitie,

- door de heer Jo Vandeurzen, over het wetsontwerp tot oprichting van een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank (overgezonden door de Senaat) (nr. 800/9);

- door mevrouw Anne Barzin en de heer Jo Vandeurzen, over:

- . het wetsvoorstel van de heer Fred Erdman tot wijziging van titel III van het tweede deel van boek III van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de structuren van de balie (nr. 892/10);
- . het wetsvoorstel van de heer Fred Erdman tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van natuurlijke personen en van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis ten gevolge van de nieuwe structuren van de balie (nr. 915/4);
- . het wetsvoorstel van de heer Servais Verherstraeten tot wijziging, wat de Nationale Orde van advocaten betreft, van het tweede deel, boek III, van het Gerechtelijk Wetboek (nr. 108/2);
- . het wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de balie (nr. 433/2);
- . het wetsvoorstel van de heren Gerolf Annemans, Bart Laeremans en Francis Van den Eynde tot wijziging, wat de Nationale Orde van Advocaten betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (nr. 445/2);
- . het wetsvoorstel van de heren *Claude Desmedt*, *Charles Michel* en Thierry Giet, mevrouw Jacqueline Herzet en de heer Jean-Pierre Grafé tot wijziging van de artikelen 488 tot 508 van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op de oprichting van een Federale Orde van Advocaten (nr. 465/2).

SENAAT

Overgezonden wetsontwerpen

- par Mme Kristien Grauwels, sur le projet de loi modifiant l'article 66 de la loi provinciale et insérant un article 242bis dans la nouvelle loi communale, en ce qui concerne le programme de politique générale (n° 996/3);

- par M. Tony Smets, sur:

- . le projet de loi modifiant l'article 24 de la loi du 20 juillet 1971 sur les funérailles et sépultures (transmis par le Sénat) (n° 776/6);
- . la proposition de loi de MM. Hubert Brouns et Marcel Hendrickx modifiant les articles 1er et 24 de la loi du 20 juillet 1971 sur les funérailles et sépultures (n° 132/3); au nom de la commission de la Justice,

- par M. Jo Vandeurzen, sur le projet de loi créant une assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police (transmis par le Sénat) (n° 800/9);

- par Mme Anne Barzin et M. Jo Vandeurzen, sur:

- . la proposition de loi de M. Fred Erdman modifiant le titre III de la deuxième partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne les structures du barreau (n° 892/10);
- . la proposition de loi de M. Fred Erdman modifiant le Code judiciaire, la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques et la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante afin de tenir compte des nouvelles structures du barreau (n° 915/4);
- . la proposition de loi de M. Servais Verherstraeten modifiant la deuxième partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne l'Ordre national des avocats (n° 108/2);
- . la proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant les dispositions du Code judiciaire relatives au barreau (n° 433/2);
- . la proposition de loi de MM. Gerolf Annemans, Bart Laeremans et Francis Van den Eynde modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne l'Ordre national des avocats (n° 445/2);
- . la proposition de loi de MM. *Claude Desmedt*, *Charles Michel*, Thierry Giet, Mme Jacqueline Herzet et M. Jean-Pierre Grafé modifiant les articles 488 à 508 du Code judiciaire, en vue de créer un Ordre fédéral des avocats (n° 465/2).

SENAT

Projets de loi transmis

Bij brief van 20 december 2000 zendt de Senaat over, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het niet-geamendeerde wetsontwerp tot wijziging van artikel 71, eerste lid, 4°, van de nieuwe gemeentewet (nr. 935/2).

Bij brief van 27 december 2000 zendt de Senaat over, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het niet-geëvoeerde wetsontwerp tot wijziging van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen, teneinde de datum te wijzigen waarop het College van de federale ombudsmannen zijn jaarverslag moet indienen (nr. 854/5).

Ter kennisgeving

Aangenomen wetsontwerp

Bij brief van 20 december 2000 zendt de Senaat het wetsontwerp tot goedkeuring van het Protocol tot wijziging van het Verdrag van 9 februari 1994 inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ter voldoening aan Richtlijn 1999/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtvoertuigen ondertekend te Brussel op 22 maart 2000 door de regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk Zweden, en tot wijziging van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van voormeld Verdrag en tot invoering van een Eurovignet overeenkomstig Richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993 over, zoals hij het in vergadering van die datum heeft aangenomen (nr. 1027/1).

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

REGERING

Ingediend wetsontwerp

De regering heeft het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 22 oktober 1997 betreffende de structuur en de accijnstarieven inzake minerale olie (aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet) ingediend.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Verslag

Par message du 20 décembre 2000, le Sénat transmet, en vue de la sanction royale, le projet de loi modifiant l'article 71, alinéa 1er, 4°, de la nouvelle loi communale; le Sénat ne l'ayant pas amendé (n° 935/2).

Par message du 27 décembre 2000, le Sénat transmet, en vue de la sanction royale, le projet de loi modifiant la loi du 22 mars 1995 instaurant des médiateurs fédéraux en vue de modifier la date de dépôt du rapport annuel du Collège des médiateurs fédéraux; le Sénat ne l'ayant pas évoqué (n° 854/5).

Pour information

Projet de loi adopté

Par message du 20 décembre 2000, le Sénat transmet, tel qu'il l'a adopté en séance de cette date, le projet de loi portant assentiment du Protocole modifiant l'Accord du 9 février 1994 relatif à la perception d'un droit d'usage pour l'utilisation de certaines routes par des véhicules utilitaires lourds, vu la mise en vigueur de la Directive 1999/62/CE du Parlement européen et du Conseil de l'Union européenne du 17 juin 1999 relative à la taxation des poids lourds pour l'utilisation de certaines infrastructures, signé à Bruxelles le 22 mars 2000, entre les gouvernements du Royaume de Belgique, du Royaume du Danemark, de la République fédérale d'Allemagne, du Grand-Duché de Luxembourg, du Royaume des Pays-Bas et du Royaume de Suède, et modifiant la loi du 27 décembre 1994 portant assentiment de l'Accord précité et instaurant une Eurovignette, conformément à la Directive 93/89/CEE du Conseil des Communautés européennes du 25 octobre 1993 (n° 1027/1).

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

GOUVERNEMENT

Dépôt d'un projet de loi

Le gouvernement a déposé le projet de loi modifiant la loi du 22 octobre 1997 relative à la structure et aux taux des droits d'accises sur les huiles minérales (matière visée à l'article 78 de la Constitution).

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Rapport

Bij brief van 27 december 2000 zendt de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, toegevoegd aan de minister van Mobiliteit en Vervoer, overeenkomstig artikel 2 van het koninklijk besluit van 19 april 1999, het syntheserapport van oktober 2000 van de commissie voor de Analyse van de Middelen voor Productie van Elektriciteit en de Reëvaluatie van de Energievectoren (AMPERE) en de besluiten en aanbevelingen – executive summary van de Commissie.

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw

Algemene uitgavenbegroting 2000

In uitvoering van artikel 15, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over:

- bij brieven van 6 en 19 december 2000, twee lijsten met herverdelingen van basisallocaties betreffende het ministerie van Financiën;
- bij brief van 19 december 2000, een lijst met herverdelingen van basisallocaties betreffende het ministerie van Economische Zaken;
- bij brief van 20 december 2000, een lijst met herverdelingen van basisallocaties betreffende de diensten van de eerste minister;
- bij brief van 20 december 2000, drie lijsten met herverdelingen van basisallocaties betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken;
- bij brief van 21 december 2000, een lijst met herverdelingen van basisallocaties betreffende het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid;
- bij brieven van 21 december 2000 en 4 januari 2001, twee lijsten met herverdelingen van basisallocaties betreffende het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu;
- bij brieven van 4 januari 2001, twee lijsten met herverdelingen van basisallocaties betreffende het ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

ARBITRAGEHOF

Arresten

Par lettre du 27 décembre 2000, le secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable, adjoint à la ministre de la Mobilité et des Transports, transmet, conformément à l'article 2 de l'arrêté royal du 19 avril 1999, le rapport de synthèse d'octobre 2000 de la commission pour l'Analyse des Modes de Production de l'Electricité et le Redéploiement des Energies (AMPERE) et les conclusions et recommandations – résumé exécutif de la Commission.

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

Budget général des dépenses 2000

En exécution de l'article 15, 2ème alinéa, des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale transmet:

- par lettres des 6 et 19 décembre 2000, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Finances;
- par lettre du 19 décembre 2000, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires économiques;
- par lettre du 20 décembre 2000, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant les services du premier ministre;
- par lettre du 20 décembre 2000, trois bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère de l'Intérieur;
- par lettre du 21 décembre 2000, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère de l'Emploi et du Travail;
- par lettres des 21 décembre 2000 et 4 janvier 2001, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement;
- par lettres du 4 janvier 2001, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

COUR D'ARBITRAGE

Arrêts

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- het arrest nr. 136/2000 uitgesproken op 21 december 2000 over de beroepen tot vernietiging van de artikelen 121 en 122, tweede lid, van de wet van 25 januari 1999 houdende sociale bepalingen, ingesteld door de VZW Belgisch verbond der syndicale artsenkamers, F. Rodesch en anderen, de VZW « Institut médical Edith Cavell » en anderen en het Verbond der Belgische beroepsverenigingen van geneesheren-specialisten en anderen. Het Arbitragehof vernietigt § 3 van artikel 50*bis*, ingevoerd in de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen door artikel 121 van de wet van 25 januari 1999 houdende sociale bepalingen;

(rolnummers: 1737, 1748, 1752 en 1753)

- het arrest nr. 137/2000 uitgesproken op 21 december 2000 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 12 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, gesteld door de arbeidsrechtbank te Namen bij vonnis van 15 september 1999 inzake N. Bolain tegen de NV Generali Belgium;

(rolnummer: 1772)

- het arrest nr. 138/2000 uitgesproken op 21 december 2000 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 332, vierde lid, van het Burgerlijk Wetboek, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen bij vonnis van 20 september 1999 inzake J. De Bouw tegen L. Lagae en B. Van Reempts;

(rolnummer: 1777)

- het arrest nr. 139/2000 uitgesproken op 21 december 2000 over het beroep tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van de artikelen 4 en 6 van de wet van 11 april 1999 tot wijziging van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, ingesteld door de VZW GERFA;

(rolnummer: 1797)

- het arrest nr. 140/2000 uitgesproken op 21 december 2000 over het beroep tot vernietiging van artikel 6 van de wet van 4 mei 1999 tot verbetering van de bezoldigingsregeling en van het sociaal statuut van de lokale verkozenen, ingesteld door F. Bourdon.

(rolnummer: 1872)

Ter kennisgeving

Beroep tot vernietiging

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- l'arrêt n° 136/2000 rendu le 21 décembre 2000 concernant les recours en annulation des articles 121 et 122, alinéa 2, de la loi du 25 janvier 1999 portant des dispositions sociales, introduits par l'ASBL Fédération belge des chambres syndicales de médecins, F. Rodesch et autres, l'ASBL Institut médical Edith Cavell et autres et le Groupement des unions professionnelles belges de médecins spécialistes et autres. La Cour d'arbitrage annule le § 3 de l'article 50*bis*, introduit dans la loi du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités par l'article 121 de la loi du 25 janvier 1999 portant des dispositions sociales;

(n^{os} du rôle: 1737, 1748, 1752 et 1753)

- l'arrêt n° 137/2000 rendu le 21 décembre 2000 concernant la question préjudicielle relative à l'article 12 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, posée par le tribunal du travail de Namur par jugement du 15 septembre 1999 en cause de N. Bolain contre la SA Generali Belgium;

(n° du rôle: 1772)

- l'arrêt n° 138/2000 rendu le 21 décembre 2000 concernant la question préjudicielle relative à l'article 332, alinéa 4, du Code civil, posée par le tribunal de première instance d'Anvers par jugement du 20 septembre 1999 en cause de J. De Bouw contre L. Lagae et B. Van Reempts;

(n° du rôle: 1777)

- l'arrêt n° 139/2000 rendu le 21 décembre 2000 concernant le recours en annulation totale ou partielle des articles 4 et 6 de la loi du 11 avril 1999 modifiant la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités, introduit par l'ASBL GERFA;

(n° du rôle: 1797)

- l'arrêt n° 140/2000 rendu le 21 décembre 2000 concernant le recours en annulation de l'article 6 de la loi du 4 mai 1999 visant à améliorer le statut pécuniaire et social des mandataires locaux, introduit par F. Bourdon.

(n° du rôle: 1872)

Pour information

Recours en annulation

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van het beroep tot vernietiging van artikel 2, 2° en 3°, van de wet van 18 april 2000 tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, alsook de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door de VZW Vlaams Minderhedencentrum en anderen.

(rolnummer: 2079)

Ter kennisgeving

Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- de prejudiciële vragen over artikel 3 van de gemeentekieswet van 4 augustus 1932 en artikelen 18 en 142 van het Kieswetboek, gesteld door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Honnelles;

(rolnummer: 2035)

- de prejudiciële vragen betreffende de artikelen 220, 221, 224, 265, §§ 1, 2 en 3, 266 en 283 van het koninklijk besluit van 18 juli 1977 tot coördinatie van de algemene bepalingen inzake douane en accijnzen, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen bij vonnis van 6 november 2000 inzake het ministerie van Financiën en het openbaar ministerie tegen P. Lambrecht en de NV General Logistics; de beschikking tot samenvoeging van deze zaak met de zaak nr. 2041;

(rolnummers: 2041 en 2078)

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie le recours en annulation de l'article 2, 2° et 3°, de la loi du 18 avril 2000 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat du 12 janvier 1973, de même que la loi du 15 décembre 1980 concernant l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, introduit par l'ASBL « Vlaams minderhedencentrum » et autres.

(n° du rôle: 2079)

Pour information

Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- les questions préjudicielles relatives à l'article 3 de la loi électorale communale du 4 août 1932 et aux articles 18 et 142 du Code électoral, posées par le collège des bourgmestre et échevins de la commune de Honnelles;

(n° du rôle: 2035)

- les questions préjudicielles concernant les articles 220, 221, 224, 265, §§ 1er, 2 et 3, 266 et 283, de l'arrêté royal du 18 juillet 1977 portant coordination des dispositions générales relatives aux douanes et accises, posées par le tribunal de première instance d'Anvers par jugement du 6 novembre 2000 en cause du ministère des Finances et du ministère public contre P. Lambrecht et la SA General Logistics; l'ordonnance de jonction de cette affaire avec l'affaire n° 2041;

(n^{os} du rôle: 2041 et 2078)

- de prejudiciële vragen over artikel 57, § 2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zoals gewijzigd bij artikel 65 van de wet van 15 juli 1996, gesteld door de arbeidsrechtbank te Kortrijk bij vonnis van 4 oktober 2000 inzake S. Amasihohu tegen het OCMW van Kortrijk, bij vonnis van 11 oktober 2000 inzake M. Lindner tegen het OCMW van Kortrijk, bij vonnis van 25 oktober 2000 inzake M. Doe tegen het OCMW van Wevelgem, bij vonnis van 8 november 2000 inzake M. Robleh Reali tegen het OCMW van Anzegem, door de arbeidsrechtbank te Gent bij vonnis van 17 november 2000 inzake G. Do tegen het OCMW van Gent, door de arbeidsrechtbank te Kortrijk bij vonnis van 22 november 2000 inzake M. Benouadah en M. Abderrahim tegen het OCMW van Kortrijk; en door het arbeidshof te Antwerpen bij arrest van 13 december 2000 inzake M. Rahaoui tegen het OCMW van Antwerpen; de beschikkingen tot samenvoeging van deze zaken; (rolnummers: 2054, 2058, 2069, 2075, 2081, 2083, 2084 en 2100)

- de prejudiciële vraag over artikel 3, 4°, van de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten, gesteld door de Raad van State bij arrest van 11 oktober 2000 inzake L. Robert tegen het Waals Gewest, de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen en het OCMW van Charleroi; (rolnummer: 2067)

- de prejudiciële vraag over de artikel 96 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, gesteld door de rechtbank van koophandel te Brugge bij vonnis van 31 oktober 2000 inzake de NV Opel Belgium tegen de BVBA D.C.V. Motors; (rolnummer: 2070)

- de prejudiciële vragen betreffende de artikelen 531 (zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij artikel 12 van de wet van 6 april 1992), 610 en 1088 van het Gerechtelijk Wetboek en betreffende artikel 14, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gesteld door de Raad van State bij arrest van 16 oktober 2000 inzake van G. Wijnen tegen de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders te Mechelen; (rolnummer: 2073)

- les questions préjudicielles relatives à l'article 57, § 2, de la loi organique du 8 juillet 1976 sur les centres publics d'aide sociale, telle que modifiée par l'article 65 de la loi du 15 juillet 1996, posées par le tribunal du travail de Courtrai par jugement du 4 octobre 2000 en cause de S. Amasihohu contre le CPAS de Courtrai, par jugement du 11 octobre 2000 en cause de M. Lindner contre le CPAS de Courtrai, par jugement du 25 octobre 2000 en cause de M. Doe contre le CPAS de Wevelgem, par jugement du 8 novembre 2000 en cause de M. Robleh Reali contre le CPAS d'Anzegem, par le tribunal du travail de Gand par jugement du 17 novembre 2000 en cause de G. Do contre le CPAS de Gand, par le tribunal du travail de Courtrai par jugement du 22 novembre 2000 en cause de M. Benouadah et M. Abderrahim contre le CPAS de Courtrai et par le tribunal du travail d'Anvers par arrêt du 13 décembre 2000 en cause de M. Rahaoui contre le CPAS d'Anvers; les ordonnances de jonction de ces affaires; (n°s du rôle: 2054, 2058, 2069, 2075, 2081, 2083, 2084 et 2100)

- la question préjudicielle concernant l'article 3, 4°, de la loi du 12 novembre 1997 relative à la publicité de l'administration dans les provinces et les communes, posée par le Conseil d'Etat par arrêt du 11 octobre 2000 en cause de L. Robert contre la Région wallonne, la Députation permanente du Conseil provincial du Hainaut et le CPAS de Charleroi; (n° du rôle: 2067)

- la question préjudicielle relative à l'article 96 de la loi du 14 juillet 1991 concernant les pratiques commerciales et l'information et la protection du consommateur, posée par le tribunal de commerce de Bruges par jugement du 31 octobre 2000 en cause de la SA Opel Belgium contre la SPRL D.C.V. Motors; (n° du rôle: 2070)

- les questions préjudicielles relatives aux articles 531 (d'application tel qu'avant modification par l'article 12 de la loi du 6 avril 1992), 610 et 1088 du Code judiciaire et concernant l'article 14, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, posées par le Conseil d'Etat par arrêt du 16 octobre 2000 en cause de G. Wijnen contre la chambre d'arrondissement des huissiers de justice de Malines; (n° du rôle: 2073)

- de prejudiciële vraag over artikel 68*bis*, § 2, 2°, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zoals ingevoegd bij artikel 1 van de wet van 8 mei 1989 en gewijzigd bij artikel 200 van de wet van 29 december 1990, gesteld door de arbeidsrechtbank te Dendermonde bij vonnis van 7 november 2000 inzake P. Lebon tegen het OCMW van Beveren; (rolnummer: 2074)

- de prejudiciële vraag over artikelen 8, § 1, eerste lid, *in fine*, en 37, § 1, 2° van de pachtwet van 4 november 1969, zoals gewijzigd bij de wet van 7 november 1988, gesteld door de vrederechter van het kanton Fexhe-Slins bij vonnis van 13 november 2000 inzake Y. de Grady de Horion, O. Marion, Y. de Grady de Horion en O. de Grady de Horion tegen J. Lejeune, C. Labye, L. Lejeune en N. Halleux;

(rolnummer: 2080)

- de prejudiciële vraag betreffende artikel 135, § 2, van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 30 van de wet van 12 maart 1998, gesteld door het hof van beroep te Gent bij arrest van 23 november 2000 inzake I. Victor tegen J. Goekint en A. Vermeesch in eerste deel en J. Goekint, P. Goekint, B. Goekint, A. Vermeesch en M. Quaghebeur in tweede deel.

(rolnummer: 2082)

Ter kennisgeving

- la question préjudicielle relative à l'article 68*bis*, § 2, 2°, de la loi organique du 8 juillet 1976 concernant les centres publics d'aide sociale, tel qu'inséré par l'article 1er de la loi du 8 mai 1989 et modifié par l'article 200 de la loi du 29 décembre 1990, posée par le tribunal du travail de Termonde par jugement du 7 novembre 2000 en cause de P. Lebon contre le CPAS de Beveren; (n° du rôle: 2074)

- la question préjudicielle relative aux articles 8, § 1er, alinéa 1er, *in fine*, et 37, § 1er, 2°, de la loi du 4 novembre 1969 sur le bail à ferme, telle qu'elle a été modifiée par la loi du 7 novembre 1988, posée par le juge de paix du canton de Fexhe-Slins par jugement du 13 novembre 2000 en cause de Y. de Grady de Horion, O. Marion, Y. de Grady de Horion et O. de Grady de Horion contre J. Lejeune, C. Labye, L. Lejeune et N. Halleux;

(n° du rôle: 2080)

- la question préjudicielle relative à l'article 135, § 2, du Code d'instruction criminelle, tel que modifié par l'article 30 de la loi du 12 mars 1998, posée par la cour d'appel de Gand par arrêt du 23 novembre 2000 en cause de I. Victor contre J. Goekint et A. Vermeesch en premier lieu et J. Goekint, P. Goekint, B. Goekint, A. Vermeesch et M. Quaghebeur en second lieu.

(n° du rôle: 2082)

Pour information

REKENHOF

Opmerkingen

COUR DES COMPTES

Observations

Bij brief van 22 december 2000 deelt het Rekenhof mee dat het een afschrift heeft ontvangen van de beraadslaging nr. 3178 die de Ministerraad op 15 december 2000 heeft aangenomen en waarbij machtiging wordt verleend tot het vastleggen, het ordonnanceren en het betalen van uitgaven ten belope van 2.400,0 miljoen BEF, boven de kredieten geopend in de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2000 voor het programma 19.55.2 – Dotaties aan de Regie der Gebouwen en aan te rekenen op de basisallocatie 55.26.61.05 – Krediet ter beschikking te stellen van de Regie der Gebouwen in het kader van het "Meerjarenplan Justitie" voor de bouw van gesloten centra voor illegalen en van een transitcentrum van de sectie 19 – Ambtenarenzaken, enerzijds, en tot het vastleggen, het ordonnanceren en het betalen van uitgaven ten belope van 50,0 miljoen BEF, boven de kredieten geopend in de voormelde algemene uitgavenbegroting voor het programma 26.55.3 – Opvang vluchtelingen en aan te rekenen op de basisallocatie 55.32.74.02 – Informatica investeringen van de sectie 26 – Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, anderzijds.

Zijn College heeft, wat de aanwending betreft van de procedure voorzien in artikel 44 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, in het onderhavige geval geen opmerkingen te formuleren.

Ter kennisgeving

Wijzigingen van het personeelsstatuut

Bij brief van 29 december 2000 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof, overeenkomstig de bepalingen van artikel 9 van de wet van 6 maart 1925 betreffende de jaarwedden van de leden van het Rekenhof en van het personeel van de tot deze inrichting behorende diensten, de wijzigingen over die het Rekenhof beslist heeft aan zijn personeelsstatuut aan te brengen.

Die wijzigingen werden door de algemene vergadering van het Rekenhof van 11 februari en 1 juli 1998 en door de algemene vergadering van 10 januari, 6, 18 en 31 oktober en 8 november 2000 goedgekeurd na het advies te hebben ingewonnen van de commissie voor overleg met de vakverenigingen.

Ingediend ter griffie

JAARVERSLAG

Instituut voor de nationale rekeningen

Par lettre du 22 décembre 2000, la Cour des comptes fait connaître qu'elle a reçu copie de la délibération n° 3178 prise par le Conseil des ministres le 15 décembre 2000 et par laquelle sont autorisés l'engagement, l'ordonnancement et le paiement de dépenses à concurrence de 2.400,0 millions de francs, au-delà des crédits ouverts au Budget général des dépenses de l'année budgétaire 2000, pour le programme 19.55.2 – Dotations à la Régie des Bâtiments, et qui seront imputées à l'allocation de base 55.26.61.05 – Crédit mis à la disposition de la Régie des Bâtiments dans le cadre du "Plan pluriannuel Justice" pour la construction de centres fermés pour illégaux et d'un centre de transit de la section 19 – Fonction publique, d'une part, et l'engagement, l'ordonnancement et le paiement de dépenses à concurrence de 50,0 millions de francs, au-delà des crédits ouverts au Budget général des dépenses susmentionné pour le programme 26.55.3 – Accueil réfugiés, et qui seront imputées à l'allocation de base 55.32.74.02 – Informatique investissements de la section 26 – Affaires sociales, Santé publique et Environnement, d'autre part.

Son Collège n'a, dans le cas présent, aucune observation à formuler concernant l'application de la procédure prévue à l'article 44 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat.

Pour information

Modifications du statut du personnel

Par lettre du 29 décembre 2000, le premier président de la Cour des comptes transmet, conformément aux dispositions de l'article 9 de la loi du 6 mars 1925 relative aux traitements des membres de la Cour des comptes et du personnel des services de cette institution, les modifications que la Cour a décidé d'apporter au statut de son personnel.

Ces modifications ont été adoptées, après avis du Comité consultatif syndical lors des assemblées générales des 11 février et 1er juillet 1998 et des 10 janvier, 6, 18 et 31 octobre, et 8 novembre 2000.

Dépôt au greffe

RAPPORT ANNUEL

Institut des comptes nationaux

Bij brief van 14 december 2000 zendt de voorzitter van het Instituut voor de nationale rekeningen het activiteitenverslag 1999 van het Instituut voor de nationale rekeningen over, opgesteld in toepassing van artikel 120 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

Ingediend ter griffie, in de bibliotheek en verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw

Par lettre du 14 décembre 2000, le président de l'Institut des comptes nationaux transmet le rapport d'activité 1999 de l'Institut des comptes nationaux, élaboré en application de l'article 120 de la loi du 21 décembre 1994 portant des dispositions sociales et diverses.

Dépôt au greffe, à la bibliothèque et renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

mercredi

10-01-2001

10-01-2001

14:15 uur

14:15 heures

INHOUD

Berichten van verhindering	1
WETSONTWERP EN WETSVOORSTELLEN	1
Wetsontwerp tot oprichting van een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank (overgezonden door de Senaat) (800/1 tot 9)	1
<i>Algemene bespreking</i>	1
<i>Sprekers: Jo Vandeurzen, rapporteur, Tony Van Parys</i>	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	3
Wetsvoorstel van de heer Fred Erdman tot wijziging van titel III van het tweede deel van boek III van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de structuren van de balie (892/1 tot 11)	4
- Wetsvoorstel van de heer Fred Erdman tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van natuurlijke personen en van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis ten gevolge van de nieuwe structuren van de balie (915/1 tot 5)	4
- Wetsvoorstel van de heer Servais Verherstraeten tot wijziging, wat de Nationale Orde van advocaten betreft, van het tweede deel, boek III, van het Gerechtelijk Wetboek (108/1 en 2)	4
- Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de balie (433/1 en 2)	4
- Wetsvoorstel van de heren Gerolf Annemans, Bart Laeremans en Francis Van den Eynde tot wijziging, wat de Nationale Orde van advocaten betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (445/1 en 2)	4
- Wetsvoorstel van de heren Claude Desmedt, Charles Michel en Thierry Giet, mevrouw Jacqueline Herzet en de heer Jean-Pierre Grafé tot wijziging van de artikelen 488 tot 508 van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op de oprichting van een Federale Orde van advocaten (465/1 en 2)	4
<i>Algemene bespreking</i>	4
<i>Sprekers: Jo Vandeurzen, rapporteur, Anne Barzin, Fred Erdman, Bart Laeremans, Jean-Jacques Viseur, Hugo Coveliers, voorzitter van de VLD-fractie, Jacqueline Herzet, Geert Bourgeois, Thierry Giet, Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	20
<i>Sprekers: Bart Laeremans, Fred Erdman</i>	
Wetsvoorstel van de heer Richard Fournaux tot wijziging van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument teneinde een	21

SOMMAIRE

Excusés	1
PROJET ET PROPOSITIONS DE LOI	1
Projet de loi créant une assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police (transmis par le Sénat) (800/1 à 9)	1
<i>Discussion générale</i>	1
<i>Orateurs: Jo Vandeurzen, rapporteur, Tony Van Parys</i>	
<i>Discussion des articles</i>	3
Proposition de loi de M. Fred Erdman modifiant le titre III de la deuxième partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne les structures du barreau (892/1 à 11)	4
- Proposition de loi de M. Fred Erdman modifiant le Code judiciaire, la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques et la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante afin de tenir compte des nouvelles structures du barreau (915/1 à 5)	4
- Proposition de loi de M. Servais Verherstraeten modifiant la deuxième partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne l'Ordre national des avocats (108/1 et 2)	4
- Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant les dispositions du Code judiciaire relatives au barreau (433/1 et 2)	4
- Proposition de loi de MM. Gerolf Annemans, Bart Laeremans et Francis Van den Eynde modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne l'Ordre national des avocats (445/1 et 2)	4
- Proposition de loi de MM. Claude Desmedt, Charles Michel, Thierry Giet, Mme Jacqueline Herzet et M. Jean-Pierre Grafé modifiant les articles 488 à 508 du Code judiciaire, en vue de créer un Ordre fédéral des avocats (465/1 et 2)	4
<i>Discussion générale</i>	4
<i>Orateurs: Jo Vandeurzen, rapporteur, Anne Barzin, Fred Erdman, Bart Laeremans, Jean-Jacques Viseur, Hugo Coveliers, président du groupe VLD, Jacqueline Herzet, Geert Bourgeois, Thierry Giet, Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
<i>Discussion des articles</i>	20
<i>Orateurs: Bart Laeremans, Fred Erdman</i>	
Proposition de loi de M. Richard Fournaux modifiant la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur en vue de réglementer l'usage	21

regeling te treffen voor het gebruik van de benaming "fabriekswinkel" (164/1 en 2)

Algemene bespreking

Sprekers: **Richard Fournaux, Jacqueline Herzet, Marc Verwilghen**, minister van Justitie , **Hugo Coveliers**, voorzitter van de VLD-fractie

21

de la dénomination "magasin d'usine" (164/1 et 2)

Discussion générale

Orateurs: **Richard Fournaux, Jacqueline Herzet, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice , **Hugo Coveliers**, président du groupe VLD

21

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 10 JANUARI 2001

14:36 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 10 JANVIER 2001

14:36 heures

De vergadering wordt geopend om 14.34 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering: Marc Verwilghen

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Berichten van verhindering

Buitenslands: Jef Valkeniers
Jean-Pierre Detremmerie: met zending buitenslands

Wetsontwerp en wetsvoorstellen

01 Wetsontwerp tot oprichting van een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank (overgezonden door de Senaat) (800/1 tot 9)

Algemene bespreking

De algemene bespreking is geopend.

01.01 **Jo Vandeurzen**, rapporteur: Het wetsontwerp beoogt de oprichting van een algemene vergadering voor vrederechters en rechters in de politierechtbanken.

Het ontwerp dat in de Senaat werd besproken, heeft voor weinig discussies gezorgd in de Kamer. Er was een aantal aanpassingen en overgangsmaatregelen nodig. Er werden vragen gesteld over de opportuniteit van de organisatie van deze algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbanken op het niveau van het hof van beroep en niet per gerechtelijk arrondissement.

La séance est ouverte à 14.34 heures par M. Herman De Croo, président.

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance: Marc Verwilghen

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Excusés

Jef Valkeniers : à l'étranger
Jean-Pierre Detremmerie: en mission à l'étranger

Projet et propositions de loi

01 Projet de loi créant une assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police (transmis par le Sénat) (800/1 à 9)

Discussion générale

La discussion générale est ouverte.

01.01 **Jo Vandeurzen**, rapporteur: Le présent projet de loi vise à mettre en place une assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police.

Examiné d'abord au Sénat, le projet de loi n'a guère suscité de discussions à la Chambre. Une série de modifications et de mesures transitoires s'imposaient. Des questions ont été posées sur l'opportunité d'instituer cette assemblée générale au niveau des cours d'appel plutôt qu'au niveau des arrondissements judiciaires.

De minister erkende dat er problemen zouden ontstaan in verband met de inwerkingtreding van het ontwerp.

De algemene vergadering zal alle taken op zich nemen die een algemene vergadering gewoonlijk vervult, zoals de vorming en ondersteuning van de leden en het vastleggen van de algemene deontologische regels.

Er werd gesproken over de organisatie van de algemene vergadering.

Een aantal amendementen heeft betrekking op het feit dat vrederechters geen deel uitmaken van een korps. Daarom zou het volgens sommige collega's juridisch verkeerd zijn hen een korpschef toe te wijzen.

De voorzitter van de commissie Justitie vroeg aandacht voor een aantal technische verbeteringen van de tekst.

De regering diende tijdens de bespreking via een amendement een totaal ander ontwerp in. De minister stelde voor om de voorzitter van de rechtbank als korpschef te behouden. Daardoor wordt echter een aantal nieuwe problemen gecreëerd. Daarop werden door de regering zelf nog vele amendementen ingediend, waarop heel wat kritiek werd geuit, zelfs door de meerderheid. De minister had daarvoor begrip maar wenste de depolitisering van de magistratuur te bespoedigen. Bovendien moet een aantal overgangsbepalingen van de Octopuswet worden aangepast. Het advies van de korpsoversten werd immers beschouwd als strijdig met de scheiding van de machten.

Uiteindelijk werd het wetsontwerp aangenomen met 9 stemmen bij 6 onthoudingen. (*Applaus op alle banken*)

01.02 Tony Van Parys (CVP): Ik dank de heer Vandeurzen voor zijn uitstekend verslag.

Ik vroeg me af hoe het zou zijn met de zus van minister Didier Reynders. Het antwoord op deze vraag vinden we terug in het nieuwe wetsontwerp tot oprichting van een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank.

Op het einde van de bespreking van dit ontwerp diende de regering een amendement in betreffende artikel 20. Het is een zeer technisch amendement

Le ministre a concédé que l'entrée en vigueur du projet de loi entraînerait des problèmes.

L'assemblée générale se chargera de toutes les tâches habituellement exercées par une telle assemblée, comme la formation des membres et l'assistance requise, ainsi que la détermination de règles déontologiques générales.

La commission a également abordé l'organisation de l'assemblée générale.

Un certain nombre d'amendements concernent les juges de paix qui ne font pas partie d'un corps. Plusieurs collègues estiment qu'il serait dès lors juridiquement inapproprié de leur désigner un chef de corps.

Le président de la commission de la Justice a indiqué que le texte requiert quelques aménagements techniques.

Sous le couvert d'un amendement, le gouvernement a déposé au cours de la discussion, un tout autre texte. Le ministre a proposé de maintenir le président du tribunal en tant que chef de corps. Cette proposition génère cependant à son tour un certain nombre de problèmes. Par la suite, le gouvernement a encore déposé de nombreux amendements qui ont fait l'objet de maintes critiques, même de la majorité. Le ministre s'est montré très compréhensif mais souhaite accélérer la dépolitisation de la magistrature. Il fallait, par ailleurs, adapter plusieurs dispositions transitoires de la loi exécutant les accords octopartites. Il avait, en effet, été considéré que l'avis des chefs de corps porte atteinte au principe de la séparation des pouvoirs.

Le projet de loi a été adopté par 9 voix et 6 abstentions. (*Applaudissements sur tous les bancs*)

01.02 Tony Van Parys (CVP): Je remercie M. Vandeurzen pour son excellent rapport.

Je me suis demandé ce qu'il adviendrait de la sœur du ministre Reynders. La réponse à cette question se trouve dans le nouveau projet de loi créant une assemblée générale des juges de paix et des juges de tribunal de police.

Au terme de la discussion de ce projet de loi, le gouvernement a déposé un amendement à l'article 20. Il s'agit d'un amendement très technique qui ne

dat slechts op twee dossiers van toepassing is: de benoeming van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in Luik en de benoeming van de advocaat-generaal in Bergen. Voor deze benoeming is dus de oude procedure niet meer van toepassing. Dit gebeurde waarschijnlijk ander grote druk van de PRL. De druk van de PRL was zeer groot in verband met nieuwe benoemingen, de minister van Justitie heeft deze twee dossiers echter voor zich uitgeschoven. Dit kon ons enkel verheugen, ware het niet dat we enkele fundamentele bedekkingen hebben bij deze handelwijze. Ten eerste is dit een legistische draak zonder voorgaande. Ten tweede heeft de minister er zo lang mee getalmd dat de oude procedure niet meer toegepast kon worden. Het gevolg is onbehoorlijk. Op de rechtbank van eerste aanleg in Luik moet men sinds twee jaar zonder korpsoverste functioneren. Men zal ten vroegste op het einde van dit jaar tot een benoeming komen.

Kunnen wij ons in een belangrijke arrondissement een dergelijke situatie veroorloven? Het ontbreken van een korpsoverste zal de sfeer weinig ten goede komen, want de twee vice-voorzitters zullen elkaar beconcurreren. Ook de goede rechtsbedeling zal daardoor worden geschaad.

De CVP is niet gekant tegen de oprichting van een algemene vergadering op zich. Onze partij zal zich onthouden omwille van het legistische misbruik van dit wetsontwerp. Ik roep de voorzitter op om ook hierover te waken. (*Applaus*)

De **voorzitter**: Ik wil in dat verband de leden wijzen op de publicatie in het *Belgisch Staatsblad* van 3 januari 2001.

De algemene bespreking is gesloten.

Bespreking van de artikelen

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) (800/8)

Het opschrift werd door de commissie gewijzigd in "wetsontwerp tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de oprichting van een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank".

Het wetsontwerp telt 23 artikelen.

Er werden geen amendementen ingediend.

s'applique qu'à deux dossiers : la nomination du président du tribunal de première instance de Liège et la nomination de l'avocat général de Mons. Donc, pour ces deux nominations, l'ancienne procédure n'est plus d'application. Il est vraisemblable que le PRL a exercé de fortes pressions pour faire approuver cette mesure. Et les pressions du parti libéral francophone ont dû être particulièrement fortes en ce qui concerne les nouvelles nominations. Toutefois, le ministre de la Justice a reporté le traitement de ces deux dossiers. Nous ne pourrions que nous en réjouir si la méthode mise en œuvre ne nous inspirait pas de très sérieux doutes. D'abord, nous sommes en présence d'un cas unique de mauvaise légistique. Ensuite, le ministre a tellement tergiversé que l'ancienne procédure était devenue inapplicable. Le résultat est inconvenant : le tribunal de première instance de Liège n'a plus de chef de corps depuis deux ans et il ne sera procédé à une nomination qu'à la fin de cette année, au plus tôt.

Pouvons-nous nous permettre une telle situation dans un arrondissement important ? L'absence d'un chef de corps n'est guère propice à un climat serein, les deux vice-présidents se faisant concurrence, et nuit à l'administration de la justice.

Le CVP ne s'oppose pas à la création d'une assemblée générale en tant que telle. Notre parti s'abstiendra cependant lors du vote pour protester contre l'abus législatif de ce projet de loi. J'en appelle d'ailleurs au président pour qu'il y soit attentif. (*Applaudissements*)

Le **président**: A cet égard, je tiens à attirer l'attention des membres sur la publication au *Moniteur Belge* du 3 janvier 2001.

La discussion générale est close.

Discussion des articles

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) (800/8)

L'intitulé a été modifié par la commission en "projet de loi modifiant diverses dispositions en vue de créer une assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police".

Le projet de loi compte 23 articles.

Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 23 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 à 23 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

02 Wetsvoorstel van de heer Fred Erdman tot wijziging van titel III van het tweede deel van boek III van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de structuren van de balie (892/1 tot 11)

- Wetsvoorstel van de heer Fred Erdman tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van natuurlijke personen en van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis ten gevolge van de nieuwe structuren van de balie (915/1 tot 5)

- Wetsvoorstel van de heer Servais Verherstraeten tot wijziging, wat de Nationale Orde van advocaten betreft, van het tweede deel, boek III, van het Gerechtelijk Wetboek (108/1 en 2)

- Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de balie (433/1 en 2)

- Wetsvoorstel van de heren Gerolf Annemans, Bart Laeremans en Francis Van den Eynde tot wijziging, wat de Nationale Orde van advocaten betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (445/1 en 2)

- Wetsvoorstel van de heren Claude Desmedt, Charles Michel en Thierry Giet, mevrouw Jacqueline Herzet en de heer Jean-Pierre Grafé tot wijziging van de artikelen 488 tot 508 van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op de oprichting van een Federale Orde van advocaten (465/1 en 2)

Ik stel u voor een enkele bespreking aan deze zes wetsvoorstellen te wijden.

Algemene bespreking

De algemene bespreking is geopend.

02.01 Jo Vandeurzen, rapporteur: De bepalingen in het gerechtelijk wetboek, die thans de structuur van de Nationale Orde van advocaten regelen, beantwoorden niet meer aan de realiteit. In Vlaanderen heeft zich de "Vereniging van Vlaamse Balies" (VVB) georganiseerd en in Wallonië de *Conférence des barreaux francophones et germanophones*. Het is een dringende noodzaak om de werking van de advocatuur opnieuw in een correct wettelijk kader te brengen. Collega Verherstraeten heeft samen met collega Van Parys en mijzelf een wetsvoorstel ingediend om de Nationale Orde van advocaten te splitsen, omdat er

02 Proposition de loi de M. Fred Erdman modifiant le titre III de la deuxième partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne les structures du barreau (892/1 à 11)

- Proposition de loi de M. Fred Erdman modifiant le Code judiciaire, la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques et la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante afin de tenir compte des nouvelles structures du barreau (915/1 à 5)

- Proposition de loi de M. Servais Verherstraeten modifiant la deuxième partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne l'Ordre national des avocats (108/1 et 2)

- Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant les dispositions du Code judiciaire relatives au barreau (433/1 et 2)

- Proposition de loi de MM. Gerolf Annemans, Bart Laeremans et Francis Van den Eynde modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne l'Ordre national des avocats (445/1 et 2)

- Proposition de loi de MM. Claude Desmedt, Charles Michel, Thierry Giet, Mme Jacqueline Herzet et M. Jean-Pierre Grafé modifiant les articles 488 à 508 du Code judiciaire, en vue de créer un Ordre fédéral des avocats (465/1 et 2)

Je vous propose de consacrer une seule discussion à ces six propositions de loi.

Discussion générale

La discussion générale est ouverte.

02.01 Jo Vandeurzen, rapporteur: Les dispositions du code judiciaire, qui organisent actuellement la structure de l'ordre national des avocats, ne répondent plus à la réalité. Une association des barreaux flamands – la "Vereniging van Vlaamse Balies" – s'est constituée en Flandre et son pendant wallon est la "Conférence des barreaux francophones et germanophone". Le fonctionnement de la profession d'avocat doit d'urgence être réinséré dans un cadre légal approprié. J'ai moi-même déposé, avec nos collègues Verherstraeten et Van Parys, une proposition de loi tendant à scinder l'ordre national

een diepe onenigheid is tussen de Franstalige en Nederlandstalige balies. Er zou een Vlaamse, respectievelijk Franstalige, Orde opgericht worden met grote autonomie. Het voorstel laat de structuur van de lokale werking ongemoeid.

Collega Bourgeois diende een tweede wetsvoorstel in naar aanleiding van de discussie over de verdeling van de vergoedingen voor de kosteloze rechtsbijstand. In plaats van een overkoepelende structuur stelt hij een samenwerking voor onder de vorm van geregeld contact tussen de dekens van de beide ordes.

Een derde wetsvoorstel werd ingediend door collega's Laeremans, Annemans en Van den Eynde, die hierbij aansluiten.

Een laatste wetsvoorstel werd ingediend door de toenmalige collega's Desmedt en Michel en de collega's Giet, Herzet en Grafé. Ze gaan uit van het behoud van een federale overkoepelende structuur met een beperkt aantal bevoegdheden. Ze stellen voor om een andere manier van besluitvorming te organiseren om een aantal blokkeringsrisico's te vermijden.

De minister van Justitie herinnert eraan dat de advocaten veelal afwezig waren in het debat.

Het verschil in inzicht tussen de Franstalige en de Vlaamse partijen noopt tot meer overleg.

De heer Erdman heeft een nieuw wetsvoorstel ingediend dat de basis werd van een verder gezette formele discussie in de commissie. Het vertrekt vanuit twee autonome instellingen: de Vlaamse balies en de *Conférence des barreaux francophones et germanophones*. Alle lokale balies zijn bij één van de twee orden aangesloten. De organisatie en de werking wordt bij KB vastgesteld in een reglement van inwendige orde.

De bestaande vordering van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie blijft bestaan. Maar de twee instellingen kunnen eveneens een vordering tot nietigverklaring aanhangig maken bij een scheidsgerecht, voorgezeten door de prostaftouder van de Orde van de advocaten bij het Hof van Cassatie. De vordering moet in dat geval volgen op een overleg op het niveau van de Federale Raad van de balies. Het scheidsgerecht spreekt recht in laatste aanleg.

De instelling door één van beide ordes van een vordering tot vernietiging heeft geen schorsende

des avocats, en raison des divergences profondes opposant les barreaux francophones et néerlandophones. Il s'agit de créer un ordre flamand et un ordre francophone, dotés chacun d'une large autonomie, notre proposition ne modifiant en rien la structure à l'échelle locale.

M. Bourgeois a déposé une deuxième proposition de loi à l'occasion de la discussion relative à la répartition des indemnités pour l'assistance judiciaire gratuite. Plutôt qu'une structure faïtière, il propose une coopération sous la forme de contacts réguliers entre les doyens des deux ordres.

Une troisième proposition, déposée par MM. Laeremans, Annemans et Van Den Eynde, rejoint la précédente.

Enfin, une dernière proposition a été déposée par MM. Desmedt et Michel, encore députés à l'époque, ainsi que MM. Giet et Grafé et Mme Herzet, qui souhaitent le maintien d'une structure faïtière fédérale dotée de compétences restreintes et proposent la mise en place d'un autre processus de décision en vue d'éviter certains risques de blocage.

Le ministre de la Justice a rappelé que, dans une large mesure, les avocats ont été absents de ce débat.

La divergence de vues entre les francophones et les partis flamands contraint à davantage de concertation.

M. Erdman a déposé une nouvelle proposition de loi qui a constitué la base d'une nouvelle discussion formelle en commission. Elle se fonde sur l'existence de deux institutions autonomes : les barreaux flamands et la Conférence des barreaux francophones et germanophone. Tous les barreaux locaux sont affiliés à l'un des deux ordres. L'organisation et le fonctionnement sont définis, par arrêté royal, dans le cadre d'un règlement d'ordre intérieur.

La requête du procureur général près la Cour de cassation est maintenue. Mais les deux institutions peuvent également introduire un recours en annulation auprès d'un tribunal arbitral, présidé par l'ancien bâtonnier du barreau de cassation. En l'occurrence, le recours doit faire suite à une concertation au niveau du conseil fédéral des barreaux. Le tribunal arbitral statue en dernière instance.

L'introduction par l'un des deux barreaux d'un recours en annulation n'a pas d'effet suspensif à

werking ten opzichte van het geviseerde reglement.

l'égard du règlement visé.

De teksten bevatten ook een aantal overgangsbepalingen betreffende de werking van de Belgische Nationale Orde van advocaten.

Les textes comportent également certaines dispositions transitoires relatives au fonctionnement de l'Ordre national belge des avocats.

Ondanks de eensgezindheid betreffende de basisstructuur van de voorstellen, werd er kritiek geuit. Zo zou het volgens sommigen moeilijk uit te maken zijn wanneer er sprake is van een schending van de "algemeen geldende deontologische regels". Er was kritiek op de samenstelling van het scheidsgerecht en de rol van de pro-stafhouder.

Des critiques ont été formulées, en dépit du consensus concernant la structure de base des propositions. Certains estiment, en effet, qu'il serait difficile de déterminer les cas dans lesquels il serait question d'une violation des "règles déontologiques d'application générale". La composition du tribunal arbitral et le rôle de l'ancien bâtonnier ont également fait l'objet de critiques.

Heel wat Franstalige collega's stelden dat er een minimale beslissingsbevoegdheid moest worden behouden op het federale niveau, teneinde de balie bij de nationale en internationale organen te vertegenwoordigen. De indieners van het wetsvoorstel argumenteerden dat vooral in de Federale Raad overleg moet worden gepleegd. Indien er geen akkoord wordt bereikt, kan elke instelling haar vertegenwoordigers afvaardigen.

Pour de nombreux collègues francophones, il faut maintenir une compétence de décision minimum au niveau fédéral, afin de représenter le barreau auprès des organes nationaux et internationaux. L'auteur de la proposition de loi a fait valoir que la concertation doit essentiellement avoir lieu au sein du conseil fédéral. A défaut d'un accord, chaque institution pourra déléguer ses propres représentants.

De vertegenwoordiger van de minister formuleerde in de algemene bespreking nog een aantal technische opmerkingen.

Le représentant du ministre a, par ailleurs, formulé un certain nombre d'observations techniques dans le cadre de la discussion générale.

Mevrouw Barzin zal verslag uitbrengen over de artikels die door de heer Erdman werden ingediend. *(Applaus)*

Mme Barzin fera rapport sur les différents articles déposés par M. Erdman. *(Applaudissements)*

02.02 Anne Barzin, rapporteur : De commissie heeft zich voor de bespreking van de wijziging van de structuren van de balie gebaseerd op het wetsvoorstel nr. 892 van de heer Erdman. In de discussies stond meer bepaald artikel 4 van het wetsvoorstel centraal, dat ertoe strekt de artikelen 488 tot 508 van het Gerechtelijk Wetboek te vervangen. De artikelen 488 en 489 betreffen de samenstelling en de organen van de *Conférence des barreaux francophones et germanophone* en de Vereniging van Vlaamse balies. Artikel 490 bepaalt dat de stafhouder van de Orde van advocaten bij het Hof van Cassatie zitting heeft in de algemene vergadering van de *Conférence* en van de VVB.

02.02 Anne Barzin, rapporteur: La commission s'est basée sur la proposition de loi n° 892 de M. Erdman pour discuter de la modification des structures du barreau. Elle a principalement discuté de l'article 4 de cette proposition, qui avait pour objet de remplacer les articles 488 à 508 du Code judiciaire. Les articles 488 et 489 concernent la composition et les organes de la Conférence des barreaux francophones et germanophones et de la *Vereniging van Vlaamse balies*. (VVB) L'article 490 prévoit que le bâtonnier de l'Ordre des avocats à la Cour de cassation siège à l'assemblée générale de la Conférence et de la VVB.

Het nieuwe artikel 491 zegt dat de organisatie en de werking van de Vereniging van Vlaamse balies en de *Conférence des barreaux francophones et germanophone* conform bepaalde procedures worden vastgesteld in een reglement van orde. De artikelen 492 tot 494 regelen een aantal kwesties in verband met de vertegenwoordiging van deze organen. De VVB en de *Conférence* hebben tot taak te waken over de eer, de rechten en de gemeenschappelijke beroepsbelangen van de

Le nouvel article 491 prévoit que les modalités de l'organisation de la Conférence et de la VVB sont déterminées par un règlement d'ordre intérieur suivant certaines procédures et les articles 492 à 494 règlent les questions relatives à leur représentation. Elles auront comme mission de veiller à l'honneur, aux droits et intérêts professionnels des avocats et sont compétentes dans les domaines de l'aide juridique, des stages et des formations. Par le biais de règlements, elles

advocaten en zijn bevoegd voor de juridische bijstand, de stage en de beroepsopleiding. Ze nemen maatregelen die nuttig zijn inzake opleiding, tuchtrechtelijke regels en loyaliteit in het beroep, en inzake de behartiging van de belangen van de advocaat en van de rechtzoekende. Voorts bepalen zij de regels en gebruiken van het beroep van advocaat met het oog op de betrekkingen tussen de leden van de onderscheiden balies. De reglementen worden ter kennis gebracht van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, de procureurs-generaal bij de hoven van beroep, de andere instelling en de stafhouders van alle balies.

De bespreking in commissie handelde vooral over artikel 501 van het Gerechtelijk Wetboek. De heer Bourgeois vestigde de aandacht van de commissieleden op het probleem van de samenloop tussen de beide vorderingen en op de samenstelling van het scheidsgerecht, voornamelijk wat de advocaten bij het Hof van Cassatie betreft. De heer Bourgeois is van oordeel dat het cassatieberoep volstaat en dat het scheidsgerecht bijgevolg overbodig is. De heren Van Parys en Vandeurzen verklaarden dat de stemming bij eenvoudige meerderheid te veel macht zou geven aan de voorzitter van het scheidsgerecht wiens stem beslissend zou zijn.

De heer Laeremans heeft op zijn beurt bezwaren geuit tegen de manier waarop de beslissingen van het scheidsgerecht tot stand komen. Hij vindt het onaanvaardbaar dat een taalgroep, aangevuld met de pro-stafhouder van de balie bij het Hof van Cassatie, eigenmachtig een reglement of besluit van de Orde van Advocaten van de andere taalgroep kan vernietigen.

Mevrouw Milquet en de heer Giet hebben amendementen ingediend met het oog op een stabielere samenstelling van het scheidsgerecht. De amendementen van de heer Giet en van mevrouw Herzet werden uiteindelijk ook aangenomen. Amendement nr. 856 van de heer Erdman werd eveneens aangenomen, waardoor het scheidsgerecht zich slechts met een vijfzevende meerderheid voor een vernietiging kan uitspreken.

Het wetsvoorstel werd aangenomen met 10 tegen 5 stemmen.

Het andere wetsvoorstel van de heer Erdman (nr. 915) werd eveneens aangenomen met 10 tegen 5 stemmen. (*Applaus op alle banken*)

02.03 Fred Erdman (SP): Ik heb geconstateerd dat er een superstructuur moest worden uitgebouwd. De wetgever is niet over één nacht ijs gegaan.

prennent les mesures utiles en matière de formation, de règles disciplinaires, de loyauté professionnelle, de défense des intérêts des justiciables et de règles et usages de la profession pour les relations entre les membres de barreaux différents. Ces règlements sont portés à la connaissance du procureur général près des cours d'appel, de l'autre institution et des bâtonniers.

L'article 501 du Code judiciaire est celui qui a été le plus discuté lors de nos travaux. M. Bourgeois a notamment voulu attirer l'attention des membres sur le problème des concours entre les deux recours et sur la composition du tribunal arbitral, principalement quant aux avocats à la Cour de cassation. M. Bourgeois estime que le recours devant la Cour de cassation est suffisant et que le tribunal arbitral est par conséquent superflu.

MM. Van Parys et Vandeurzen étaient d'avis que le vote à la majorité simple confère trop de pouvoir au président du tribunal arbitral, dont la voix serait décisive.

Quant à M. Laeremans, il a lui aussi formulé des objections à l'encontre de la prise de décision au sein du tribunal arbitral, du fait qu'un groupe linguistique, appuyé par l'ancien bâtonnier de l'Ordre des avocats à la Cour de cassation, puisse seul annuler un règlement ou une décision de l'Ordre des avocats de l'autre groupe linguistique.

Nos collègues Mme Milquet et M. Giet ont déposé des amendements visant une composition plus stable du tribunal arbitral. Les amendements de M. Giet et de Mme Herzet ont finalement été adoptés. L'amendement n° 856 de M. Erdman a été adopté. Il prévoit une majorité des 5/7e pour l'annulation par le tribunal arbitral.

La proposition de loi a été finalement adoptée par 10 voix contre 5.

L'autre proposition de loi de M. Erdman (n° 915) a été, elle aussi, adoptée par 10 voix contre 5. (*Applaudissements sur tous les bancs*)

02.03 Fred Erdman (SP): J'ai constaté qu'il fallait bâtir une superstructure. Le législateur n'a pas agi avec désinvolture. Les ministres de la justice

Verschillende ministers van Justitie hebben telkens gehoopt dat er een oplossing zou aangereikt worden door het beroep zelf. Ondanks alle discussies kon er geen overbrugging gemaakt worden tussen de verschillende ordes. De minister heeft dan de opdracht gegeven aan het Parlement. Indien voor sommigen de politiek een wrange nasmaak heeft, in dit dossier moet de politiek de oplossing aanreiken. Indien men dit door een meerderheid goedgekeurde voorstel bestempelt als oude politieke cultuur, dan is dit volgens mij cultuur, in de echte zin van het woord.

De essentie is het belang van de rechtsonderhorigheid en niet de individuele belangen.

Het is goed mogelijk dat er andere structuren konden worden opgebouwd. Misschien kon zelfs worden uitgegaan van de volledige defederalisering, zoals sommigen dat wensen. Maar iedereen moet toegeven dat de structuur van de justitie nog steeds federaal is. Dit is de realiteit van waaruit moet worden vertrokken. De autonomie van de twee instellingen moet worden gevrijwaard.

Ik ben verwonderd over het feit dat juristen deze teksten niet degelijk kunnen analyseren. Ik lees dat de reglementen en beslissingen vatbaar voor betwisting zijn voor de Federale Raad en eventueel voor de arbitrale colleges. Ik lees dat de afvaardigingen voor twee jaar worden aangeduid. Analysevermogen is een basiskwaliteit van een jurist. Men heeft op het laatste amendementen ingediend, die niets anders waren dan een verduidelijking. Totnogtoe was er een schorsing van drie maanden om verhaal in te stellen. De termijn wordt enkel ingekort tot twee maanden. Wat is er zo storend in die amendementen? Ik had veel liever gehad dat men specialisten zou aangeworven hebben voor het arbitraal college. Daarnaast is er een bijzondere meerderheid nodig om een beslissing te nemen. Verder is er in het arbitraal college vijf zevende van de stemmen nodig om tot een beslissing te komen.

Waar ziet men dan een zogenaamde uitholling?

Indien men deze structuur met twee autonome instellingen en een louter adviserende rol voor de federale staat aanvaardt, dan blijven enkel artikel 456 van het Gerechtelijk Wetboek en de CCBE-regels als basis bewaard. Dit kan nadelige mogelijkheden creëren.

Het hangt van de bereidheid van de mensen af om de structuur toe te passen of deze structuur ook een succes wordt.

successifs ont espéré que la profession résoudrait ce problème; en dépit de toutes les discussions, un pont n'a pu être jeté entre les différents ordres. Le ministre a alors confié cette mission au Parlement. Si d'aucuns n'aiment pas la politique, dans ce dossier c'est la politique qui a dû apporter la solution au problème. Si certains considèrent cette proposition adoptée à la majorité comme relevant de la vieille culture politique, à mes yeux elle incarne la culture au vrai sens du terme.

L'essentiel réside dans l'importance de l'appartenance légale et non dans les intérêts individuels.

Peut-être d'autres structures auraient-elles pu être mises en place. On pouvait peut-être même partir d'une défédéralisation complète, comme le souhaitent certains. Mais chacun doit bien admettre que la structure de la Justice reste fédérale. C'est la réalité sur laquelle il faut s'appuyer. L'autonomie des deux institutions doit être préservée.

Je m'étonne que des juristes ne puissent analyser correctement les textes à l'examen. Je lis que les règlements et les décisions sont susceptibles d'être contestés devant le conseil fédéral et éventuellement devant les collèges arbitraux. Je lis que les délégués sont désignés pour deux ans. La faculté d'analyse est une qualité fondamentale d'un juriste. Des amendements qui ne faisaient qu'apporter une précision ont finalement été présentés. Jusqu'à présent, il existait une suspension de trois mois pour introduire un recours. Le délai est ramené à deux mois. En quoi ces amendements sont-ils si gênants? J'aurais préféré que l'on recrute des spécialistes pour le collège arbitral. Une majorité spéciale est en outre nécessaire pour prendre une décision. Pour être prise, une décision doit par ailleurs recueillir cinq septièmes des voix au collège arbitral.

En quoi le système est-il vidé de sa substance?

Si l'on accepte cette structure caractérisée par deux institutions autonomes et un rôle purement consultatif pour l'Etat fédéral, seuls l'article 456 du Code judiciaire et les règles du CCBE sont maintenus comme base. Ceci peut générer des possibilités défavorables.

L'application de la procédure et la réussite de la structure dépend de la volonté des personnes concernées.

Men verweet ons traagheid, maar we wilden over alle informatie beschikken.

Velen vragen mij om de Nationale Orde te behouden. Zij hebben vier jaar de mogelijkheid gehad om via hun eigen balie in te grijpen. Ze hebben dit niet gedaan ... Ik ben ervan overtuigd dat er uiteindelijk zal moeten worden overgegaan naar een splitsing in het arrondissement Brussel. Maar nu is het daarvoor nog te vroeg.

02.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Zou het dan niet logischer zijn geweest omwille van de Brusselse zaak de naam 'orde' te gebruiken in plaats van Vlaamse balie?

02.05 Fred Erdman (SP): Wanneer men daar absoluut de titel 'orde' wil aan geven, waarom heeft men dan vier jaar gewacht om een andere naam te kiezen?
Ik vraag u de tekst goed te keuren zoals hij uit de commissie gekomen is. *(Applaus bij de meerderheid)*

02.06 Jean-Jacques Viseur (PSC): Deze tekst is in die zin interessant dat hij een einde maakt aan een schadelijke blokkering. Maar hij is ontoereikend vergeleken met het wetsvoorstel dat wij op 24 februari 2000 met de PS en de PRL ondertekenden en dat het bestaan en de rol van de *Conférence des barreaux francophones et germanophone* en van de Vereniging van Vlaamse balies bekrachtigde met behoud van een federale beslissingsstructuur voor de essentiële punten. Die federale structuur is onontbeerlijk voor de geloofwaardigheid van het beroep tegenover de federale, Europese en internationale gesprekspartners, en voor het behoud van een eenvormige deontologie. Het zou niet consequent zijn om in één Staat twee soorten deontologie te hebben, en het zou de voorbode zijn van een defederalisering van justitie die wij afwijzen. In het huidige voorstel, dat de Franstaligen geen voldoening schenkt, wordt de oprichting van een federale instelling voorgesteld die enkel adviesbevoegdheid zou hebben en die met eenparigheid van stemmen of bijna haar standpunten zou moeten bepalen. Zo'n instelling dreigt een louter theoretisch bestaan te zullen leiden. Wij zullen ons dan ook onthouden. *(Applaus)*

02.07 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): De Belgische unitaire structuren hebben afgedaan. Dit wordt met dit wetsvoorstel opnieuw bewezen. Maar in plaats van adequaat en tijdig te reageren, laat men de zaak onnodig lang aanslepen. De oorzaak van de problemen ligt in de unitaire structuren en niet bij de advocaten. De VLD deed echter gretig

On nous a reproché une certaine lenteur mais nous voulions disposer de toutes les informations.

Nombreux sont ceux qui me demandent de maintenir l'Ordre national. Pendant quatre ans, ils ont eu la possibilité d'intervenir par l'entremise de leur propre barreau mais ne l'ont pas fait. Je suis persuadé qu'il faudra en définitive procéder à une scission dans l'arrondissement de Bruxelles mais il est actuellement trop tôt pour cela.

02.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): N'aurait-il pas alors été plus logique, compte tenu de la situation bruxelloise, d'utiliser le terme « ordre » au lieu de parler de « barreau flamand » ?

02.05 Fred Erdman (SP): Si on tenait absolument à donner à cette structure le nom d'« ordre », pourquoi a-t-on attendu quatre ans pour choisir finalement de lui donner une autre appellation ? Je vous demande d'adopter le texte tel que la commission l'a voté. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité)*

02.06 Jean-Jacques Viseur (PSC): Ce texte est intéressant dans la mesure où il met fin à une paralysie dommageable. Mais il est insuffisant au regard de la proposition de loi que nous avons cosignée le 24 février 2000 avec le PS et le PRL, et qui consacrait l'existence et le rôle de la conférence des barreaux francophone et germanophone et de la *Vereniging van Vlaamse balies*, tout en maintenant une structure fédérale décisionnelle dans les domaines essentiels. Cette structure fédérale est indispensable au crédit de la profession face aux interlocuteurs fédéraux, européens et internationaux et au maintien d'une déontologie uniforme. Avoir deux déontologies dans un même État serait une incohérence et constituerait la préfiguration d'une fédéralisation de la justice que nous ne souhaitons nullement. La proposition actuelle, bien en-deçà de la demande des francophones, préconise une institution fédérale qui n'aurait que des compétences consultatives et devrait arrêter ses positions à l'unanimité ou presque. Elle risque de rester purement théorique. Dès lors, nous nous abstiendrons. *(Applaudissements)*

02.07 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Les structures unitaires de la Belgique sont dépassées. Cette proposition de loi en apporte une preuve supplémentaire. Toutefois, plutôt que de réagir de manière appropriée en temps opportun, on tergiverse inutilement. Le problème trouve son origine dans les structures unitaires et il n'est pas

mee met de vertragingsmanoeuvres van PS en PRL.

02.08 Hugo Coveliers (VLD): Als separatist strooit de heer Laeremans de mensen zand in de ogen en probeert hij zo stemmen te winnen. Hij koppelt steeds totaal verschillende zaken aan elkaar. Ik zal straks het standpunt van de VLD uiteenzetten.

02.09 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Het debat ten gronde over de ordes is nooit gestart, maar heeft de debatten vertraagd. Ik was aangenaam verrast door het voorstel van de heer Erdman dat er een goede gespreksbasis was. Ik heb me moeten inhouden om dit te ondersteunen om de Franstaligen niet te doen steigeren en de broze consensus in dit voorstel in het gedrang te brengen.

02.10 Fred Erdman (SP): De mensen die de ideeën van de heer Laeremans tot het laatste zullen bestrijden zijn veel talrijker dan hij vermoedt. Ik pik het niet dat hij suggereert dat er ook maar een zweem van het Vlaams Blok-ideeëngoed in mijn voorstel zit. Of hij het voorstel steunt of verwerpt, kan mij geen moer schelen. (*Applaus*)

02.11 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Om te vermijden dat men u zou verdenken van sympathieën voor het Vlaams Blok heb ik niets gezegd. Jammer genoeg gaf u op het laatst de fakkel door zodat we nu in feite het wetsvoorstel-Giet aan het bespreken zijn. De regering had de kans gegeven aan het Parlement om een wetsvoorstel uit te werken en we moesten die kans dan ook grijpen. De meerderheid voor het voorstel-Erdman was een Vlaamse meerderheid en dus een slechte. De Franstaligen hebben het dus gewijzigd en hebben weer een zware superstructuur geïnstalleerd tegen de belangen van hun eigen balies in, omdat het unitaire België moest behouden blijven.

België is geen democratie, want de Vlamingen mogen hun stem niet laten horen. Hoewel zij in de meerderheid zijn, wordt met hen geen rekening gehouden.

Aanvankelijk zou de Federale Raad van de balies een louter adviesorgaan zijn. Nu stellen we vast dat elke balie een probleem aanhangig kan maken. Wat nog erger is, is dat de Federale Raad de vertegenwoordiging in nationale en internationale organen op zich zal nemen.

02.12 Fred Erdman (SP): Er zijn elementen in elk dossier die tot de geschiedenis behoren. Ik heb

imputable aux avocats. Le VLD s'est délibérément prêté aux manoeuvres dilatoires du PS et du PRL.

02.08 Hugo Coveliers (VLD): M. Laeremans est un séparatiste qui jette de la poudre aux yeux de la population et qui cherche ainsi à engranger des voix. Il associe systématiquement des éléments sans aucun rapport. J'exposerai ultérieurement le point de vue du VLD.

02.09 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): La discussion fondamentale au sujet des ordres n'a jamais eu lieu mais a ralenti le débat. J'ai été agréablement surpris par la proposition de M. Erdman qui constituait une bonne base de discussion. J'ai dû me retenir de la soutenir parce que les francophones se seraient indignés et le fragile consensus dégagé par la proposition aurait été menacé.

02.10 Fred Erdman (SP): Les personnes qui combattront les idées de M. Laeremans jusqu'au bout sont beaucoup plus nombreuses qu'il le croit. Je n'admets pas qu'il suggère que ma proposition renferme ne serait-ce qu'un soupçon de la pensée du Vlaams Blok. Qu'il soutienne ou rejette la proposition m'est bien égal. (*Applaudissements*)

02.11 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Pour éviter que vous soyez soupçonné de sympathie pour le Vlaams Blok, je n'ai rien dit. Malheureusement, vous avez finalement passé le relais si bien que nous discutons en fait maintenant de la proposition Giet. Le gouvernement a donné au Parlement l'occasion d'élaborer une proposition de loi et nous aurions dû la saisir. La majorité qui s'est prononcée en faveur de la proposition Erdman était une majorité flamande et donc une mauvaise majorité. Les francophones l'ont dès lors modifiée pour, à nouveau, mettre en place une superstructure lourde, qui va à l'encontre des intérêts de leurs propres barreaux, parce qu'il fallait maintenir la Belgique unitaire.

La Belgique n'est pas une démocratie car les Flamands ne peuvent y faire entendre leur voix. Bien qu'ils constituent la majorité, on ne tient pas compte de leur avis.

Au départ, le Conseil fédéral des barreaux devait être un organe purement consultatif. Nous constatons maintenant que chaque barreau peut le saisir d'un problème. Pire, c'est le Conseil fédéral qui assurera la représentation au sein des organes nationaux et internationaux.

02.12 Fred Erdman (SP): Chaque dossier renferme des éléments qui appartiennent à

bewijzen dat het geen probleem was om een eenvormig mandaat te geven aan de VVB.

02.13 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): De Federale Raad van balies is vertegenwoordigd en niet de respectievelijke ordes. Het arbitraal college wordt veel belangrijker dan de respectievelijke ordes.

De procedure bij het Hof van Cassatie wordt ingewikkelder.

Er zullen meer vertragings- en blokkeringsmogelijkheden worden gecreëerd. Wij weten nu dat snelheid en efficiëntie niet meer in het beleid van de regering terug te vinden zijn.

De Nationale Orde wordt enkel geschorst en kan op elk moment worden gereanimeerd. Haar bevoegdheden worden enkel verdeeld. De Vlaamse advocaten steunen de nieuwe structuur niet, want ze is volgens hen ondemocratisch. Dit is logisch, want hoe kan een regering die zelf niet democratisch werkt, democratische oplossingen aanreiken?

Ik ben verheugd de mensen van de VVB hier te verwelkomen omdat ze het toonbeeld zijn van een hedendaagse structuur. Ze heeft zich niet laten betuttelen door het unitaire keurslijf waarin men ze wou gevangen houden. Nog nooit heeft een beroepsgroep zich zo geïnteresseerd voor het parlementaire werk. België is gebouwd op compromissen en toegevingen door de Vlamingen die het geheel hoe langer hoe ingewikkelder maken. Ik zou de VVB willen vragen om deze nota te sturen naar de advocaten zodat ze zouden op de hoogte worden gebracht. De advocaten moeten weten wat er hier gebeurt en wie er op de rem is gaan staan. Ook de pers speelt het spel mee en heeft dit debat doodgezwegen, met uitzondering van de *Financieel Economische Tijd*. Ik hoop dat de VVB de Vlaamse belangen zal laten primeren en zich niet zal laten opslokken.

02.14 Fred Erdman (SP): Ik ben blij dat u dit keer mij niet bewierookt. Maar ik vrees dat u door bepaalde mensen te loven, hen meer schade berokkent dan u beseft.

02.15 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Dit zijn typisch linkse tactieken die men gebruikt om, telkens we akkoord gaan met het standpunt van een of andere vereniging, deze organisaties met de vinger te wijzen. Dat is absurd. Op die manier schaadt u de democratie. Hoedanook wens ik de VVB veel succes. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

l'histoire. J'ai les preuves que confier un mandat uniforme à la VVB ne posait pas de problème.

02.13 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): C'est le Conseil fédéral des barreaux qui est représenté et non les Ordres respectifs.

La procédure près la Cour de cassation devient plus compliquée.

Les possibilités de retard et de blocage seront plus nombreuses. Nous savons désormais que la rapidité et l'efficacité ne sont plus, sur le plan politique, le souci du gouvernement.

L'Ordre national n'est que suspendu et peut à tout moment être remis en selle. Ses compétences sont seulement partagées. Les avocats flamands ne soutiennent pas la nouvelle structure qu'ils jugent non démocratique. C'est logique: comment, en effet, un gouvernement qui ne fonctionne pas démocratiquement pourrait-il proposer des solutions démocratiques ?

Je me réjouis de pouvoir saluer ici les représentants de la VVB car ils sont l'image d'une structure actuelle. La VVB n'a pas accepté d'être mise sous le carcan unitaire. Jamais auparavant un groupe professionnel ne s'est autant intéressé aux travaux parlementaires. La Belgique repose sur des compromis et des concessions faites par les Flamands, qui rendent l'ensemble de plus en plus complexe. J'invite la VVB à envoyer cette note aux avocats pour qu'ils soient informés de la situation. Les avocats doivent savoir ce qui se passe ici et qui a actionné le frein. La presse aussi, à l'exception du *Financieel Economische Tijd*, joue le jeu, passant ce débat sous silence. J'espère que la VVB fera prévaloir les intérêts flamands et ne se laissera pas absorber.

02.14 Fred Erdman (SP): Je suis heureux que vous ne m'encensiez pas cette fois. Mais je crains qu'en vantant les mérites de certains, vous ne leur fassiez plus de tort que vous le croyez.

02.15 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Voilà bien des tactiques typiquement de gauche auxquelles on recourt chaque fois que nous adhérons au point de vue de l'une ou l'autre organisation, pour montrer cette dernière du doigt. C'est absurde. Vous portez ainsi atteinte à la démocratie. Quoi qu'il en soit, je souhaite beaucoup de succès à la VVB. (*Applaudissements sur les*

bancs du Vlaams Blok)

02.16 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): De Nationale Orde van Advocaten functioneert al drie jaar niet meer naar behoren. Er moest dan ook een oplossing worden gevonden, en er dienden nieuwe structuren te worden uitgewerkt. Gezien het kennelijke onvermogen van de Orde zelf om de situatie recht te trekken, hebben de commissie voor de Justitie en het Parlement die nieuwe structuren moeten uitdenken.

In februari 2000 heeft onze fractie een wetsvoorstel ingediend waarbij het federale karakter van het gerecht gerespecteerd werd. Het was immers geenszins de bedoeling nationale bevoegdheden over te hevelen naar de Gewesten. De deontologie van de advocaten moet in heel België eenvormig blijven. Die eenvormigheid moet ook gelden voor de betrekkingen met het buitenland. Of het Vlaams Blok dat nu leuk vindt of niet, justitie is een federale aangelegenheid.

Het wetsvoorstel van de heer Erdman was een uitstekend uitgangspunt voor onze besprekingen. Op grond van deze tekst kon een compromis bereikt worden, en ik dank de commissievoorzitter voor zijn bijdrage daaraan. Ik dank ook de heer Giet, die onze verzuchtingen in amendementen vertaald heeft. Met de vooropgestelde meerderheden zullen eventuele impasses hopelijk doorbroken worden. De scheidsleiden die in het scheidsgerecht zitting hebben zullen voor twee jaar benoemd worden, en vorderingen tot nietigverklaring zullen op efficiënte wijze kunnen worden behandeld.

Onze commissie heeft beslist een uit vier door de Federale raad van de balies gemandateerde leden bestaand comité op te richten dat de advocaten van het hele land ten aanzien van de overige Europese balies zal vertegenwoordigen.

Ter wille van de samenhang zijn wij voorstander van het behoud van een eenvormige plichtenleer. Daarom werd beslist de bevoegdheden van de balies en van de scheidsrechterlijke Federale Raad in die zin uit te breiden.

De meningsverschillen tussen de advocaten van de beide taalgroepen zijn ook in onze commissie tot uiting gekomen. Wij hopen echter dat voorliggend voorstel het mogelijk zal maken een nieuwe dialoog tussen beide taalgroepen tot stand te brengen.

De aangenomen tekst gaat weliswaar minder ver dan ons voorstel, maar het gezond verstand heeft het gehaald en dat is het belangrijkste. Of de

02.16 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): L'ordre national des avocats se trouvant dans l'incapacité de fonctionner correctement depuis 3 ans, il fallait trouver une solution et le doter de nouvelles structures. La Commission de la Justice et le Parlement ont donc dû les imaginer, pour pallier aux carences de l'Ordre lui-même.

Notre groupe avait déposé, en février 2000, une proposition de loi qui respectait le caractère fédéral de la justice. Il ne voulait pas un transfert de compétences nationales vers des niveaux régionaux. En effet, la déontologie des avocats doit rester uniforme en Belgique, de même que les relations avec l'étranger. Que le Vlaams Blok le veuille ou non, la justice est une compétence fédérale.

La proposition de loi de M. Erdman, excellent point de départ de nos discussions, a permis d'arriver à un compromis et je souhaite remercier le président de la Commission pour le travail qu'il a consenti. Je remercie aussi M. Giet qui a traduit en amendements les souhaits que nous avons formulés. Les majorités prévues seront, je l'espère, un remède à d'éventuels blocages. Les arbitres composant le tribunal arbitral seront désignés pour deux ans et le recours en annulation pourra être efficace.

Notre commission a décidé la création d'un comité de quatre membres mandatés par le Conseil fédéral des barreaux pour représenter les avocats de l'ensemble du pays devant les autres barreaux européens.

Nous désirons le maintien d'une déontologie uniforme, par souci de cohérence. C'est pourquoi il a été décidé d'étendre les compétences des barreaux et du Conseil fédéral arbitral en ce sens.

Les divergences d'opinion entre avocats des deux groupes linguistiques se sont reflétées dans notre commission. Mais nous espérons qu'un nouveau dialogue entre les deux groupes s'installera grâce à la proposition actuelle.

Certes, le texte adopté est en retrait par rapport à notre proposition, mais la raison a prévalu et c'est l'essentiel. Le bon fonctionnement des recours

beroepsprocedures goed zullen werken, zal afhangen van de goede wil van alle betrokkenen. In ons land lijken autonomie en samenhang nu eindelijk samen te gaan. Enige diplomatie zal echter aangewezen zijn. Wij geloven erin. De PRL-fractie zal het wetsvoorstel steunen; het vrijwaart immers het algemeen belang, alsook de belangen van het gerecht en van de rechtzoekende. *(Applaus bij de PRL FDF MCC)*

02.17 Geert Bourgeois (VU&ID): We staan aan het voorlopig einde van een dossier dat heel veel moeilijkheden gekend heeft. Noch binnen de regering Dehaene, noch binnen de regering Verhofstadt was er een consensus over dit dossier. Het werd teruggestuurd naar de beroepsgroep. Nationaal was er geen regeling meer mogelijk, maar de Vlaamse balies hebben er zich voor ingezet.

Collega Herzet wenst dat de respectievelijke balies in hun opzet zouden slagen, alhoewel ze vasthoudt aan een federale superstructuur. Er is namelijk een wezenlijk verschil in cultuur, ook in rechtscultuur. Alhoewel collega Erdman zegt dat Justitie federaal is en blijft, toch is er een verschillende manier van werken in Vlaanderen en Wallonië.

Het feit dat de Nationale Orde aan de kant wordt geschoven, is te danken aan Vlaamse initiatieven, onder meer vanwege de VVB. Reeds enkele jaren was de situatie geblokkeerd. De ene interpellatie volgde de andere op, zonder enig resultaat.

Uiteindelijk diende de voorzitter van de commissie voor de Justitie een meer dan lovenswaardig voorstel in. Van bij het begin werd zijn voorstel als basis voor de besprekingen genomen. Het was een voorstel dat de goedkeuring van de meerderheid kreeg. Het hield vier grote elementen in: de organisatie van twee autonome instellingen; de organisatie van een informele overlegstructuur, namelijk de Federale Raad van balies (aanvankelijk voorgesteld als adviesorgaan); het behoud van de voorziening in cassatie en de uitwerking van de arbitrageprocedure.

Die arbitrageprocedure die open stond voor zaken die strijdig zijn met de deontologische regels, kon voor ons niet. Er zijn twee rechtsculturen in dit land. Op diverse domeinen worden door de VVB andere standpunten ingenomen dan aan de andere kant van de taalgrens. We wilden niet dat er een overkoepelend orgaan kwam. Er moet voor ons autonomie zijn, alhoewel er wel informeel overleg kan zijn. Indien er geen overeenkomst kon zijn moest men zich conformeren aan de Europese

dépendra de la bonne volonté de chacun. La conciliation entre autonomie et cohérence au sein de notre pays semble cependant être acquise. Il faudra de la diplomatie. Nous voulons y croire. Le groupe libéral soutiendra donc la proposition de loi, qui sauvegarde l'intérêt général, celui de la justice et du justiciable. *(Applaudissements sur les bancs du PRL FDF MCC)*

02.17 Geert Bourgeois (VU&ID): Nous sommes provisoirement arrivés à la fin d'un dossier qui aura rencontré de très nombreuses difficultés. Ni au sein du gouvernement Dehaene, ni au sein du gouvernement Verhofstadt, ce dossier n'a fait l'objet d'un consensus. Il a été renvoyé au groupe professionnel. Plus aucun règlement n'était possible au niveau national mais les barreaux flamands ont embrassé cette cause.

Notre collègue, Mme Herzet, souhaite que les barreaux respectifs réalisent leur dessein alors qu'elle reste attachée à une superstructure. Il existe en effet une importante différence de culture, y compris sur le plan juridique. Notre collègue Erdman a beau affirmer que la Justice est et reste fédérale, on travaille différemment en Flandre et en Wallonie.

La mise sur la touche de l'Ordre national est due aux initiatives flamandes, notamment de la VVB. La situation était bloquée depuis plusieurs années déjà. Les interpellations se succédaient, sans le moindre résultat.

Le président de la commission de la Justice a finalement déposé une proposition plus que louable. D'emblée, sa proposition a servi de base de discussion. Elle avait recueilli l'assentiment de la majorité et comportait quatre éléments majeurs: l'organisation de deux institutions autonomes; l'organisation d'une structure informelle de concertation, à savoir le Conseil fédéral des barreaux (proposé initialement comme organe consultatif); le maintien du pourvoi en cassation; l'élaboration de la procédure d'arbitrage.

La procédure d'arbitrage prévue pour les affaires contraires aux règles déontologiques était inacceptable à nos yeux. Il existe deux cultures juridiques dans notre pays. Dans divers domaines, la VVB adopte des points de vue différents de ceux adoptés de l'autre côté de la frontière linguistique. Nous ne voulions pas qu'un organe supervise les deux institutions dont nous pensons qu'elles doivent être autonomes, même si une concertation informelle est possible. A défaut d'accord, il fallait

regels. Ik vond dat we wel constructief hebben meegewerkt in de commissie. Er waren bij sommigen echter andere bedoelingen. De amendementen van Giet en Herzet hadden tot doel de autonomie zoveel mogelijk in te perken en over te gaan tot een zogenaamde recuperatie.

Dit heeft tot gevolg dat de bevoegdheid van de Federale Raad verdergaat dan adviesverlening. Ik opteer voor een situatie waarin beide instellingen een eigen stem hebben.

02.18 Fred Erdman (SP): Dit is afhankelijk van de reglementering van de CCBE. België is lid van de CCBE, net zoals België lid is van de EU. Naar de CCBE toe is er geen standpunt in geval van ontstentenis van eensgezindheid.

02.19 Geert Bourgeois (VU&ID): Zelfs voor unitaire landen zijn er meerdere balies die bij de CCBE vertegenwoordigd zijn. Ik hoop dat dit voor ons ook zal kunnen. Nu kunnen de Vlaamse balies hun stem niet laten horen. Een tweede gevolg van dit voorstel-Giet-Herzet is dat er nu geen arbitrageprocedure meer is maar een beroepskamer. Er kan zelfs een nietigverklaring gevorderd worden als het schadelijk kan zijn voor de eer van de Orde van advocaten.

De toetsingsnormen zijn vaag. Het voorstel is uitgebreid besproken. De amendementen zijn echter op een ongelukkige manier tot stand gekomen, waardoor de indruk werd gewekt dat ze niet de steun van de meerderheid wegdroegen.

02.20 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): Mijnheer Bourgeois, uw interpretatie ontgoochelt mij ten zeerste. U hoopte, u wilde geloven en doen geloven dat het een wetsontwerp betreft hoewel u heel goed wist dat het om een wetsvoorstel gaat.

Komende van parlementsleden zijn onze amendementen legitiem. Zij zijn geenszins ingegeven door politieke overwegingen van meerderheid of oppositie. Zij zijn weloverwogen en de vrucht van rijp beraad. Ik aanvaard niet dat men mij van onoprechtheid beschuldigt.

02.21 Geert Bourgeois (VU&ID): Ik betwist het parlementair initiatiefrecht niet. Niettemin werd het voorstel van de heer Erdman beschouwd als een consensusvoorstel.

02.22 Fred Erdman (SP): De eerste toetssteen van een wetsvoorstel is te vinden bij de ondertekenaars. Ik was de enige ondertekenaar. Ik

se conformer aux règles européennes. J'estimais que nous avons contribué dans un esprit constructif aux travaux de la commission. Certains poursuivaient toutefois d'autres objectifs. Les amendements de M. Giet et de Mme Herzet visaient à limiter autant que possible l'autonomie et à procéder à une récupération unitaire.

Il en résulte que la compétence du Conseil fédéral va au-delà d'une fonction consultative. J'opte pour une situation où les deux institutions peuvent chacune faire entendre leur voix.

02.18 Fred Erdman (SP): Cela dépend de la réglementation du CCBE. La Belgique est membre du CCBE comme elle l'est de l'Union européenne. En l'absence d'unanimité, il n'y a pas de prise de position en ce qui concerne le CCBE.

02.19 Geert Bourgeois (VU&ID): Même pour des pays unitaires, plusieurs barreaux sont représentés au CCBE. J'espère que cela sera également possible pour nous. Actuellement, les barreaux flamands ne peuvent faire entendre leur voix. Une deuxième conséquence de cette proposition Giet-Herzet est qu'il n'existe plus de procédure d'arbitrage mais une chambre de recours. Un recours en annulation peut être introduit même s'il peut léser un des Ordres d'avocats.

Les normes de contrôle sont vagues. La proposition a été longuement débattue. Les amendements ont cependant vu le jour dans des circonstances malheureuses, ce qui a donné à penser qu'ils n'étaient pas soutenus par la majorité.

02.20 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): Je suis déçue, Monsieur Bourgeois, très déçue de votre interprétation. Vous avez souhaité et voulu croire et faire croire que c'était un projet de loi alors que vous saviez très bien qu'il s'agissait d'une proposition de loi.

Nos amendements sont légitimes de la part de parlementaires. Ils n'ont rien à voir avec des considérations politiques liées à la majorité ou à l'opposition. Ils ont été déposés de manière délibérée et après mure réflexion. Je ne supporte pas qu'on me taxe de malhonnêteté intellectuelle.

02.21 Geert Bourgeois (VU&ID): Je ne conteste pas le droit d'initiative parlementaire. Néanmoins, j'observe que la proposition de M. Erdman a été considérée comme une proposition de consensus.

02.22 Fred Erdman (SP): Les auteurs d'une proposition de loi en sont également les premiers juges. J'étais le signataire unique de la proposition à

heb op voorhand de garantie gekregen dat iedereen bereid was het voorstel als basis van de bespreking te nemen. Laat daarover geen discussie bestaan. Ik vraag me af of men op dezelfde manier op de amendementen zou hebben gereageerd, indien ik ze zelf had ingediend.

02.23 Geert Bourgeois (VU&ID): Dat is natuurlijk correct, maar het ging om een voorstel van de voorzitter van de commissie Justitie en wij konden veronderstellen dat de meerderheid dat voorstel stuurde.

Ondanks de beperkingen van het aanvankelijk voorstel door de amendementen, zullen de beide balies hun weg gaan naar een grotere autonomie. Zij zullen uiteindelijk hun eigen structuur uittekenen. *(Applaus bij CVP, VU&ID en Vlaams Blok).*

02.24 Thierry Giet (PS): De PS-fractie is verheugd dat het dossier van de Nationale Orde van Advocaten eindelijk rond is al betreurt zij dat de nieuwe structuren van de balie door de wetgever werden opgelegd. Wij hadden er immers de voorkeur aan gegeven dat het nieuwe bestel uit een overleg tussen de advocaten was voortgevloeid. Sedert 1997 heeft de Orde het hoofd moeten bieden aan de aanvallen van bepaalde Vlaamse stafhouders die de splitsing ervan wilden om een defederalisering van het gerecht door te drukken. De Nationale Orde van Advocaten heeft voornamelijk tot doel het beroep te verdedigen en te vertegenwoordigen, en de regels en gebruiken ervan eenvormig te maken. De diverse interpretaties van de bevoegdheden van de Orde gaven aanleiding tot tal van problemen die zich uiteindelijk toespitsten op de verdeling van de vergoedingen van de pro-Deoadvocaten.

Onze fractie is absoluut gekant tegen een regionalisering van het beroep omdat wij menen dat alle advocaten dezelfde deontologische regels en gebruiken in acht moeten nemen. Iedereen heeft daar belang bij, te meer omdat geen enkele andere sector van het gerecht een splitsing overweegt.

Dient een splitsing van de balie de belangen van de rechtsonderhorigen en van de advocaten? Hoe zal men aan de rechtsonderhorigen uitleggen dat in het Noorden en in het Zuiden van het land verschillende regels gelden? Hoe zal men in Brussel de betrekkingen tussen de advocaten van beide Ordes beheren? Thans wordt de deontologie nationaal geregeld, en dat is goed. Slechts aanvullende regels kunnen het voorwerp zijn van een verschillende evaluatie, en dit op grond van de plaatselijke eigenheid. De door sommige Vlaamse

l'examen. J'avais préalablement reçu la garantie que chacun était disposé à utiliser ce texte comme base de discussion. Aucun doute ne peut subsister à cet égard. Je me demande si les amendements auraient été accueillis de la même manière si je les avais déposés moi-même.

02.23 Geert Bourgeois (VU&ID): Votre présentation des choses est évidemment correcte mais il s'agissait d'une proposition du président de la commission de la Justice et nous pouvions supposer qu'elle était appuyée par la majorité.

Même si la proposition initiale a été atténuée par les amendements, les deux barreaux pourront continuer à évoluer vers une plus large autonomie. Finalement, ils pourront définir eux-mêmes leur propre statut. *(Applaudissements sur les bancs du CVP, de la VU-ID et du Vlaams Blok)*

02.24 Thierry Giet (PS): La groupe socialiste est heureux de voir enfin aboutir le dossier relatif à l'Ordre national des avocats, même s'il regrette que les nouvelles structures des barreaux aient été imposées par le législateur plutôt que grâce à une concertation entre les avocats. Depuis 1997, l'Ordre a subi les assauts de certains bâtonniers flamands, qui en ont voulu la scission, pour forcer une fédéralisation de la justice. L'Ordre national des avocats a pour objectifs essentiels de défendre la profession, de la représenter et d'en unifier les règles et usages. Les diverses interprétations de ces compétences ont engendré de nombreux problèmes, qui se sont finalement cristallisés sur la répartition des indemnités des pro deo.

Notre groupe s'oppose fermement à la régionalisation de la profession, car les avocats doivent être tenus aux mêmes règles et usages déontologiques. Il en est de l'intérêt de tous. Et ce, d'autant plus qu'aucun autre secteur de la justice n'envisage une scission.

Une scission du barreau sert-elle l'intérêt des justiciables et des avocats? Comment expliquer au justiciable que les règles seront différentes au nord et au sud du pays? Comment gérer les relations entre les avocats de deux ordres à Bruxelles? Actuellement, la déontologie fait l'objet d'une réglementation nationale, et c'est bien aussi. Seules des règles complémentaires pourraient être appréciées différemment, suivant les spécificités locales. Les arguments avancés par certains de nos collègues flamands ne me semblent pas fondés;

collega's aangevoerde argumenten lijken mij niet gegrond. De heren Van Dosselaere en Glansdorff hebben dit aangetoond. Anderzijds is het noodzakelijk om één gesprekspartner tegenover de supranationale instanties te handhaven. Dit belet ons niet om het bestaan van beide gewestelijke verenigingen te bekrachtigen met het oog op een toenadering van de plaatselijke balies. Bovendien kan elke vereniging de structuur aannemen die zij wenst mits de Koning daarmee instemt. Wat het behoud van een federaal orgaan betreft, is onze fractie tevreden met de uitgekende oplossing: het was immers wenselijk om een systeem op touw te zetten om conflicten te vermijden die uit de goedkeuring van verschillende of tegenstrijdige deontologische reglementen zouden kunnen ontstaan.

Over de oprichting van een scheidsgerecht wordt bij consensus beslist. Een overlegprocedure is verplicht. Het is niet de bedoeling dat het scheidsgerecht een permanent rechtscollege zou zijn of dat zijn samenstelling naargelang de omstandigheden zou wisselen. In het laatste geval zouden de opeenvolgende benoemingen belemmerend kunnen werken.

De bevoegdheden van de federale raad van de balies zijn evenwichtig samengesteld. Niettemin had mijn fractie een strenger systeem en uitgebreidere beslissingsbevoegdheden verkozen. Wij hopen dan ook dat het beroep de door dit nieuwe orgaan uitgevaardigde adviezen zal erkennen.

De socialistische fractie vindt het daarentegen belangrijk dat de mandaten betreffende de vertegenwoordiging op Europees niveau door de federale raad worden toegekend. België moet met een enkele stem spreken, zoniet wordt het verdrukt, des te meer omdat de Europese instellingen de regionale entiteiten niet erkennen.

Wij hebben het idee van een harmonisatie en een coördinatie van de mogelijke vorderingen tegen het reglement van de Vereniging van Vlaamse Balies of van de *Conférence des barreaux francophones et germanophones* verdedigd. De juridische zekerheid van rechtzoekenden en advocaten moet immers gewaarborgd zijn. Zo moet ook het bestaan van tegenstrijdige beslissingen betreffende eenzelfde betwiste reglement worden voorkomen.

De door de commissie gekozen oplossing is bijgevolg bevredigend aangezien de vordering bij het Hof van Cassatie een opschortend effect heeft, de VVB en de *Conférence* de mogelijkheid hebben zich vrijwillig tot het Hof van Cassatie te richten om de gronden voor vorderingen bij dit hof uit te putten

MM. Van Dosselaere et Glansdorff l'ont démontré. D'autre part, il est nécessaire de maintenir un interlocuteur unique à l'égard des instances supranationales. Ceci ne nous empêche pas de consacrer l'existence des deux associations régionales, car il faut rapprocher les barreaux locaux. En outre, chaque association peut se structurer comme elle le désire, sous réserve de l'approbation royale. Quant au maintien d'un organe fédéral, notre groupe est satisfait de la solution dégagée : il était, en effet, souhaitable de mettre en place un système permettant de prévenir les conflits susceptibles de naître à la suite de l'adoption de règlements de déontologie différents ou contradictoires.

La création d'un tribunal arbitral est de nature consensuelle. Une procédure de concertation est obligatoire. Ce tribunal ne doit être ni une juridiction permanente, ni un tribunal dont la composition varie en fonction des circonstances. Dans ce cas, les nominations au coup par coup pourraient bloquer le processus.

Quant au Conseil fédéral des barreaux, ses compétences sont équilibrées, même si notre groupe aurait préféré un système plus contraignant et de plus amples compétences décisionnelles. Nous espérons, dès lors, que la profession acceptera les avis rendus par ce nouvel organe.

En revanche, le groupe socialiste estime important que les mandats de représentation au niveau européen soient conférés par le Conseil fédéral. La Belgique doit parler d'une seule voix, faute de quoi elle serait déforcée. Ceci d'autant plus que les organisations européennes ne reconnaissent pas les entités régionales.

Nous avons défendu l'idée d'une harmonisation et d'une coordination des recours possibles contre un règlement de la VVB et de la Conférence.

En effet, la sécurité juridique doit être assurée, tant pour les justiciables que pour les avocats. De même, l'existence de décisions contradictoires sur un même règlement litigieux doit être évitée.

Dès lors, la solution adoptée par la commission est satisfaisante grâce à un effet suspensif en cas de recours devant la Cour de cassation, grâce à une possibilité pour la VVB et la Conférence d'intervenir volontairement devant la Cour de cassation pour

en aangezien de hypothese dat geen vordering voor de Raad van State is ingeleid volstaat voor een aanhangigmaking wegens bevoegdheidsoverschrijding, onwettigheid of onregelmatige goedkeuring.

Ik dank de heer Erdman voor zijn volharding.

Wij hopen dat de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie zich nu bewust is van de belangrijker taak waarmee hij is belast en dat de advocaten vol goede wil in de nieuwe structuren zullen werken. Als de advocaten niet in staat zijn zich in te passen in een samenwerkingsproces in de etymologische zin van het woord, kan ik niet veel waardering voor het beroep opbrengen. De keuze tussen isolement en uitstraling moeten de advocaten zelf maken. *(Applaus bij de meerderheid)*

02.25 Servais Verherstraeten (CVP): Volgens de heer Giet zouden we het in de commissie te weinig hebben gehad over de rechtsonderhorigen en de justitie. Dat kan zo overgekomen zijn, maar Justitie zal zich aan bepaalde macro-economische gegevens moeten aanpassen. Een goede justitie moet een snelle justitie zijn. Da advocaten zullen zich hieraan moeten aanpassen.

02.26 Thierry Giet (PS): Als het onderzoeksgebied van de advocaten tot de handelsrechtelijke problemen wordt beperkt, is een georganiseerd beroep overbodig ! Daar draait de hele kwestie om.

Advocaten beperken zich niet tot het verstrekken van juridische adviezen.

02.27 Servais Verherstraeten (CVP): De advocatuur zal de dienaar van het recht blijven, maar we mogen niet blind zijn voor maatschappelijke tendensen.

Ik vernam vlak na een commissievergadering op de radio dat er binnen de meerderheid een consensus was bereikt over dit voorstel. Ik wil daarvoor geen verwijten maken. Het voorstel bevat heel wat positieve elementen en ik vind dat het auteurschap volledig aan de heer Erdman toekomt. Hij ging uit van de autonomie van de twee instellingen.

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat de aanpassingen van het voorstel vooral aan Franstalige wensen tegemoetkomen. Bovendien worden vele positieve initiatieven door de amendementen getemperd. Ik vrees dat door de

épuiser les motifs de recours devant cette instance et grâce à une saisine du tribunal arbitral pour excès de pouvoir, illégalité ou adoption irrégulière dans la seule hypothèse où aucun recours devant la Cour de cassation n'a été exercé.

Je remercie M. Erdman pour sa ténacité.

Nous espérons que le Procureur général près la Cour de cassation sera sensibilisé à la mission plus importante dont il est investi et que les avocats s'engageront de bonne foi dans ces nouvelles structures. Si les avocats ne sont pas capables de s'inscrire dans un processus de collaboration, au sens étymologique du terme, je ne donne pas cher de la profession. C'est aux avocats qu'il appartient de faire un choix entre le confinement ou le rayonnement. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité)*

02.25 Servais Verherstraeten (CVP): Selon M. Giet, la commission n'aurait pas accordé suffisamment d'attention aux justiciables et à la Justice. C'est peut-être exact mais la Justice devra s'adapter à certaines données macro-économiques. En matière de justice, qualité va de pair avec rapidité. Les avocats devront s'adapter à cette donnée.

02.26 Thierry Giet (PS): Si vous limitez le champ d'investigation des avocats aux problèmes commerciaux, vous n'avez évidemment plus besoin d'une profession organisée ! Là est toute la question.

L'avocat ne se limite pas à donner des conseils juridiques.

02.27 Servais Verherstraeten (CVP): Le barreau continuera à servir le droit mais nous ne pouvons pas faire l'impasse sur les tendances sociales.

Peu après une réunion de commission, j'ai appris par la radio que la majorité était parvenue à trouver un consensus concernant cette proposition. Je n'ai aucun reproche à formuler à ce sujet. Cette proposition comporte de nombreux éléments positifs et la paternité en revient totalement à M. Erdman. Il s'est fondé sur l'autonomie des deux institutions.

Je ne puis m'empêcher de penser que les aménagements apportés à la proposition répondent principalement aux souhaits des francophones. En outre, de nombreuses initiatives positives sont atténuées par des amendements. Je crains que l'installation d'un collège général

installatie van een algemeen permanent college een aanzuigeffect zal worden gecreëerd.

Ik had reeds een huiver tegenover het opportuniteitsprincipe van dit arbitragecollege en die is nog bevestigd.

Dit college zal nu ook zijn eigen regels kunnen opleggen.

02.28 Fred Erdman (SP): Een consensus zoeken veronderstelt ook de bereidheid om van zijn eigen visie af te stappen. Belangrijker is uw opmerking over de toetsing en de normering. Als men nu nog toelaat aan de Orde om advocaten te veroordelen in verband met schade toegebracht aan de eer van de advocatuur, is het dan onaanvaardbaar dat men die normering ook toelaat bij het arbitragecollege?

02.29 Servais Verherstraeten (CVP): Een beslissing van een arbitragecollege zal bindend zijn. Dit is dus een verregaande beslissing.

We stellen vast dat hier het Hermesakkoord wordt herhaald. Ik vrees dat men steeds meer “de stomme van Portici” zal spelen. Het kan niet dat we geen Europese stem meer zouden hebben omdat er geen consensus zou zijn tussen Noord en Zuid. De amendering van het voorstel in dit verband is allesbehalve een verbetering.

Er is uiteindelijk een compromis gesloten waarbij één partij tevreden is en één partij helemaal niet. Ik betreurt het dat we geen grotere eensgezindheid hebben kunnen bereiken.

Deze tekst is hoe dan ook beter dan de bestaande wet. Ik hoop dat in de toekomst op basis van dit voorstel verder kan worden gewerkt om te komen tot een grotere autonomie. (*Applaus*)

02.30 Hugo Coveliers (VLD): Ik stel vast dat, zoals de meeste ambtenaren, de leden van de VVB om 17 uur de bespreking in deze Kamer hebben verlaten.

02.31 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Diezelfde VVB heeft alle besprekingen in de commissie bijgewoond.

02.32 Hugo Coveliers (VLD): Ik begrijp dat de heer Laeremans deze mensen verdedigt, maar ik heb toch vastgesteld dat de magistraten om 17 uur de Kamer verlaten hebben. Ik feliciteer de voorzitter van de commissie, die ook het oorspronkelijk voorstel indiende en er een open en democratische bespreking aan heeft gewijd.

permanent génère un effet d'entraînement.

J'étais déjà réticent au principe de l'opportunité de ce collège arbitral et ce sentiment s'est renforcé. Ce collège pourra désormais également imposer ses propres règles.

02.28 Fred Erdman (SP): Rechercher un consensus, c'est aussi être prêt à renoncer à sa vision personnelle. Votre observation sur le contrôle et les normes est plus importante. Si l'on permet encore à l'Ordre de sanctionner des avocats pour une atteinte à l'honneur de la profession d'avocat, est-il anormal d'autoriser cette fonction normative en ce qui concerne le collège arbitral ?

02.29 Servais Verherstraeten (CVP): La décision d'un collège arbitral sera contraignante. Il s'agit donc d'une décision lourde de conséquences.

Nous constatons que l'accord d'Hermès se répète ici. Je crains que l'on interprète de plus en plus « La muette de Portici ». Il est impensable que nous ne puissions nous faire entendre au niveau européen en l'absence d'accord entre le Nord et le Sud. L'amendement de la proposition à cet égard est tout sauf une amélioration.

Un compromis a manifestement été trouvé, qui satisfait une des parties et déçoit l'autre. Je regrette que nous n'ayons pu parvenir à une plus grande unanimité.

Ce texte est, quoi qu'il en soit, meilleur que la loi existante. J'espère que nous pourrons, à l'avenir, poursuivre le travail sur la base de cette proposition afin de parvenir à une plus grande autonomie. (*Applaudissements*)

02.30 Hugo Coveliers (VLD): Je constate que, comme la plupart des fonctionnaires, les membres de la VVB ont quitté la réunion de cette Chambre à 17 heures.

02.31 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Cette même VVB a assisté à toutes les discussions en commission.

02.32 Hugo Coveliers (VLD): Je comprends que M. Laeremans défende ces personnes mais j'ai néanmoins constaté que les magistrats ont quitté la Chambre à 17 heures. Je félicite le président de la commission qui a également déposé la proposition initiale et y a consacré un débat ouvert et démocratique.

De advocatuur heeft steeds gestaan op haar onafhankelijkheid. Die onafhankelijkheid heeft trouwens vele facetten. De Nationale Orde is nooit echt efficiënt geweest. De oprichting van de VVB in 1997 was een goede zaak. Men kan zich wel de vraag stellen hoe het komt dat de VVB en zijn Franstalige tegenhanger in al die tijd geen oplossing hebben kunnen vinden. Ik neem alleszins het verwijt niet dat de VLD de communautaire spanning heeft opgedreven.

Ik sluit aan bij de discussie die gevoerd is. We hebben gezegd dat we dit federaal land zo goed mogelijk wilden besturen. We moeten normen vinden die op min of meer dezelfde manier toepasbaar zijn in heel het land. Het is een compromis waar ik achter sta. Dat de Vlaamse advocaat hierdoor, volgens de VVB, zou achtergesteld zijn, vind ik verkeerd. Ik neem dit de VVB kwalijk. Dit is een tijdelijke oplossing en geen definitieve regeling voor de Orde. We willen een debat aangaan over de deontologie. Ook voor andere beroepsgroepen is dit belangrijk. Enkele regels zijn essentieel, andere dienen enkel om de mededinging te beperken en dit is verkeerd.

Er werd een verdedigbaar compromis gesloten. Of het de beste structuur is, weet ik niet. Of het een goede en werkbare structuur is, zal moeten blijken. De bal ligt opnieuw in het kamp van de advocaten langs beide zijden van de taalgrens, want Justitie is nog steeds federaal.

Ik roep iedereen op om te stoppen met de achterhoedegevechten en om constructief te beginnen werken. (*Applaus*)

02.33 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): Ik zal kort zijn. Het gaat hier om wetsvoorstellen op initiatief van het Parlement, waarover reeds uitgebreid werd gedebatteerd.

Bij de oprichting van de Nationale Orde was het niet te voorzien dat er ernstige problemen zouden rijzen. De discussie is tot een hoogtepunt gekomen in 1997 toen de Vlaamse balies zich verenigd hebben in de VVB en de Franse in de *Conference des barreaux francophones et germanophones*. Daardoor werd de macht van de Nationale Orde geblokkeerd. Ik heb steeds gepoogd de verschillende standpunten te verzoenen, wat niet is gelukt. Het is dan ook te betreuren dat de beroepsgroep niet zelf tot een oplossing is kunnen komen.

(*Frans*) De regering koos er bewust voor geen

Les avocats ont toujours défendu leur indépendance; celle-ci présente d'ailleurs plusieurs facettes. L'Ordre national n'a jamais été véritablement efficace. La création de la VVB en 1997 a été une bonne chose. On peut toutefois se demander comment il se fait que la VVB et son homologue francophone n'aient pu trouver de solution pendant tout ce temps. Je n'admets en tout cas pas le reproche fait au VLD d'avoir attisé les tensions communautaires.

Je me joins à la discussion qui est menée. Nous avons dit que nous voulions administrer ce pays fédéral le mieux possible. Nous devons définir des normes qui puissent être appliquées de manière plus ou moins identique dans tout le pays. Il s'agit d'un compromis que je défends. J'estime qu'il n'est pas correct de prétendre, comme le fait la VVB, que l'avocat flamand est lésé. J'en tiens rigueur à la VVB. Il s'agit d'une solution temporaire et non d'un règlement définitif pour l'Ordre. Nous voulons engager un débat sur la déontologie. C'est important aussi pour d'autres groupes professionnels. Quelques règles sont essentielles, d'autres ne servent qu'à limiter la concurrence et sont inopportunes.

Un compromis défendable a été trouvé. Quant à savoir s'il s'agit de la meilleure structure, je l'ignore. S'agit-il d'une structure efficace, l'avenir nous l'apprendra. La balle est maintenant à nouveau dans le camp des avocats, de part et d'autre de la frontière linguistique, puisque la Justice est toujours fédérale.

J'invite chacun à cesser les combats d'arrière-garde et à se mettre au travail dans un esprit constructif. (*Applaudissements*)

02.33 **Marc Verwilghen**, ministre: (*en néerlandais*) Je serai bref. Il s'agit de propositions de loi déposées à l'initiative du Parlement et qui ont déjà fait l'objet d'un large débat. Lors de la création de l'Ordre National, il était impossible de prévoir que des problèmes sérieux allaient se poser. La discussion a atteint son apogée en 1997, lorsque les barreaux flamands se sont rassemblés pour constituer le VVB et que les barreaux francophones se sont regroupés au sein de la Conférence des bureaux francophones et germanophones. Ces deux décisions ont bloqué le pouvoir de l'Ordre National. Je me suis constamment efforcé de concilier les différents points de vue mais je n'y suis pas arrivé. Il est regrettable aussi que l'association professionnelle ne soit pas parvenue à une solution.

(*En français*) Le choix du gouvernement de ne pas

wetsontwerp aan het Parlement voor te leggen.

Ik dank de commissievoorzitter dankzij wie de commissie erin slaagde een constructieve oplossing te bereiken. Ik ben uiterst tevreden over de erkenning van de Vereniging van Vlaamse Balies en de *Conférence des barreaux francophones et germanophone* en over de oprichting van een federale raad voor de balies die een goed overleg tussen beide in de hand kan werken. Elk bevoegdheidsgeschil zal aan een scheidscollege worden voorgelegd. Ik hoop dat deze nieuwe instrumenten zullen worden gebruikt in een geest van wederzijdse loyaliteit, een ingesteldheid die sinds 1997 ontbreekt.

(Nederlands) Ik zal de nodige initiatieven nemen om een vlotte subsidiëring van de eerste- en tweedelijnsbijstand mogelijk te maken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De algemene bespreking is gesloten.

Bespreking van de artikelen

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) (892/11)

Het wetsvoorstel telt 13 artikelen.

Ingediende amendementen:

Art. 9bis (n)

- 93: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/12)

Art. 10bis (n)

- 11: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/3)

- 64: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/4)

Art. 12

- 67: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/4)

- 19: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/3)

- 94: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/12)

- 95: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/12)

- 96: Bart Laeremans (892/13)

- 97: Bart Laeremans (892/13)

02.34 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijn eerste amendement (nr. 96) stelt voor het scheidsrechterlijk college te schrappen, omwille van de overlapping van bevoegdheden met het Hof van

soumettre un projet de loi au Parlement était délibéré.

Je tiens à remercier le président de la Commission grâce à qui celle-ci a pu trouver une solution constructive. Je suis très satisfait de la reconnaissance de la *Vereniging van de Vlaamse balies* et de la Conférence des barreaux francophone et germanophone, ainsi que de la création d'un Conseil fédéral des barreaux, susceptible de favoriser une bonne concertation entre les deux. Tout litige sur les compétences sera soumis à un Collège arbitral. J'espère que ces nouveaux instruments seront utilisés dans le cadre d'une loyauté mutuelle, cette loyauté qui nous a manqué depuis 1997.

(*En néerlandais*) Je prendrai les initiatives nécessaires pour pouvoir subventionner l'assistance de première et de deuxième ligne (*Applaudissements sur les bancs de la majorité*)

La discussion générale est close.

Discussion des articles

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) (892/11)

La proposition de loi compte 13 articles.

Amendements déposés:

Art. 9bis (n)

- 93: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/12)

Art. 10bis (n)

- 11: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/3)

- 64: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/4)

Art. 12

- 67: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/4)

- 19: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/3)

- 94: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/12)

- 95: Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke, Servais Verherstraeten (892/12)

- 96: Bart Laeremans (892/13)

- 97: Bart Laeremans (892/13)

02.34 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mon premier amendement, qui porte le numéro 96, tend à supprimer le collège arbitral parce qu'à mon sens, certaines de ses compétences chevauchent celles

Cassatie. In het geamendeerde artikel wordt overigens een aparte beroepskamer opgericht.

02.35 Fred Erdman (SP): Volgens de heer Laeremans moeten betwistingen tussen de twee instellingen dus langs de gewone rechtbanken gebeuren?

02.36 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Ik vind dat bepaalde betwistingen dan gewoonweg maar moeten blijven bestaan.

Ons laatste amendement betreft het feit dat de commissie moet worden afgevaardigd vanuit de Federale Raad van de balies en niet vanuit de twee instellingen. Wanneer er geen consensus kan worden bereikt tussen de Franstalige en de Vlaamse instelling betekent dit dat de Vlaamse advocaten op Europees niveau moeten zwijgen. Dit zal opnieuw tot een conflictsituatie leiden.

De amendementen en het artikel 12 worden aangehouden.

De artikelen 1 tot 11 en 13 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen en artikel en over het geheel zal later plaatsvinden.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsvoorstel nr. 915. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) (915/5)

Het wetsontwerp telt 7 artikelen.

Er werden geen amendementen ingediend.

De artikelen 1 tot 7 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel van het wetsvoorstel zal later plaatsvinden.

03 Wetsvoorstel van de heer Richard Fournaux tot wijziging van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument teneinde een regeling te treffen voor het gebruik van de benaming "fabriekswinkel" (164/1 en 2)

Algemene bespreking

De algemene bespreking is geopend.

de la Cour de cassation. Du reste, l'article amendé crée une chambre de recours distincte.

02.35 Fred Erdman (SP): Selon M. Laeremans, les litiges entre les deux institutions devraient donc être tranchés par les tribunaux ordinaires.

02.36 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): J'estime que, dans ces conditions, certains litiges ne doivent tout simplement pas être réglés.

Notre dernier amendement tend à faire en sorte que la commission doive être une délégation du conseil fédéral des barreaux et non des deux institutions concernées. S'il n'était pas possible d'aboutir à un consensus entre les institutions francophone et flamande, cela impliquerait que les avocats flamands seraient bâillonnés à l'échelon européen, ce qui engendrerait une nouvelle situation conflictuelle.

Les amendements et l'article 12 sont réservés.

Les articles 1 à 11 et 13 sont adoptés article par article.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements et l'article réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Nous passons à la discussion des articles de la proposition de loi n° 915. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) (915/5)

Le projet de loi compte 7 articles.

Aucun amendement n'a été déposé.

Les articles 1 à 7 sont adoptés article par article.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble de la proposition aura lieu ultérieurement.

03 Proposition de loi de M. Richard Fournaux modifiant la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur en vue de réglementer l'usage de la dénomination "magasin d'usine" (164/1 et 2)

Discussion générale

La discussion générale est ouverte.

Mevrouw Leen Laenens, rapporteur, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mme Leen Laenens, rapporteuse, se réfère au rapport écrit.

03.01 Richard Fournaux (PSC): Twee jaar geleden hadden we al een voorstel ingediend, maar dat werd toen overbodig geacht. Met de bestaande jurisprudentie en door de toepassing van de bestaande wetten kon de minister van Economische Zaken fraude met betrekking tot het gebruik van de benaming "fabriekswinkel" immers op afdoende wijze beteugelen, zo heette het. We zijn indertijd dan ook niet verder gegaan.

03.01 Richard Fournaux (PSC): Il y a deux ans, nous avons déposé un texte qui n'avait pas été jugé nécessaire. Etant donné la jurisprudence et l'application des lois existantes, il était possible, pour le ministre des affaires économiques, de réprimer toutes les fraudes afférant à l'appellation « magasin d'usine ». Nous ne sommes donc pas allés plus loin à l'époque.

Vandaag heeft ons nieuwe voorstel evenwel grote bijval gevonden. We hebben ons er namelijk rekenschap van gegeven dat er pogingen gedaan worden om die benaming, die laat uitschijnen dat goederen niet meer via de klassieke verkoopkanalen van eigenaar verwisselen, oneigenlijk te gebruiken.

Aujourd'hui pourtant, nous avons recueilli beaucoup d'adhésion pour notre nouvelle proposition, car nous nous sommes rendus compte qu'il y avait des tentatives de détournement de cette appellation qui évoque qu'une marchandise n'est plus l'objet d'une vente classique.

De winkel in kwestie is maar enkele weken of maanden per jaar open. Klanten kunnen er goederen kopen die niet in het gewone distributienet gebracht worden.

Ce type de magasin n'est ouvert que quelques semaines ou quelques mois par an et permet au consommateur d'acheter des marchandises qui ne se trouvent plus dans le circuit classique de distribution.

Men stelt echter vast dat de geest van de wet wordt verkracht, en dat de traditionele verkoopkanalen oneerlijke concurrentie aangedaan wordt, omdat de benaming "fabriekswinkel" door allerhande tussenpersonen oneigenlijk gebruikt wordt. Sommigen bedienen zich van andere benamingen om de wet te omzeilen. Wij willen dan ook dat het toepassingsgebied van de wet wordt uitgebreid tot die andere winkels die soortgelijke benamingen gebruiken om klanten te lokken. We willen allemaal het centrum van onze steden en gemeenten nieuw leven inblazen, maar regulering moet de vrije concurrentie vrijwaren, en in de eerste plaats de kleine handelaars beschermen.

Or, on assiste à un détournement de l'esprit de la loi et à une concurrence déloyale au commerce classique, car des intermédiaires utilisent cette appellation abusivement. Certains utilisent d'autres appellations pour tourner la loi. Nous demandons dès lors qu'on étende l'application de la loi à ces autres magasins qui feraient usage d'une autre appellation pour allécher le client. Nous cherchons tous à redynamiser le centre de nos villes et de nos communes, mais une régulation doit garantir l'exercice de la concurrence, surtout en protégeant les petits.

03.02 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): Ik heb mij dezelfde vragen gesteld inzake de tweedehandswinkels. Hoe zit het daarmee?

03.02 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): Je me suis posée les mêmes questions au sujet des magasins de seconde main. Qu'en est-il ?

03.03 Richard Fournaux (PSC): Wij beperkten ons tot de fabriekswinkels omdat het uitwerken van een reglementering terzake eenvoudig en dringend was en omdat het aantal fabriekswinkels in België toeneemt. De minister antwoordde dat hij al over alle wettelijke instrumenten beschikt om zich tegen de opening van die winkels te verzetten. Ondanks de controles lopen sommige gemeenten in de val en steunen zij dit soort fabrieksinitiatieven omdat zij menen op die manier de lokale economische belangen te dienen. Het gezag dat uitgaat van een nieuwe wet moet de regelgeving terzake en het

03.03 Richard Fournaux (PSC): Nous n'avons évoqué que les magasins d'usine car il était facile et urgent de légiférer à leur sujet et parce qu'il y a multiplication de ce genre de magasins dans le pays. Le ministre a répondu qu'il avait déjà tous les instruments légaux qui permettraient de s'opposer à leur ouverture. Mais malgré les contrôles, certaines communes tombent dans le piège en soutenant certaines initiatives d'usine, qu'elles croient servir leurs intérêts économiques locaux. A travers l'autorité d'une nouvelle législation, il s'agirait d'affirmer la régulation et l'interdiction de ce type de

verbod op dit soort verkoopspijktijk bevestigen.

03.04 Minister **Marc Verwilghen** (*Frans*): De minister van Economie deelt de bekommernissen van de heer Fournaux: de handelsrelatie moet duidelijk zijn en mag de werkelijkheid geen geweld aan doen.

Artikel 23 van de wet betreffende de handelspraktijken en de bestaande rechtspraak komen tegemoet aan de doestelling van het wetsontwerp Voorts wordt dit door de economische inspectie actief gecontroleerd.

Aangezien de huidige regelgeving volstaat, vraagt de regering de verwerping van dit wetsvoorstel.

03.05 **Hugo Coveliers** (VLD): De argumentatie van minister Picqué, waarnaar de minister verwees, heeft mij volledig overtuigd. De VLD zal tegenstemmen.

03.06 **Richard Fournaux** (PSC): Eergisteren was ik te gast bij de gemeentelijke autoriteiten van Hannut. Vlak tegenover het gemeentehuis bevindt zich een fabriekswinkel, die zich ook als dusdanig afficheert. Ik beweer dan ook dat de gemeentebesturen een oogje dichtknijpen, en dat we de controles moeten kunnen opvoeren aan de hand van een nieuwe wet.

De **voorzitter**: De algemene bespreking is gesloten. Morgen volgt de artikelsgewijze bespreking. Wordt artikel 1 verworpen dan is het geheel verworpen.

De vergadering wordt gesloten om 18.20 uur. Volgende vergadering donderdag 11 januari om 14.15 uur.

magasin.

03.04 **Marc Verwilghen**, ministre, au nom de M. **Charles Picqué**, ministre (*en français*): Le ministre des Affaires économiques partage les préoccupations de M. Fournaux: la relation commerciale doit être basée sur la clarté et la véracité.

L'article 23, 3° de la loi sur la protection du commerce et la jurisprudence existante rencontrent l'objectif de la proposition de loi et cela fait l'objet d'un contrôle actif par l'inspection économique.

La réglementation actuelle étant suffisante, le gouvernement demande le rejet de la proposition.

03.05 **Hugo Coveliers** (VLD): L'argumentation développée par le ministre Piqué, à laquelle le ministre a fait référence, m'a totalement convaincu. Le VLD votera contre.

03.06 **Richard Fournaux** (PSC): Avant-hier, j'ai été invité par les autorités communales de Hannut. En face de l'hôtel de ville, il y avait un magasin d'usine qui s'affichait comme tel. Je prétends donc que des autorités communales ferment les yeux et qu'il faut pouvoir renforcer les contrôles par le biais d'une nouvelle législation.

Le **président**: La discussion générale est close.

La discussion des articles aura lieu demain.

Si l'article 1er est rejeté, c'est l'ensemble de la proposition qui sera rejetée.

La séance est levée à 18.20 heures. Prochaine séance le jeudi 11 janvier à 14.15 heures.